ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Φιέστα στο Ζάππειο

Κουτόχορτο για αφελείς

ΣΕΛΙΔΑ 3

Μετά την ανεξαρτητοποίηση Λαζαρίδη

Πανικός στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ξαναπνίγηκε η Μάνδρα!

ΣΕΛΙΔΑ 12

Ομόφωνα αθώοι Ηριάννα-Περικλής

Κατέρρευσε η αστυνομικοδικαστική σκευωρία

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νέα αποκαλυπτικά στοιχεία στη δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ

ΣΕΛΙΔΑ 13

Αναζητούν τρόπους για να θωρακίσουν την Ευρώπη-φρούριο

ΣΕΛΙΔΑ 5

Εκλογές στην Τουρκία

Σουλτάνος ο καπιταλισμός

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 968 - 30 Ιούνη 2018 www.eksegersi.gr

Ολόκληρη η απόφαση του Eurogroup

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πρωτοφανής μεθόδευση για να ξανακόψουν τις άδειες από τον Δημήτρη Κουφοντίνα!

ΣΕΛΙΔΑ 16

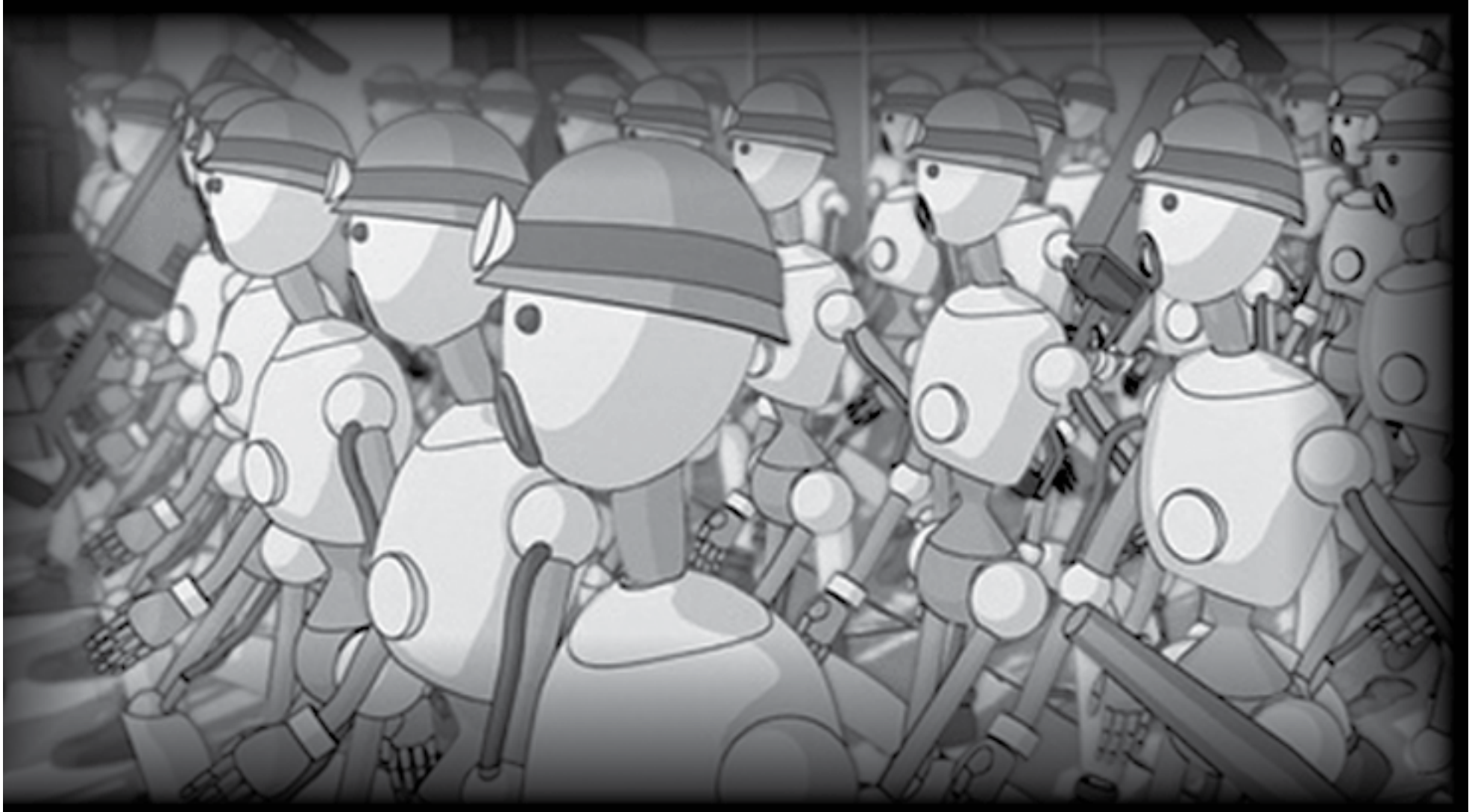

Αλυσόδεσαν τον ελληνικό λαό στην κινεζοποίηση μέχρι το 2060

Scripta...Verba...

Γι' αυτό, Πάνο, να ξέρεις, έχουμε ακόμη δρόμο μπροστά μας. Εχουμε να δώσουμε ακόμη πολλές μάχες για να αποδοθεί δικαιοσύνη, κάθαρση. Και θα αποδοθεί.

Αλέξης Τσίπρας

Με τέτοιες ντόπες ο κυβερνητικός εταίρος ξεχνάει και Μακεδονίες και τα πάντα. Κι άσε κάποιους παλαιοσυριζαίους να δείχνουν αποστροφή για τους ακροδεξιούς και ψεκασμένους.

Θέλω να διαβεβαιώσω τον ελληνικό λαό ότι σήμερα έχει ηγέτη του έναν έντιμο και άξιο πρωθυπουργό, τον καλύτερο πρωθυπουργό που έχει περάσει από τα χρόνια της Μεταπολίτευσης, τον Αλέξη Τσίπρα.

Πάνος Καμμένος

Τι σας λέγαμε; Αυτός δεν ξέχασε μόνο τη «Μακεδονία μας», αλλά και τον «εθνάρχη» Καραμανλή!

Οι δυνάμεις που εχθρεύονται τη Συμφωνία και στις δύο χώρες έχουν κοινή βάση επιχειρημάτων, Την πατριδοκαπηλία, την αλλοίωση της Ιστορίας και φυσικά τον άκρατο λαϊκισμό.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Εξαιρούνται, φυσικά Καμμένος και ΑΝΕΛ. Αυτοί ακολουθούν πολιτική... αρχών.

Συνολικά, όχι αμέσως, όχι αύριο, αλλά κατά τους προσεχείς μήνες και τρίμηνα, νομίζω ότι η ευημερία θα εξαπλωθεί σε όλη την κοινωνία και αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να διασφαλίσουμε ότι θα εξαπλωθεί εξίσου και δίκαια.

Γιώργος Χουλιαράκης

Αν και τεχνοκράτης, δεν ξεχνά τον συριζαίο εαυτό του. Δηλαδή, τον αδίστακτο ψεύτη.

Η παρουσία μας στο ΚΙΝΑΛ, παρόλο που και το πονάμε και το παλεύουμε, δεν έχει νόημα αν η προίκα μας δεν είναι αποδεκτή εκεί. Δεν είχαμε διάθεση να συμμετάσχουμε σε κλωνοποίηση ή αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ.

Σπύρος Δανέλλης

Μια επάνοδος στα... πάτρια συριζαϊκά εδάφη θα ήταν πράγματι αναζωογονητική.

Αξίζουν μετάλλιο και συγχαρητήρια στους Αντώνη Σαμαρά και Άδωνι Γεωργιάδη για τη στάση που κρατάει σήμερα η ΝΔ στο μακεδονικό ζήτημα.

Τάκης Μπαλτάκος

Τώρα αυτός για καλό της ΝΔ το είπε ή για καλό του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ;

Οταν ο κυβερνήσεις Παπαδήμου-Σαμαρά το 2012 πέτυχαν αντίστοιχη 10ετή επιμήκυνση, ο κ. Τσίπρας μιλούσε για "ένα μακρύτερο σχοινί για να κρεμαστούμε». Και ζητούσε «διαγραφή χρέους».

Νέα Δημοκρατία

Περσινά ξινά σταφύλια. Η αμηχανία της ΝΔ είναι ολοφάνερη.

ΡΙΠΕΣ

◆ Πόσο καραγκιόζης ◆ Δε λέμε τόσο για τη γραβάτα όσο για το βίντεο ◆ Με τον Τζανακόπουλο να του δένει τη γραβάτα κι αυτός (ο Τσίπρας) να κάνει σαν γαμπρός από τα Λέλοβα ◆ Το ότι μοίρασαν αυτό το βίντεο δείχνει τι ιδέα έχουν για τον ελληνικό λαό ◆ Το σόου του Ζαππείου με τη γραβάτα μπορεί να θεωρηθεί και ως καρναβάλι ◆ Χαλαρά ◆ Κι είμαστε σίγουροι ότι είναι πολλοί αυτοί που το έκριναν έτσι ◆ Το πολύ πέντε χιλιάδες νοματαίοι μαζεύτηκαν στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης ◆ Δεν το λες και επιτυχία για τους «μακεδονομάχους» ◆ Την προηγούμενη βολά είχαν μαζευτεί εκατοντάδες χιλιάδες ◆ Κεσάτια στο μαγαζί ή ήταν ανυπόληπτοι οι διοργανωτές; ◆ Θα δείξει ◆ Ακόμα δεν ξέρουν αν αύριο θα είναι όλοι μαζί ◆ Αυτό όμως δεν τους εμπόδισε να κάνουν εκλογές για τοπικές οργανώσεις ◆ Πήγε και η Φώφη, ψήφισε, έβγαλε φωτογραφίες ◆ Ετσι κι αλλιώς, με ή χωρίς Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ+ είναι το μόρφωμα ◆ Θα πρέπει να περάσει καιρός για να το αποκαλούν ΚΙΝΑΛ αντί για ΠΑΣΟΚ ◆ Είναι σαν την Πατησίων που κανένας δεν τη λέει «28ης Οκτωβρίου» ◆ Η παράτυπη μετανάστευση πρέπει να καταπολεμηθεί, δήλωσε ο Μακρόν ◆ «Με μεθοδικότητα, αλλά και με ανθρωπιά» ◆ Δηλαδή, με στρατόπεδα συγκέντρωσης εκτός ευρωπαϊκού εδάφους ◆ Στη Βόρεια Αφρική και στα Βαλκάνια ◆ Θα πλαντάξει στο κλάμα φέτος, 5 του Ιούλη, η Μπέτυ; ◆ Ρωτάμε για να προμηθευτούμε χαρτομάντιλα, να της συμπαρασταθούμε ◆ Ο Κικίλιας έκανε... βαρύσήμαντη ομιλία στο Μέγαρο ◆ Με τίτλο «Οι έλληνες πρωταγωνιστές στην ανόρθωση της χώρας» ◆ Κάποιοι του πιστώνουν αίσθηση του χιούμορ ◆ Εμείς απλώς... άγνοια και... έλλειψη επαφής με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα για τον ίδιο ◆ Πληροφορίες ότι ο Βενιζέλος έβλεπε το σόου των Τσιπροκαμμένων στο Ζάππειο κι έσπασε όλα τα γυαλικά σε κουζίνα και σαλόνι, δεν κατέστη δυνατόν να επιβεβαιωθούν ◆ Αυτός μια φορά πήγε στο Ζάππειο κι έχει να το θυμάται ◆ Βραδιά εκλογικής ήττας, έτρεξε να ανακοινώσει ότι θέτει ζήτημα ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ ◆ Κι ύστερα τον έκανε μια χαψιά ο Γιωργάκης ◆ Πόσο κάθαρμα πρέπει να είσαι για να χειροκροτάς το φονιά ενός 13χρονου κοριτσιού; ◆ Πρέπει να έχεις σκοτώσεις οτιδήποτε το ανθρώπινο μέσα σου ◆ Πρέπει ο ρατσισμός να έχει φτάσει σε επίπεδα ναζί ◆ Βλέπετε, το κοριτσάκι ήταν τσιγγανάκι ◆ Ο προοδευτικός μεσιέ Μακρόν τάχθηκε αναφανδόν υπέρ της δημιουργίας στρατοπέδων συγκέντρωσης για πρόσφυγες και μετανάστες εκτός εδάφους ΕΕ ◆ Λειτουργεί σαν λαγός της Μέρκελ ◆ Ο Τσίπρας εξέφρασε... επιφυλάξεις ◆ Και το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου ψάχνει τον περιτύλιγμα για να το σερβίρει στον ελληνικό λαό ◆ Υπάρχουν και οι «ευαισθησίες» των παραδοσιακών συριζαίων βλέπετε ◆ Τέσσερα άτομα να βρίζουν τον Τσίπρα «προδότη» σ' ένα λονδρέζικο πεζοδρόμιο, δεν το λες και επιτυχία ◆ Ειδικά αν αναλογιστείς πόσοι εθνικισταράδες είναι μαζεμένοι στο Λονδίνο ◆ Στη Θεσσαλονίκη, όμως, αισθάνονται υπερήφανοι ◆ Χρυσαυγίτες, φασισταράδες γενικώς, με βοήθεια από τη ΘΥΡΑ 4 του ΠΑΟΚ, έστησαν ένα σόου με τους μπάτσους έξω από τη ΔΕΘ ◆ Και μη μας πει κανείς ότι δεν εξέφραζαν το σύνολο των παοκτζήδων ◆ Δε διαβάσαμε καμιά καταγγελία από άλλους παοκτζήδες ◆ Τα όρια φτάνουν εκεί που αρχίζει το συμφέρον του προέδρου ◆

επί του πιεστηρίου

«Ο κ. Μητσοτάκης είναι λογικό να θεωρεί ότι έχει καβαλήσει ένα άλογο που τρέχει με μεγαλύτερη φόρα, από την ώρα που έσκασε η υπόθεση των Σκοπίων. Ο κίνδυνος είναι να καβαλήσει τον "Βουκεφάλα", άλογο με τρελή δύναμη που μπορεί να σε πάει όπου θέλει. Η δοσολογία μεταξύ Δεξιάς και κεντρώου μετριοπαθούς χώρου θέλει τεράστια προσοχή από εδώ και πέρα. Ο κ. Μητσοτάκης, προφανώς, γνωρίζει ότι δεν μπορεί να έχει απήχηση σε έναν ακραίο δεξιό κόσμο, ό,τι και να κάνει, γιατί στα μάτια τους θα είναι "γιαλαντζί"». Οταν προειδοποιεί (με τακτ, όπως πάντοτε) ο Παπαχελάς, δεν προειδοποιεί απλώς ο διευθυντής μια ιστορικής -και θεωρούμενης ως σοβαρής- δεξιάς εφημερίδας. Προειδοποιεί μαζί του και η αμερικάνικη πρεσβεία. Και τι λέει; Εντάξει, Κούλη, αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη σου να κρατήσεις ενωμένη τη ΝΔ, που κι εμείς το θέλουμε. Μην το παρατραβήξεις, όμως, γιατί κακό του κεφαλιού σου θα κάνεις. Pacta sunt servanta Ελληνιστί, οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται. Ακόμα κι αν τις έχει υπογράψει ο προηγούμενος πρωθυπουργός.

Περιοδικά όπως το The New Yorker και το Time βρήκαν την ευκαιρία να «κοπανήσουν» άγρια τον Τραμπ για την απόφασή του να χωρίσει βίαια τα παιδιά των παράτυπων μεταναστών από τους γονείς τους. Μπορεί διάφοροι να γράφουν για «εμβληματικά» ή «ιστορικά» πρωτοσέλιδα, όμως οι οπαδοί του Τραμπ είναι σίγουρο πως δε διαβάζουν τα εν λόγω περιοδικά (αν μπορούν να διαβάσουν και δεν είναι λειτουργικά αναλφάβητοι), ούτε συμμερίζονται τις ευαισθησίες των λεγόμενων liberals. Αλλωστε, όπως έγραψε στο προηγούμενο φύλλο της η εφημερίδα μας, ήταν ο Ομπάμα ο πρώτος που ξεκίνησε να κατασκευάζει τείχος στα σύνορα Μεξικού-ΗΠΑ.

Τρολάρισμα του Αντώναρου στον αγαπημένο του Κούλη: «Σύμφωνα με πολύ αξιόπιστες πηγές που έχω στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο ο κ. Μητσοτάκης θα πιεσθεί το αμέσως επόμενο διάστημα να πει δημόσια ό,τι έχει πει -κυρίως στους εκπροσώπους του Λαϊκού Κόμματος- σε κατ' ιδίαν συνομιλίες και κλειστές συνεδριάσεις. ΟΤΙ ΘΑ ΣΤΗΡΙΞΕΙ ΤΗΝ ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΑ ΧΩΡΑ. (...) Με τους Γερμανούς που τον δίνουν ψυχρά δεν είναι σε θέση να παίζουν ο άπειρος στην εξωτερική πολιτική Μητσοτάκης και η παιδική χαρά που τον περιστοιχίζει. (...) ΥΓ. Τα ίδια περί στήριξης λέει ο κ. Μητσοτάκης και στους πρέσβεις των περισσοτέρων σημαντικών χωρών στην Αθήνα». Ας σημειωθεί ότι ο Αντώναρος έχει πράγματι καλές πηγές στη Γερμανία, γιατί πριν γίνει «πορτ παρόλ» του Καραμανλή του νεότερου, υπήρξε επί πολλά χρόνια περιφερειακό διευθυντικό στέλεχος του ομίλου Axel Springer (ο μεγαλύτερος όμιλος ΜΜΕ στη Γερμανία και στην Ευρώπη, που εκδίδει μεταξύ άλλων τη Die Welt και τη Bild) στην Αθήνα, στη Ρώμη και ξανά στην Αθήνα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τα οφέλη από αυτή την επάνοδο πρέπει να γίνουν αισθητά στην κοινωνία όσο το δυνατόν πιο γρήγορα . Πρώτη μας φροντίδα, λοιπόν, από εδώ και εμπρός είναι η στήριξη της εργασίας και του κοινωνικού κράτους, η φορολογική ελάφρυνση γι' αυτούς που σήκωσαν το βάρος της κρίσης, οι στοχευμένες ενισχύσεις στα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

30/6: Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871) 30/6/1520: Ισπανοί κατακτητές υπό τον Κορτές σκοτώνουν τον τελευταίο βασιλιά Αζτέκων Μοντεζούμα Β΄ οικειοποιούμενοι μεγάλα αποθέματα χρυσού 30/6/1934: «Νύχτα μακριών μαχαιριών» (Γερμανία), 77 αξιωματούχοι και τετρακόσιοι πολίτες του ναζιστικού κόμματος νεκροί 30/6/1992: 17ετής κάθειρξη στον Κυριάκο Μαζοκόπο, αθώοι Μπουκετσίδης, Κογιάννης, Μπέρκνερ 30/6/1998: Βόμβα σε κτίριο ΑΣΕΠ, τρεις αστυνομικοί τραυματίες (Επαναστατικοί Πυρήνες) 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Καναδάς: Εθνική εορτή, Σομαλία: Ημέρα ίδρυσης-ένωσης (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1944: Σύνοδος Breton-Woods, σύσταση ΔΝΤ **1/7/1946: Αρχή λειτουργίας πρώτων έντεκα στρατοδικείων εμφύλιου** 1/7/1985: Βόμβα σε ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καβούρι), εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από αμερικανική βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 2/7: Ημέρα ΑΤΙΑ 2/7/1982: Τρεις βόμβες σε ισραηλινούς στόχους και τρεις σε τράπεζες (ΕΛΑ) 2/7/1989: Πρώτη κυβέρνηση συντηρητικών-αριστερών, πρωθυπουργός ο Τζανής Τζανετάκης 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 3/7/2002: Εντοπισμός γιάφκας οδού Πάτμου (17Ν) 4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη ανεξαρτησίας (1776), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινο-αμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1955: Δικάζονται (Θεσσαλονίκη) εξακόσια άτομα που δεν ψήφισαν σε δημοτικές εκλογές 4/7/1994: Εκτέλεση συμβούλου τουρκικής πρεσβείας Ομέρ Σιπαχίογλου (17Ν) 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811) **5/7/1946: Σαράντα στρατιώτες υπό τον λοχία Σκαντζέλη διαλύουν λόχο που υπηρετούσαν (Ποντοκερασιά) προσχωρώντας στους αντάρτες** 5/7/1975: Παραπομπή 32 βασανιστών δικτατορίας σε στρατοδικείο 5/7/1988: Βόμβες σε Διεύθυνση Βιομηχανίας Νομαρχίας Δυτικής Αττικής και σε γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 6/7: Μαλάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας 6/7/1935: Αρθρο Γεώργιου Βλάχου («Καθημερινή») χαρακτηρίζει τον Γεώργιο Β΄ «εστεμμένο φελλό» 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1970: Δώδεκα καταδίκες μελών ΚΚΕ 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών υπουργείου Προεδρίας (20 Οκτώβρη).

Κουτόχορτο για αφελείς

Το πολιτικό κιτς, με τη γραβάτα που φόρεσε και στο τέλος έβγαλε με θεατρικό τρόπο ο Τσίπρας, το προσπερνάμε. Αυτό δεν ήταν παρά το απαραίτητο ντεκόρ σε μια φιέστα που σκοπό είχε να παραπληροφορήσει όσους μπορούσε να παραπληροφορήσει, στοιβάζοντας ψέματα, κατά την αγαπημένη συνήθεια των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Νομίζουμε πως και η αποκατάσταση των σχέσεων ανάμεσα στους δύο κυβερνητικούς εταίρους, μετά την... ταραχή με το «Μακεδονικό», ήταν επίσης στοιχείο του πολιτικού κιτς. Αυτές οι σχέσεις ουδέποτε διασαλεύτηκαν. Ο Τσίπρας έδειξε απόλυτη κατανόηση για την ανάγκη του Καμμένου να «παίξει» με το «Μακεδονικό», καθώς δεν έχει τίποτ' άλλο για να σταθεί «ευπροσώπως» μπροστά στο ακροδεξιό εκλογικό ακροατήριο. Μαζί βρήκαν τη λύση και την εφάρμοσαν με απόλυτη συνέπεια, σηκώνοντας το πολιτικό κόστος που η μεθόδευση συνεπαγόταν και για τους δύο (ο Καμμένος κατηγορήθηκε για υποκρισία, αρχομανία και κωλοτούμπα, ο Τσίπρας κατηγορήθηκε για πολιτικό αμοραλισμό και αρχομανία).

Το Ζάππειο χρησιμοποιήθηκε ως ευκαιρία για να επανασηματοδοτηθεί η συμμαχία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Γι' αυτό και δε σχεδιάστηκε μια φιέστα με ομιλία του Τσίπρα σε επιλεγμένο ακροατήριο, αλλά μια φιέστα με ομιλία του Τσίπρα στην κυβερνητική πλειοψηφία, στις κοινοβουλευτικές ομάδες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Και δόθηκε ο λόγος και στον Καμμένο, όχι ως υπουργό, αλλά ως συγκυβερνώντα εταίρο και εξίσου «νικητή στον αγώνα τον καλό».

Η ομιλία Καμμένου ήταν, φυσικά, παραληρηματική. Το βασικό που πρέπει να επισημανθεί, όμως, είναι πως δεν ήταν μια ομιλία ενός κυβερνητικού εταίρου με ημερομηνία λήξης τη μέρα που ο άλλος εταίρος θα πάει στη Βουλή για κύρωση τη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ. Ηταν η ομιλία ενός εταίρου... νυν και αεί. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν υπήρξε η παραμικρή αναφορά στο «Μακεδονικό» ούτε καν υπαινιγμός. Αντίθετα, υπήρξε η εξής χαρακτηριστική αναφορά: «Αλλά και στα εθνικά θέματα αποδείξαμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να κρατήσουμε Θερμοπύλες και να μην αφήσουμε τον "αέρα να παίρνει πάλι τις σημαίες" από το Αιγαίο. Επανακτήσαμε στην πράξη την εθνική κυριαρχία στις "γκρίζες ζώνες" του Σημίτη.

Ιδού χαρακτηριστικές καμμένειες ατάκες, που δείχνουν αποφασιστικότητα για συγκυβέρνηση μέχρι το τέλος: «Δεν φτάσαμε, όμως, στο τέλος αυτής της κοινής πορείας με τον Αλέξη Τσίπρα, όπως πολλοί το επιθυμούν - Συγκρουστήκαμε και θα συγκρουστούμε - Αντέξαμε, αντέχουμε και θα νικήσουμε - Αυτό θα συνεχίσει με ακόμα μεγαλύτερη ένταση». Ακολούθησε όρκος πίστης: «Θέλω Αλέξη Τσίπρα να σε διαβεβαιώσω ότι οι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ παραμένουμε σταθεροί στις αξίες και στις αρχές μας από την ημέρα που ιδρυθήκαμε και αυτή η συνεργασία ήταν, είναι και θα είναι μία έντιμη συνεργασία. Μία συνεργασία προς όφελος της πατρίδας και του λαού της». Και το αποκορύφωμα: *«Θέλω να διαβεβαιώσω τον ελληνικό λαό ότι σήμερα έχει ηγέτη του έναν έντιμο και άξιο Πρωθυπουργό, τον καλύτερο Πρωθυπουργό που έχει περάσει από τα χρόνια της μεταπολίτευσης, τον Αλέξη Τσίπρα»*! Σας φαίνεται έτοιμος να φύγει, μόλις ο Τσίπρας καταθέσει για κύρωση τη συμφωνία με τον Ζάεφ;

Εμάς μας φάνηκαν όλα μιλημένα. Αλλωστε, ήταν ο Τσίπρας αυτός που έδωσε την πάσα στον Καμμένο, διαγράφοντας μονοκοντυλιά όλα τα αρνητικά σχόλια που έχουν κάνει στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ για τους ΑΝΕΛ και προδιαγράφοντας συνέχιση της συνεργασίας για όσο χρειαστεί: *«Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ. Με μια έντιμη συμμαχία ετερόκλητες ιδεολογικά δυνάμεις αλλά με μια έντιμη συμμαχία που λοιδορήθηκε, πολλές φορές συκοφαντήθηκε, που πολεμήθηκε. από όλες τις δυνάμεις του παλιού καθεστώτος. (...) Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ πετύχαμε να φθάσουμε ως εδώ. (...) Δεν έχουν το θάρρος, την μεγαλοψυχία να παραδεχθούν ότι είναι αυτή μία σημαντική εξέλιξη για τον τόπο. (...) Για αυτό* ***Πάνο, να ξέρεις, έχουμε ακόμη δρόμο μπροστά μας****. Εχουμε να δώσουμε ακόμη πολλές μάχες για να αποδοθεί δικαιοσύνη, κάθαρση και θα αποδοθεί. Για να καθαρίσουμε τη χώρα από τα παραθεσμικά δίκτυα εξουσίας, από τη διαφθορά, τον ηθικό εκφυλισμό και θα τα καταφέρουμε. Πετύχαμε τον πρώτο μας στόχο,* ***έχουμε ακόμη 15 μήνες μπροστά μας*** *για να πετύχουμε και το δεύτερο μεγάλο στόχο της κυβέρνησής μας. Και θα τον πετύχουμε».*

Δώσε στον Καμμένο «κάθαρση», «πάταξη της διαφθοράς», εισαγγελικές παραγγελίες, ανακρίσεις, παραπομπές και τα παρόμοια και πάρ' του την ψυχή. Ολόκληρη η πολιτική του καριέρα είναι γεμάτη με τέτοιες «πρωτοβουλίες». Τη μισή ζωή του την έχει περάσει στα δικαστήρια, πότε ως μηνυτής και πότε ως μηνυόμενος. Μένει να δούμε αν, εκτός από τη Novartis που από τότε που την ξεφορτώθηκε η Βουλή έχουμε «σιγή ασυρμάτου», υπάρχουν και άλλες υποθέσεις για να πέσουν στην πιάτσα, να σφραγίσουν την πολιτική επικαιρότητα και να λειτουργήσουν ως συγκολλητική ουσία για τη συμμαχία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (αν και μετά τη «βόμβα» Λαζαρίδη, άλλα τους απασχολούν).

Δεν πρόκειται, φυσικά, να σχολιάσουμε τα άπειρα ψέματα που εκστόμισε ο Τσίπρας. Ούτε θ' ανοίξουμε «διάλογο» μαζί του. Στο «σαλόνι» αυτό το φύλλο παραθέτουμε ολόκληρη την απόφαση του Eurogroup και τη σχολιάζουμε αρνητικά, για να καταλάβει ο καθένας τι είναι αυτό που αποφασίστηκε τις πρώτες πρωινές ώρες στις 22 του Ιούνη. Ο Τσίπρας ποντάρει στην έλλειψη ενημέρωσηςκαι στη σύγχυση που μπορούν να δημιουργήσουν τα «χοντρά» ψέματα, όταν εκφέρονται χωρίς ντροπή, χωρίς τον παραμικρό δισταγμό. Ποντάρει ακόμα στην προπαγανδιστική βοήθεια που του προσφέρουν οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις και οι τεχνοκράτες των διάφορων μηχανισμών της Ευρωένωσης. Κι όποιον κορόιδεψε κορόιδεψε. Αλλωστε δεν είχε άλλη επιλογή εκτός από τα ψέματα.

ΥΓ1. Ο Τσακαλώτος απουσίαζε επιδεικτικά από τη φιέστα του Ζαππείου. Ο Τσίπρας έσπευσε –για ευνόητους λόγους- να τον δικαιολογήσει, λέγοντας ότι ήταν κουρασμένος και γι' αυτό του έδωσε άδεια να πάει στο σπίτι του να ξεκουραστεί. Είμαστε σίγουροι ότι ο ποδοσφαιρόφιλος Τσακαλώτος προτίμησε να παρακολουθήσει τους βραδινούς αγώνες του Μουντιάλ, παρά να συναγελαστεί με τους ψεκασμένους, αλλά και να καταστεί συνυπεύθυνος για τα χοντρά ψέματα που θα έλεγε ο Τσίπρας. Προτίμησε να μείνει έξω απ' αυτό το κάδρο. Ως εκεί. Τα υπόλοιπα που γράφτηκαν εντάσσονται στην αντιπολιτευτική παραφιλολογία. Βούτυρο στο ψωμί του Τσακαλώτου, που έσπευσε να διαψεύσει τα σχετικά σενάρια, μέσω ΑΠΕ. Σιγά μην τα σπάσουν Τσίπρας και Τσακαλώτος, ΣΥΡΙΖΑ και «53». Είναι τόσο δυνατή συγκολλητική ουσία η νομή της εξουσίας που τους κρατά ενωμένους. Αλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ΑΝΕΛ, δε βαράει διάλυση.

ΥΓ2. Ο Μητσοτάκης ζήτησε προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή για τη συμφωνία του μετα-Μνημόνιου. Ο Τσίπρας την έκανε ασμένως δεκτή. Τον βολεύουν οι περιοδικές κοινοβουλευτικές κοκορομαχίες. Οχι μόνο γιατί εμπεδώνεται η εικόνα του δικομματισμού ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ, αλλά και γιατί τον Μητσοτάκη γενικά «τον έχει». Και οι δυο επιδίδονται σε διαγωνισμό ψεμάτων, οπότε κερδίζει ο καλύτερος ηθοποιός (ενώπιον όσων παρακολουθούν αυτές τις κοκορομαχίες).

Ο... Δ. Καμμένος του ΚΙΝΑΛ

«Εφτασα να λέω, ευτυχώς που δεν συμμετέχω στο λεγόμενο Πολιτικό Συμβούλιο κι έτσι δεν έχω καμία ευθύνη για όσα συντελούνται από τον περασμένο Δεκέμβριο. Κατά τα άλλα, αλίμονο αν στην ψηφοφορία, καταντήσει το Κίνημα Αλλαγής να ταυτιστεί με τον Ορμπαν των Βαλκανίων Κυριάκο Μητσοτάκη, καθώς και με τους ψευτοπατριώτες εθνολαϊκιστές Σαμαρά-Γεωργιάδη». Αυτή η αποστροφή του Γιάννη Ραγκούση (συνέντευξη στη συριζαϊκή ΕφΣυν) επιβεβαιώνει ότι ο τύπος είναι... ο Δημήτρης Καμμένος του ΚΙΝΑΛ. Οπωςο τελευταίος δρούσε τους τελευταίους μήνες σαν υπονομευτής της κυβερνητικής συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για να «την κάνει», έτσι και ο Ραγκούσης, πρεσβεύοντας την ανάγκη συνεργασίας ΚΙΝΑΛ-ΣΥΡΙΖΑ και αναμασώντας τα περί «αντιδεξιού μετώπου» (που δεν ήταν το φόρτε του, όταν ήταν πανίσχυρος υπουργός του ΓΑΠ), υπονομεύει από τα μέσα το ΚΙΝΑΛ, αναζητώντας την κατάλληλη ευκαιρία να φύγει ή (ακόμα καλύτερα) να τον διώξουν.

Ο Ραγκούσης βρίσκει τη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ ως «ρεαλιστικά την καλύτερη συμφωνία που μπορούσαμε να έχουμε με τη συναίνεση των γειτόνων» και υποστηρίζει ότι «η εθνολαϊκιστική ηγετική ομάδα της ΝΔ είναι αδίστακτη κι εθνικά επικίνδυνη». Περιγράφει την απόφαση του Eurogroup για το μετα-Μνημόνιο με τα πιο φωτεινά χρώματα. Αρα, βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με το ΠΑΣΟΚ και το ΚΙΝΑΛ. Και κρατάει το... καλύτερο για το τέλος, για να προκαλέσει αίσθηση: «Πλέον υποχρεούμαι να προχωρήσω κι ένα βήμα πιο πέρα φωτίζοντας ένα δόλιο πολιτικό σχέδιο. Ο κ. Μητσοτάκης με λεφτά του κ. Μαρινάκη επιχειρεί να χειραγωγήσει το Κίνημα Αλλαγής, παρεμβαίνοντας καθημερινά και απροκάλυπτα μέσα από τα "Νέα" και το "Βήμα". (...) Οποιος λοιπόν δεν προωθεί την ιδέα της πρωθυπουργίας Μητσοτάκη, λοιδορείται και συκοφαντείται με τίτλους του τύπου "Δούρειοι ίπποι", "5η φάλαγγα". Βαρύτατες προσωπικές προσβολές, προσπάθεια εκφοβισμού. Ακόμη και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όσοι δεν είμαστε ελεγχόμενοι, δεχόμαστε διαρκώς αήθεις επιθέσεις από συγκεκριμένους δήθεν δημοσιογράφους του ΔΟΜ -ευτυχώς υπάρχουν και αληθινοί δημοσιογράφοι στον ΔΟΜσε συντονισμό με τον ακροδεξιό Αδωνι Γεωργιάδη. Πρόκειται για μια πρωτοφανή κατάσταση, για μια οργανωμένη μεθόδευση, για ένα δόλιο σχέδιο Μητσοτάκη για την αιχμαλωσία ενός ιστορικού χώρου που ανέκαθεν ήταν αντιδεξιός και προοδευτικός».

Αμα ραγίσει το γυαλί...

Τι είναι το ΚΙΝΑΛ; Από οργανωτική άποψη, είναι μια σύμπραξη του εναπομείναντος ΠΑΣΟΚ (ΠΑΣΟΚ και ΚΙΔΗΣΟ του Γιωργάκη), με μερικά από τα «ορφανά» του Κουβέλη (ΔΗΜΑΡ), συν κάποιους πασοκοπαράγοντες σημιτικής απόχρωσης που είχαν αποχωρήσει κατά καιρούς από τον κομματικό κορμό, συν ελάχιστους νεόκοπους παράγοντες τύπου Καμίνη, συν το Ποτάμι, που συσπειρώνει τέως πασόκους, εκσυγχρονιστές «του κερατά» και επίσης μερικά από τα «ορφανά» του Κουβέλη (ομάδα Λυκούδη). Από άποψη κοινωνικής επιρροής υπάρχει μόνο ό,τι απέμεινε στο ΠΑΣΟΚ. Οι υπόλοιποι δεν είχαν ποτέ κοινωνική επιρροή. Κάποια στιγμή το Ποτάμι απέκτησε εκλογική επιρροή, όμως απ' αυτή δεν έχει απομείνει τίποτα άξιο λόγου, τίποτα που να οδηγεί στο 3% που απαιτείται για είσοδο στη Βουλή. Ολ' αυτά φάνηκαν και στις κομματικές διαδικασίες. Η Φώφη πήγε στο δεύτερο γύρο με αντίπαλο τον επίσης πασόκο Ανδρουλάκη, ενώ για να μην υπάρχουν μόνο πασόκοι στα διάφορα όργανα, έφτιαξαν συνέδριο με διορισμένους αντιπροσώπους και κεντρική επιτροπή επίσης με διορισμένα μέλη.

Τι θα μπορούσε να κρατήσει τυπικά ενωμένο όλο αυτό το σκορποχώρι; Μια δημοσκοπική άνοδος που θα έδειχνε ότι υπάρχει κάποια δυναμική. Ομως, ακόμα και στα «μαϊμουδισμένα» γκάλοπ δε φάνηκε κάποια ορμητική άνοδος. Κυρίως δε φάνηκε κάποια τάση υποκατάστασης του ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, οι τελευταίες εξελίξεις, με τη μετατόπιση της ΝΔ προς τα δεξιά στο «Μακεδονικό», έδειξαν ότι δημιουργείται ένας «κενός πολιτικός χώρος», που θα μπορούσε να καλυφθεί από τον «κεντρώο εκσυγχρονισμό». Βάλτε και το διαφαινόμενο διαζύγιο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που συζητείται ανοιχτά πλέον (πόσω μάλλον στα κλειστά διαβούλια Τσίπρα-Θεοδωράκη και στα μη ανακοινώσιμα διαβούλια στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ και του Πιταμιού), βάλτε και την ανοιχτή πίεση από την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία για συνεργασία του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ με τον ΣΥΡΙΖΑ και θα αντιληφθείτε γιατί οι κεντρόφυγες τάσεις, που εξαρχής υπήρχαν, ξαφνικά απέκτησαν εκρηκτικό χαρακτήρα.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι δεν είναι οι «διαφωνίες αρχών» (π.χ. επί του «Μακεδονικού») που έχουν οδηγήσει το Ποτάμι σε τροχιά αποχώρησης από το ΚΙΝΑΛ. Σιγά μην έχουν (οποιουδήποτε είδους) αρχές ο Θεοδωράκης, ο Ψαριανός και οι υπόλοιποι. Είναι οι υπολογισμοί επί όλων αυτών που αναφέραμε παραπάνω που οδήγησαν σε δεύτερες σκέψεις και σε αναπροσαρμογές πολιτικών επιλογών. Αμα οι Θεοδωράκης και σία μπορούν να τα βρουν μόνοι τους με τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί να έχουν τη Φώφη και τους υπόλοιπους πασόκους ως ενδιάμεσους; Αμα εκτιμούν ότι μπορεί να το παλέψουν να μπουν πάλι στη Βουλή, γιατί να μην το κάνουν, αντί να τρέχουν να μαζεύουν σταυρούς και να μένουν εκτός νυμφώνος επειδή οι πασόκοι ψηφίζουν «μπετόν αρμέ» τους δικούς τους;

Κάπως έτσι, φτάσαμε στη σύγκληση της... Λόγια Τζίργκα του Ποταμιού (Μεγάλη Συνέλευση των Αντιπροσώπων), η οποία θα αποφασίσει αν θα μείνουν ή αν θα φύγουν από το ΚΙΝΑΛ. Περιττεύει να πούμε ότι η εξέλιξη μας είναι αδιάφορη. Προβλέπουμε ότι και οι πασόκοι θα το παίξουν αδιάφοροι, όμως η «ψυχούλα» τους το ξέρει πόσο θα πονέσουν. Το εγχείρημα θα υποστεί ισχυρό πλήγμα, ανεξαρτήτως του ότι το Ποτάμι είναι πια ξεδοντιασμένο από άποψη εκλογικής επιρροής. Το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ θα αρχίσει να συμπιέζεται στις δαγκάνες μιας μέγκενης: ο ΣΥΡΙΖΑ από τ' αριστερά, το Ποτάμι από τα δεξιά. Πίεση θα αισθανθεί και η ΝΔ στ' αριστερά της, καθώς μετατοπίστηκε αναγκαστικά προς τα δεξιά.

Ομως, ακόμα κι αν το Ποτάμι δε φύγει τελικά από το ΚΙΝΑΛ, το γυαλί έχει ραγίσει. Ενα φύσημα του ανέμου θα είναι αρκετό για να σπάσει. Η δυναμική του «φερέλπιδος φορέα της Κεντροαριστεράς» θα υποστεί πλήγμα (για να μην πούμε θα ανακοπεί) και το στίγμα του ΚΙΝΑΛ δε θα είναι το στίγμα της τρίτης δύναμης που μπορεί να συγκρουστεί με τις δυνάμεις του σημερινού δικομματισμού («ντέρμπι για τρεις» χαρακτήρισε πρόσφατα η Φώφη τις επόμενες εκλογές), αλλά το στίγμα της συμπληρωματικής δύναμης του αστικού πολιτικού σκηνικού.

Είναι χαρακτηριστικό το ότι και ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ λέει (συνέντευξη στο ΑΠΕ), ότι στο «Μακεδονικό» έχουν «διαφορετικές αναγνώσεις» στην ερμηνεία της συμφωνίας και δηλώνει ότι η θέση της ΔΗΜΑΡ είναι ότι «η συμφωνία κινείται σε θετική κατεύθυνση». Αρα, αν ο Ζάεφ ολοκληρώσει με επιτυχία τις διαδικασίες στη Μακεδονία και ο Τσίπρας πάει τη συμφωνία για κύρωση στην ελληνική Βουλή, το πρόβλημα δε θα το έχει ο Τσίπρας με τα καμώματα του Καμμένου (σ' αυτό το πεδίο δε θα προστεθεί κάτι καινούργιο, το όποιο πολιτικό κόστος είναι δεδομένο), αλλά το ΚΙΝΑΛ, καθώς και ο Θεοχαρόπουλος θα ψηφίσει υπέρ της συμφωνίας, μαζί με το Ποτάμι.

Οι ιμπεριαλιστές εξοπλίζονται μέχρι τα νύχια με πυρηνικά

Στην αυγή του 2018, οι εννέα πυρηνικές δυνάμεις του πλανήτη, οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Βρετανία, η Γαλλία, η Κίνα, η Ινδία, το Πακιστάν, το Ισραήλ και η Βόρεια Κορέα είχαν στην κατοχή τους περίπου 14.465 πυρηνικά όπλα. Παρά τις ιδιαίτερα περιορισμένες μειώσεις που γίνονται για να τροφοδοτήσουν τις κούφιες διακηρύξεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για «αποπυρηνικοποίηση», η Ρωσία και οι ΗΠΑ, που είναι και οι συντριπτικά μεγαλύτεροι κάτοχοι πυρηνικών όπλων, έχουν σε ισχύ μακροχρόνια προγράμματα για την αντικατάσταση και τον εκσυγχρονισμό των πυρηνικών τους κεφαλών, των πυραύλων και των αεροπορικών συστημάτων μεταφοράς τους, καθώς και για την αναβάθμιση των εγκαταστάσεων παραγωγής πυρηνικών όπλων.

Οι ΗΠΑ, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του Πενταγώνου, που εκδόθηκε τον περασμένο Φλεβάρη, επιβεβαίωσαν την προσήλωσή τους στον εκσυγχρονισμό του πυρηνικού τους προγράμματος και την ανάπτυξη νέων πυρηνικών όπλων. Επίσης, η έκθεση έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην αναθεώρηση των κανόνων χρήσης πυρηνικών όπλων, σύμφωνα με τους οποίους η χρήση τέτοιων όπλων δεν περιορίζεται πλέον μόνο στην αντιμετώπιση πυρηνικής απειλής, αλλά επεκτείνεται και σε περιπτώσεις που οι ΗΠΑ θα δεχτούν στρατηγική επίθεση με συμβατικά όπλα. Η βεντάλια ανοίγει και η αμερικάνικη ιμπεριαλιστική επιθετικότητα αυξάνεται όσο ενισχύονται σταδιακά τα αντίπαλα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα.

Οι Αμερικάνοι έχουν ήδη ξεκινήσει την τρέχουσα φάση εκσυγχρονισμού του πυρηνικού τους οπλοστασίου ήδη από το 2014, κατά τη διάρκεια της δεύτερης θητείας του Ομπάμα. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα έχει ορίζοντα ολοκλήρωσης το 2023, ενώ το συνολικό κόστος του θα ξεπεράσει τα 355 δισ. δολάρια! Εκτιμάται ότι το αμερικάνικο πυρηνικό πρόγραμμα θα κοστίσει περίπου 1 τρισ. δολάρια τα επόμενα 30 χρόνια!

Βέβαια, τα πυρηνικά εκτός από ένα μέσο τρομοκράτησης ολόκληρων λαών και διαμόρφωσης ισορροπιών δύναμης στην παγκόσμια ιμπεριαλιστική σκακιέρα, είναι και μια εξαιρετικά επικερδής υπόθεση για τα καπιταλιστικά μονοπώλια της βιομηχανίας παραγωγής όπλων. Τα κέρδη που θα αντλήσουν από τα συμβόλαια που θα συνάψουν με το αμερικάνικο κράτος για την αναβάθμιση του πυρηνικού του οπλοστασίου θα είναι αμύθητα, ενώ οι διακηρύξεις για πυρηνικό αφοπλισμό από το στόμα αυτών που προωθούν με όλους τους τρόπους την ολοένα αυξανόμενη παραγωγή και ανάπτυξη πυρηνικών όπλων μόνο σαν κακόγουστο αστείο ακούγονται. Αποτελούν κουτόχορτο για -ακίνδυνους για το σύστημα- πασιφιστές.

Ο μόνος δρόμος για να εκλείψει πραγματικά ο κίνδυνος για πυρηνικό ολοκαύτωμα της ανθρωπότητας δε είναι ο περιορισμός της αμερικάνικης επιθετικότητας μέσω της ήττας του αμερικάνικου από ένα αντίπαλο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο ή συνασπισμό, αλλά η ανατροπή του καπιταλισμού σε παγκόσμια κλίμακα.

Χυλόπιτα... Harley στον Τραμπ!

«*Λοιπόν είναι σπουδαίο που έχουμε την Harley Davidson! Τι μεγάλη, μεγάλη ομάδα ανθρώπων και τι φανταστική δουλειά που κάνει!.... Η Harley Davidson είναι ένα πραγματικό είδωλο της Αμερικής, ένα από τα μεγαλύτερα... Γι' αυτό σ' ευχαριστώ, Harley Davidson, που παράγεις αγαθά στην Αμερική. Και νομίζω ότι πρόκειται να επεκταθείς ακόμα περισσότερο – γνωρίζω ότι οι δουλειές σου πάνε πολύ καλά και υπάρχει πολύ μεγάλο ηθικό τώρα στην χώρα που δεν υπήρχε ποτέ τόσο πολύ τους τελευταίους μήνες όσο υπάρχει τώρα ακριβώς*». Αυτά έλεγε ο Τραμπ σε στελέχη και συνδικαλιστές της Harley Davidson, τους οποίους είχε καλέσει στο Λευκό Οίκο στις 2 Φλεβάρη του 2017, λίγο μετά την εγκατάστασή του στον προεδρικό θώκο των ΗΠΑ (https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-meeting-harley-davidson-executives-union-representatives/). Βλέπετε, η γνωστή βιομηχανία είχε στρατευθεί στο πλευρό του κατά την προεκλογική περίοδο. Είχε στήσει και ομάδα με όνομα «Μηχανόβιοι υπέρ του Τραμπ», που γύριζε και μάζευε ψήφους για τον Τραμπ, ο οποίος ήθελε να παραστήσει τον Πούτιν (τρομάρα του).

Ενάμιση χρόνο από τότε, ο Τραμπ... κήρυξε πόλεμο στη Harley Davidson! Το πρωί της περασμένης Δευτέρας, ο Τραμπ ξύπνησε με μεγάλα κέφια, άρπαξε το τάμπλετ και... πλακώθηκε στο Twitter. Πρώτα έστειλε ένα tweet σε στιλ «τι γυναικάρα έχω», μετά καναδυό με τα οποία τα έχωνε στους Δημοκρατικούς και στο τέλος «περιέλαβε» τη Harley Davidson!

Τι ήταν αυτό του 'λαχε να πάθει του δύσμοιρου; Το πουλέν της αμερικάνικης βιομηχανίας μοτοσικλετών, η Harley Davidson, ανακοίνωσε ότι «δεν βγαίνει» οικονομικά μετά από τα ευρωπαϊκά αντίποινα στους αμερικάνικους δασμούς σε χάλυβα και αλουμίνιο, γι' αυτό και θα μεταφέρει τμήμα της παραγωγής της εκτός ΗΠΑ! Η αύξηση των δασμών από 6% σε 31% θα σημάνει αύξηση κατά 2.200 δολάρια στην τιμή της κάθε μηχανής. Οπως αναφέρει Harley Davidson, αυτό θέλει να αποφύγει, καθώς πουλάει το 16% της παραγωγής της στην Ευρώπη.

Ο Τραμπ βγάζει αφρούς από το Twitter γράφοντας ότι θα επιβάλει στην εταιρία φόρο που ποτέ δεν έχει επιβληθεί, αν τολμήσει και παράξει εκτός ΗΠΑ. Τι να πει ο έρ'μος, με το χουνέρι που του σκάρωσε το «αμερικάνικο είδωλο» που παράγει... αμερικάνικα;

Να δούμε τι φόρο θα τολμήσει να επιβάλει, γιατί χλωμό το βλέπουμε να είναι όπως τα λέει τώρα. Μέχρι στιγμής, δεν έχουμε δει να κάνει πράξη τις απειλές του, πέραν του φόρου (μόλις 15.5%) που επιβλήθηκε στα κέρδη από το εξωτερικό όλων των Αμερικάνων που κατέχουν τουλάχιστον το 10% των μετοχών επιχειρήσεων αμερικάνικων συμφερόντων στο εξωτερικό. Αυτό έγινε με το φορολογικό νόμο που ψηφίστηκε στα τέλη του περασμένου χρόνου (με τον οποίο μειώθηκαν οι φορολογικοί συντελεστές για το αμερικάνικο κεφάλαιο από 35% σε 20%).

Η Harley Davidson δε θα μεταφέρει τα εργοστάσια στην Ευρώπη, αλλά στην Ινδία, την Ταϊλάνδη, τη Βραζιλία και την Αυστραλία. Το εργοστάσιο στην Ταϊλάνδη το είχε εξαγγείλει από τον περασμένο Απρίλη, όταν οι ΗΠΑ είχαν δηλώσει ότι αποχωρούν από το Σύμφωνο Συνεργασίας των Δύο Πλευρών του Ατλαντικού.

Η εξαγωγή κεφαλαίου είναι ένα από τα συστατικά στοιχεία του παγκόσμιου καπιταλισμού. Με τον τρόπο αυτό, οι καπιταλιστές των ιμπεριαλιστικών χωρών βρίσκουν τον τρόπο να αποφύγουν τους δασμούς, εκμεταλλευόμενοι ταυτόχρονα (κι αυτό είναι το πιο σημαντικό) το φτηνό εργατικό δυναμικό χωρών του λεγόμενου «τρίτου κόσμου», αφήνοντας άνεργους τους εργάτες των χωρών τους. Και βέβαια, δε φταίνε οι μετανάστες γι' αυτό!

Ο νέος είναι ωραίος (και χαμαιλέων)

Αποφασισμένος να αντικαστήσει στα πάντα τον δεξιό Μαριάνο Ραχόι, που αποπέμφθηκε ντροπιασμένος από την ισπανική πολιτική σκηνή, δείχνει ο σοσιαλδημοκράτης Πέδρο Σάντσεθ. Ο Ραχόι είχε καταφέρει, αυτοπροσδενόμενος στον γερμανογαλλικό άξονα και ιδιαίτερα στο γερμανικό άκρο του, να συμμετέχει ως τέταρτος στο ηγετικό κουαρτέτο της Ευρωζώνης (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία), μολονότι η Ισπανία είναι απλώς μια πληθυσμιακά μεγάλη χώρα της ΕΕ, η οικονομική ισχύς της οποίας δεν ξεπερνά το μέσο επίπεδο καπιταλιστικής ανάπτυξης και επομένως δεν μπορεί να συγκριθεί με τις τρεις μεγαλύτερες ιμπεριαλιστικές χώρες. Πρώτο μέλημα του Σάντσεθ, λοιπόν, είναι να πείσει Βερολίνο και Παρίσι ότι δεν πρόκειται να συμπεριφερθεί παρά ως... Ραχόι στη θέση του Ραχόι.

Κρίνοντας από την ατμόσφαιρα που υπήρξε στις διαδοχικές επισκέψεις του σε Παρίσι και Βερολίνο, σε πρώτη φάση πέτυχε. Αλλωστε, Μέρκελ και Μακρόν χρειάζονται τον Σάντσεθ ως αντίβαρο στους «παπατζήδες» της Ρώμης, που εξακολουθούν να θορυβούν, αν και κατέβασαν (σε επίπεδο «σίγασης») τους αντι-ΕΕ τόνους. Ο Σάντσεθ,

αν και σοσιαλδημοκράτης που δημαγωγεί ακατάσχετα, ξεκίνησε με όρκους πίστης στην ΕΕ, της οποίας θέλει να είναι «αξιόπιστος εταίρος». Μια φράση της Μέρκελ (που είχε και Ελλάδα και -εμμέσως- Τσίπρα, το άλλο «καλό παιδί» της ευρωπαϊκής «Αριστεράς») έδειξε ότι ο Σάντσεθ έδωσε τις απαραίτητες εγγυήσεις στον γερμανικό ιμπεριαλισμό: «Η Ελλάδα δέχτηκε μεγάλη υποστήριξη και αν η κατάσταση στην Ισπανία επιδεινωθεί, τότε θα καταβάλω προσπάθεια να πάρει και η Ισπανία μεγαλύτερη υποστήριξη».

Ακολουθώντας το παράδειγμα του Τσίπρα, που κάνει όλα τα χατίρια των ιμπεριαλιστών για να τον βοηθήσουν να παραμείνει στην εξουσία, ο Σάντσεθ προσπαθεί να τραβήξει την ίδια υποστήριξη, για να τη χρησιμοποιήσει για την ισχυροποίηση της θέσης του στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι. Αυτή τη στιγμή κυβερνά ως ευκαιριακός πρωθυπουργός μειοψηφίας. Θέλει να παρατείνει όσο μπορέσει τη θητεία του και να δημιουργήσει τους όρους να πάει σε εκλογές που θα τις κερδίσει. Η βοήθεια της Μέρκελ και του Μακρόν θεωρεί ότι θα είναι αποφασιστική για να πετύχει το στόχο του.

Οσο για τον Τσίπρα, αυτός θα τον βοηθήσει –όσο μπορεί- με τους Podemos, οι οποίοι μάλλον δε χρειάζονται πλέον ιδιαίτερο «σπρώξιμο», καθώς στηρίζουν ήδη κοινοβουλευτικά την κυβέρνηση μειοψηφίας του Σάντσεθ και είχαν ζητήσει να συμμετάσχουν σ' αυτήν, καθώς έχουν συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορούν να ξεπεράσουν σε ψήφους την ισπανική σοσιαλδημοκρατία. Παραδοσιακή σοσιαλδημοκρατία και ψευτοαριστερά γίνονται ένα ωραίο... ευρωπαϊκό χαρμάνι.

Αργεντινή

Απεργίες κατά της λιτότητας

Δυόμισι χρόνια πέρασαν από το τέλος της σοσιαλδημοκρατικής αυταπάτης στην Αργεντινή. Τέλος που αποτέλεσε ένα ακόμα Βατερλό των σοσιαλδημοκρατικών θεωριών διαχείρισης του καπιταλισμού. Εκτοτε, η εξουσία πέρασε στον δεξιό Μαουρίτσιο Μάκρι που κέρδισε το 51.4% των ψήφων στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών τον Δεκέμβρη του 2015.

Ο Μάκρι προανήγγειλε αμέσως τον τερματισμό της σταθερής συναλλαγματικής ισοτιμίας του πέσο προς το δολάριο, ανοίγοντας έτσι το δρόμο στην εκτίναξη του πληθωρισμού που μέχρι τότε υπήρχε μόνο ανεπίσημα.

Πριν από μερικές βδομάδες, το ΔΝΤ συμφώνησε να δώσει δάνειο στην Αργεντινή της τάξης των 50 δισ. δολαρίων, μετά την κατάρρευση του εθνικού της νομίσματος (πέσο). Ο Μάκρι δικαιολόγησε αυτή του την απόφαση με το αιτιολογικό ότι έτσι θα αποφευχθεί η οικονομική κρίση. Ομως, όπως συμβαίνει με κάθε δάνειο από τα κοράκια του χρηματιστικού κεφαλαίου, έτσι και το τελευταίο προς την Αργεντινή συνοδεύεται από όρους που χτυπούν τα λαϊκά εισοδήματα.

Γι' αυτό και την περασμένη Δευτέρα η Αργεντινή παρέλυσε από τη γενική απεργία στην οποία κατέβηκαν χιλιάδες εργαζόμενοι ανά τη χώρα. Ακόμα και μέσα στην Καθολική Εκκλησία βρέθηκαν φωνές που

Υπέρ των στρατοπέδων συγκέντρωσης η ΝΔ!

Πριν ακόμα υπάρξει επίσημη εισήγηση στα ευρωενωσίτικα όργανα, η ΝΔ έσπευσε να ταχθεί υπέρ της δημιουργίας στρατοπέδων συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών, από την ΕΕ σε χώρες εκτός ΕΕ. *«Ο Κυριάκος Μητσοτάκης έχει ήδη ζητήσει την άμεση εφαρμογή της απόφασης για την ενίσχυση της φύλαξης στα εξωτερικά σύνορα της Ενωσης, με 10.000 συνοριοφύλακες. Η ΝΔ έχει ήδη προτείνει κλειστά κέντρα φιλοξενίας για τους παράτυπους μετανάστες. Η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα που άνοιξε τα σύνορα, εξακολουθεί να είναι ανίκανη να διαχωρίσει πρόσφυγες από παράτυπους μετανάστες»*, δήλωσε η Σπυράκη.

Προς τι η πρεμούρα; Εκτός του ότι έχουμε να κάνουμε με ένα δεξιό κόμμα, που καλλιεργεί τον αντιμεταναστευτικό ρατσισμό για να τραβήξει ψήφους από τα συντηρητικά ξενοφοβικά τμήματα του ελληνικού λαού, η πρεμούρα έχει να κάνει και με την εικόνα της ΝΔ στο εξωτερικό. Με τη στάση της έναντι της συμφωνίας Τσίπρα-Ζάεφ έχει ξεσηκώσει την οργή των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών κέντρων, ιδιαίτερα του γερμανικού. Προσπαθεί, λοιπόν, να «ρεφάρει», δείχνοντας προθυμία στην προώθηση των πιο φασιστικών αντιμεταναστευτικών μέτρων, την ώρα που ο Τσίπρας εκφράζει «επιφυλάξεις».

Σε αντίθεση με τον αδερφό της, που έσπευσε να συνταχθεί με την ευρωπαϊκή ακροδεξιά και να λειτουργήσει σαν «λαγός» της Μέρκελ και του Μακρόν, η Ντόρα τάχθηκε στο πλευρό του... Τσίπρα, δηλώνοντας ότι «στην πρώτη φάση το πρόβλημα δεν το αντιμετωπίζουμε με την Τουρκία αλλά με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Χρειάζεται η Ελλάδα να μην καμφθεί και να επιμείνει στη θέση την οποία άρθρωσε ο κ. Τσίπρας και είναι μία λογική θέση αυτή που υπερασπίστηκε». «Τα κλειστά κέντρα κράτησης δεν είναι λύση», δήλωσε και ο Νικήτας Κακλαμάνης. Στο καπάκι ήρθε και δήλωση Αβραμόπουλου, που είναι και ο αρμόδιος Επίτροπος της ΕΕ για τη μετανάστευση. «Δεν θα επιτρέψουμε στρατόπεδα για πρόσφυγες, είτε εντός είτε εκτός ΕΕ », είπε, συμπληρώνοντας υποκριτικά ότι «είναι περίεργο αυτό που ακούγεται καθώς κανείς δεν έχει δηλώσει πρόθυμος να φιλοξενήσει τέτοια στρατόπεδα». Υποκριτικά γιατί, από τη θέση του, ξέρει πολύ καλά ότι οι σχετικές προετοιμασίες γίνονται εδώ και καιρό και πως κανένας δε θα τον ρωτήσει για τις αποφάσεις που θα ληφθούν. Πουλάει απλώς δημοκρατική ευαισθησία, όπως και η Ντόρα, αφήνοντας έκθετο τον Κυριάκο.

Αναζητούν τρόπους για να θωρακίσουν την Ευρώπη-φρούριο

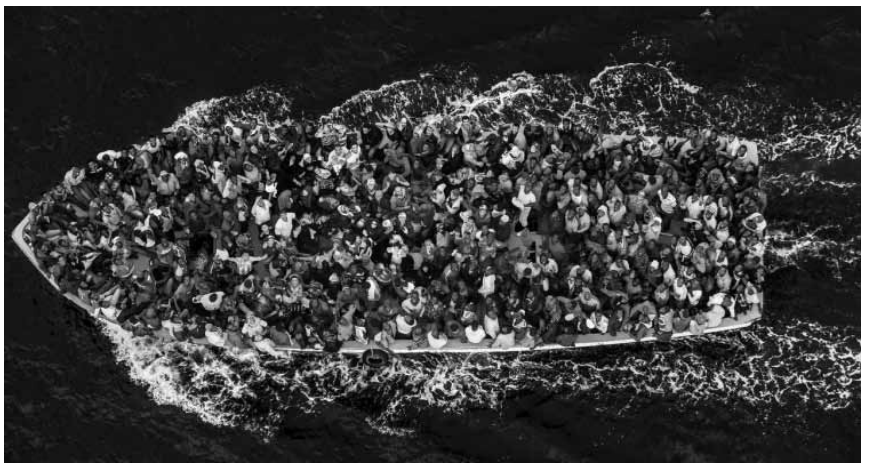

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν είναι γνωστά τα αποτελέσματα της συνόδου του ευρωπαϊκού συμβουλίου σχετικά με το μεταναστευτικό. Είναι όμως γνωστή η αποτυχία της έκτακτης συνόδου κορυφής των 16 ευρωπαϊκών χωρών που έγινε την περασμένη Κυριακή στις Βρυξέλες και είχε ως στόχο την προετοιμασία της συνόδου της περασμένης Πέμπτης. Η έκτακτη σύνοδος πραγματοποιήθηκε μόνο αφού η Μέρκελ εγκατέλειψε κάθε προσπάθεια για κοινό ανακοινωθέν δηλώνοντας ότι η σύνοδος θα είχε χαρακτήρα «συμβουλευτικό».

Μεγάλο αγκάθι αποτελεί η κατανομή των προσφύγων που παίρνουν άσυλο στην ΕΕ. Το μόνο στο οποίο υπάρχει ουσιαστικά συμφωνία είναι η ενίσχυση των συνόρων και η χρηματοδότηση κάποιων τρίτων χωρών ώστε να αναχαιτιστούν οι μεταναστευτικές ροές.

Οπως έχουμε επισημάνει και στο παρελθόν, οι προηγούμενες συμφωνίες με τις οποίες γινόταν κατανομή των προσφύγων στα ευρωπαϊκά κράτη έμειναν σε μεγάλο βαθμό κενό γράμμα.

Τώρα, παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ οι μεταναστευτικές ροές από τη Μεσόγειο στην ΕΕ το πρώτο εξάμηνο του 2018 μειώθηκαν κατά 51% σε σχέση με πέρσι και κατά 81% σε σχέση με το 2016, οι ευρωπαϊκές χώρες τσακώνονται για το πώς θα κατανεμηθούν οι 41.000 μετανάστες που πέρασαν φέτος τη Μεσόγειο. Ισως θα ήταν πιο βολικό να πνιγούν όλοι και όχι μόνο οι 960, όμως πρέπει να τηρούνται τα δημοκρατικά προσχήματα! Ετσι, οι μετανάστες γίνονται μπαλάκι μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών (Ιταλίας, Γαλλίας, Μάλτας, Ισπανίας κτλ.) μέχρι να βρεθεί τρόπος για να απελαθούν όσο γίνεται περισσότεροι.

Η μέχρι στιγμής αδυναμία συμφωνίας των ευρωπαίων ηγετών έκανε τη Μέρκελ να δηλώσει ότι θα προχωρήσει σε διμερείς συμφωνίες με ευρωπαϊκά κράτη, προκειμένου να εκτονώσει την πίεση από τον ακροδεξιό της σύμμαχο CSU (με τον οποίο ακόμα δεν έχει έρθει σε συμφωνία για το θέμα) που ζητά να μην επιτρέπεται στους μετανάστες με άσυλο από άλλες ευρωπαϊκές χώρες η είσοδος στη Γερμανία. Ηδη, η Πολωνία, η Ουγγαρία και η Αυστρία δε δέχονται μετανάστες χτίζοντας έμπρακτα την Ευρώπη-φρούριο.

Εκλογές στην Τουρκία

Σουλτάνος ο καπιταλισμός

Η επόμενη μέρα της θριαμβευτικής νίκης του Ερντογάν στην Τουρκία (με 52.6% έναντι του αντιπάλου του Μουχαρέμ Ιντζέ που πήρε μόλις το 30.6%), αλλά και του κόμματός του στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν ταυτόχρονα (το ΑΚΡ κέρδισε το 42.6%, με διαφορά είκοσι ποσοστιαίων μονάδων από το κεμαλικό CHP), δεν ξημέρωσε με ελπίδες για τον τούρκικο λαό. Οι καπιταλιστές έσπευσαν αμέσως να ζητήσουν από τη νέα κυβέρνηση την επίσπευση των μεταρρυθμίσεων στην οικονομία και την παιδεία, φοβούμενοι ότι οι μέρες της «αφθονίας» περιορίζονται πλέον, αφού οι ρυθμοί ανάπτυξης πέφτουν και η οικονομία -που πέρσι κινήθηκε με το δανεισμό- θα αρχίσει να ξεφουσκώνει όσο περνά ο καιρός.

Ο φυλακισμένος Ντεμιτράς κατόρθωσε να κερδίσει ένα 8.4% και το κόμμα του (HDP) μπήκε στη Βουλή σπάζοντας το φράγμα του 10% (κέρδισε 11.7% σαρώνοντας στις κουρδικές περιοχές). Ετσι, ο Ντεμιτράς και το HDP κατατάχτηκαν στην τρίτη θέση του πολιτικού φάσματος από πλευράς ψήφων. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι οι Κούρδοι θα κερδίσουν κάτι. Ο Ντεμιτράς παραμένει στη φυλακή και ο Ερντογάν υποσχέθηκε να εντείνει τον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας».

Οι Κεμαλιστές (CHP) κατόρθωσαν να επικρατήσουν μόνο στα παράλια, εκτός της Ιστανμπούλ όπου κέρδισε ο Ερντογάν με 50% (δήμαρχός της ήταν πριν αναβαθμιστεί στην πολιτική σκακιέρα).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Ερντογάν αποκτά πλέον υπερεξουσίες, αφού το προεδρικό σύστημα που εγκαθιδρύθηκε με το περσινό συνταγματικό δημοψήφισμα και θα αρχίσει να ισχύει από τώρα του επιτρέπει να διορίζει απευθείας τους υπουργούς της κυβέρνησης, τους αντιπροέδρους, υψηλόβαθμους αξιωματούχους και δικαστές, να κυβερνά μέσω προεδρικών διαταγμάτων, αλλά και να διαλύει τη Βουλή αν το κρίνει απαραίτητο. Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, αυτές τις εξουσίες θα τις χρησιμοποιήσει ο Ερντογαν για να καταστείλει τη λαϊκή οργή που σίγουρα θα γεννηθεί. Αυτό είναι που ονομάζουν «σταθερότητα» οι πολιτικοί διαχειριστές της εξουσίας των καπιταλιστών.

Μήπως όμως υπάρχει μεγάλη διαφορά με ό,τι συμβαίνει στις «δημοκρατικές» χώρες της Ευρώπης και στις ΗΠΑ; Μόλις πέρσι, ο Μακρόν πέρασε το αντεργατικό νομοσχέδιο Ελ Κομρί, παρακάμπτοντας το κοινοβούλιο βάσει του άρθρου 49 του γαλλικού συντάγματος. Θα μας πείτε ότι αυτό έγινε κατ' εξαίρεση, ενώ στην Τουρκία θα είναι ο κανόνας. Επί της ουσίας, όμως, όταν η διαχείριση της εξουσίας γίνεται για την ικανοποίηση των συμφερόντων των οικονομικά ισχυρών, όταν στα κρίσιμα ζητήματα οι βουλευτές βάζουν τις τζίφρες τους χωρίς πολλές φορές να διαβάζουν τους πολυσέλιδους νόμους που ψηφίζουν (θυμηθείτε πόσοι διάβασαν το Μνημόνιο «στα καθ' ημάς»), τότε η διαφορά μεταξύ του συγκεντρωτικού προεδρικού συστήματος του Ερντογάν και του «δημοκρατικού» κοινοβουλευτικού συστήματος της Ευρώπης εξαφανίζεται.

Ο Ερντογάν θα κυβερνήσει όπως κάνει τόσα χρόνια τώρα. Οι υπερεξουσίες του τον προστατεύουν από τα αντίπαλα αστικά κόμματα διαχείρισης (όπως οι Κεμαλιστές του CHP). Από κει και πέρα, τίποτα επί της ουσίας δε θ' αλλάξει όσον αφορά στη ζωή του λαού, που θα παραμείνει το ίδιο μίζερη όπως και πρώτα. Πάρτε για παράδειγμα τον κρατικό προϋπολογισμό. Τώρα θα τον «συντάσσει ο ίδιος» ο Ερντογάν και θα τον καταθέτει στη Βουλή για ψήφιση (αν δεν ψηφιστεί ισχύει αυτός της περσινής χρονιάς). Βάλαμε τα εισαγωγικά, γιατί αυτό θα γίνεται για τυπικούς λόγους. Ο Ερντογάν και ο κάθε Ερντογάν έχει συμβούλους που σχετίζονται με χίλια δυο νήματα με την κεφαλαιοκρατία. Αυτή είναι που θα του υποδείξει τι θα κάνει, όπως η γαλλική κεφαλαιοκρατία υπέδειξε στον Μακρόν να περάσει το αντεργατικό νομοσχέδιο πέρσι. Αντίστοιχα στις ΗΠΑ, ο πρόεδρος συντάσσει και αυτός τον προϋπολογισμό αλλά τον εγκρίνει το Κογκρέσο. Αν δεν το κάνει αυτό, δημιουργείται μέγα θέμα (η κυβέρνηση κατεβάζει ρολά) μέχρι να βρεθεί κάποιος συμβιβασμός. Υπάρχει όμως περίπτωση να αναστραφεί ποτέ ολόκληρη η φιλοσοφία με την οποία σχεδιάζεται ο κάθε προϋπολογισμός; Η φιλοσοφία που βάζει στην κορυφή τις εκάστοτε ανάγκες των πιο οικονομικά ισχυρών μερίδων της κεφαλαιοκρατίας;

υποστήριξαν την απεργία (μία 24ωρη δεν αποτελεί δα και καμιά... επανάσταση) ζητώντας από τον Μάκρι να μην προχωρήσει σε περικοπές κοινωνικών προγραμμάτων (κάποιοι βλέπετε πρέπει να εμφανίζονται αρεστοί στο ποίμνιό τους).

Από πού όμως θα κόψει ο Μάκρι για να μειώσει τα ελλείμματα; Θα πρέπει μέσα στο 2019 να μειώσει το έλλειμμα στο 1.3% (από περισσότερο του 3% που ήταν πέρσι). Γι' αυτό και αποφάσισε ότι οι αυξήσεις φέτος δεν θα ξεπεράσουν το 15%, τη στιγμή που ο πληθωρισμός είναι σχεδόν διπλάσιος!

Δε μπορούμε να περιμένουμε από μία απεργία που κήρυξαν τα συνδικάτα (που κάθε άλλο παρά επαναστατικά είναι) να ταράξει τα νερά. Αυτό όμως που σιγοβράζει είναι η αγανάκτηση του κόσμου κι αυτό είναι που δείχνει η τελευταία απεργία.

Κρυάδα στο Βερολίνο

Καλές οι φωτογραφίες με φόντο την πύλη του Βραδεμβούργου, αλλά μια ματιά στο πρόγραμμα των επίσημων συναντήσεών του αρκεί για να καταλάβει κανείς την κρυάδα που περίμενε τον αρχηγό της ΝΔ στο Βερολίνο. Με τη Μέρκελ δεν υπήρξε ούτε καν υποψία συνάντησης. Ο υπουργός Εσωτερικών Ζεεχόφερ, ηγέτης των χριστιανοκοινωνιστών ακύρωσε («την τελευταία στιγμή», όπως διέρρευσε η ΝΔ) τη συνάντηση, ενώ οι επιφαλής των κοινοβουλευτικών ομάδων των δύο «χριστιανικών κομμάτων» (CDU και CSU) του γύρισαν την πλάτη, με αποτέλεσμα να περιοριστεί σε μια συνάντηση με τους αντιπροέδρους των κοινοβουλευτικών ομάδων Μπρίνκχαους και Ράικερτ. Συναντήθηκε, ακόμα, με τον πρόεδρο των Φιλελεύθερων Δημοκρατών Λίντνερ και με τον σοσιαλδημοκράτη υπουργό Οικονομικών Σολτς.

«Παρουσίασα το μεταρρυθμιστικό σχέδιο της ΝΔ για να επανέλθει η χώρα σε ρυθμούς ανάπτυξης που θα διασφαλίζουν ευημερία στους πολίτες και σταθερή χρηματοδότηση», είπε στους δημοσιογράφους ο Μητσοτάκης. Γύρω του φτύνουν κι αυτός λέει πως ψιχαλίζει. Οι γερμανοί συντηρητικοί πνέουν μένεα εναντίον του, λόγω της στάσης του στο «Μακεδονικό».

στο ψαχνό

Γιουσουρούμ

Τσίπρας και Καμμένος αγκαλιάστηκαν ξανά στο Ζάππειο και έδωσαν όρκους αιώνιας αγάπης.

Ο Λαζαρίδης, που τους χτυπούσε παλαμάκια από κάτω, δυο μέρες μετά «την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια», προκαλώντας πανικό στις γραμμές τους. Ολοι μαζί αρχίζουν να ψάχνουν αν υπάρχουν και άλλοι έτοιμοι ν' ακολουθήσουν τον Λαζαρίδη, πόσοι και ποιοι είν' αυτοί.

Το Μαξίμου καταγγέλλει στήσιμο αποστασίας από Μαρινάκη και Σαββίδη. Ο Καμμένος καλεί τους εισαγγελείς να επέμβουν, γιατί επιχειρείται... κατάλυση του πολιτεύματος.

Ο Τσίπρας πηγαίνει στο Λονδίνο για να σαγηνεύσει τους «επενδυτές» του Σίτι. Συναντιέται και με την Τερίζα Μέι από την οποία... ζητάει την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα.

Ο Μητσοτάκης πετάγεται μέχρι το Βερολίνο για να παρουσιάσει την εναλλακτική οικονομική πρόταση της ΝΔ, αλλά βρίσκει κλειστές πόρτες στην καγκελαρία, μολονότι είχε φροντίσει να ταχθεί υπέρ της δημιουργίας ευρωπαϊκών στρατοπέδων συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών σε χώρες εκτός ΕΕ.

Ο Λαζαρίδης επισκίασε το Ζάππειο και πλέον «περιμένουμε με αγωνία» τη μονομαχία Αλέξη-Κούλη στη Βουλή, σε μια προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση για την απόφαση του Eurogroup σχετικά με τη μετα-μνημονιακή περίοδο.

Ο Θεοδωράκης ετοιμάζεται να «την κάνει» από το ΚΙΝΑΛ, ενώ βουλευτής του δηλώνει πως το Ποτάμι μπορεί «να βάλει πλάτη» για να στηρίξει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς όμως τους ΑΝΕΛ.

Ο Ζάεφ δίνει συγχαρητήρια στον Κοτζιά γιατί πάλεψε για να πάρει η Βόρεια Μακεδονία ημερομηνία έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων «σαν να επρόκειτο για τη δική του χώρα» (πλην όμως σκόνταψε στο βέτο Γαλλίας, Ολλανδίας και Δανίας, που αφορούσε την Αλβανία, η οποία όμως πάει πακέτο με τη Μακεδονία).

Ενα τεράστιο πολιτικό γιουσουρούμ εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μας τις τελευταίες μέρες. Με φαιδρότητες, με κακίες, με λυκοφιλίες που διαλύονται και καινούργιες που συνάπτονται, με αναλύσεις επί αναλύσεων για την κυοφορούμενη νέα αναδιάταξη του κοινοβουλευτικού πολιτικού σκηνικού. Αστέρες σαν τον Γιώργο Λαζαρίδη, τη Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου, τη Σοφία Βούλτεψη, τον Γιώργο Αμυρά, την Εύη Καρακώστα παρελαύνουν καθημερινά από τα μικρόφωνα και οι αφόρητες παπάρες τους γίνονται «talk of the town», όπως λένε.

Το κλίμα θυμίζει έντονα προ-προεκλογική περίοδο. Τότε που τα επιτελεία παραγγέλλουν μετρήσεις, τις μελετούν και παίρνουν τις αποφάσεις τους. Μπορείτε να φανταστείτε τι πρόκειται να γίνει έτσι και προκηρυχτούν εκλογές το φθινόπωρο. Μαυρισμένοι, χορτάτοι από τις ψαροκατανύξεις, ξεκούραστοι, θα ριχτούν στον «υπέρ πάντων αγώνα». Για την Ελλάδα, ρε γαμώτο. Και για τους Ελληνες, ασφαλώς, που έχουν αναλάβει εργολαβικά να εκπροσωπούν.

Στο μεταξύ, τα «χαρτιά» επιβεβαιώνουν -πέραν κάθε αμφιβολίας πλέον- ότι το μετα-Μνημόνιο δεν είναι παρά η συνέχιση του Μνημόνιου (δείτε στο σαλόνι αυτού του φύλλου). Ποιος, όμως, δίνει σημασία στα «χαρτιά»; Σημασία έχει τι λένε ο Τσίπρας, ο Μητσοτάκης και οι υπόλοιποι. Πόσους θα καταφέρει να κοροϊδέψει καθένας από δαύτους.

Γι' αυτό σας λέμε. Μακριά από την αστική πολιτική. Μακριά από τον κοινοβουλευτισμό της απάτης. Οχι αναχωρητές, αλλά μαχητές για να χτίσουμε μια άλλη πολιτική, ταξική, μαχόμενη, επαναστατική.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Αδίστακτοι ψεύτες

Με το γνωστό μπλαζέ ύφος του και το στιλ «ό,τι σας λέω δε σηκώνει αμφισβήτηση», έλεγε ο Σταθάκης σε συνέντευξη στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ: *«Να εξηγήσω τι είναι η αυξημένη εποπτεία. Η Ευρωπαϊκή Ενωση έχει δύο κατηγορίες: απλή και αυξημένη εποπτεία. Οι χώρες που ήδη ολοκλήρωσαν προγράμματα έχουν την απλή εποπτεία που αφορά σε εξαμηνιαίες εκθέσεις. Στην περίπτωση της Ελλάδας, η εποπτεία θα είναι αυξημένη και θα είναι ανά τρίμηνο. Είναι διαφορετικό να πάρεις 10 δισ. ευρώ δάνειο όπως η Κύπρος, 80 δισ. όπως η Ιρλανδία κι άλλο 250 δισ. ευρώ».* Οταν τον ρώτησαν αν από τις τριμηναίες εκθέσεις είναι δυνατό να προκύψουν νέα μέτρα, απάντησε: *«Οχι. Οι τριμηνιαίες ή εξαμηνιαίες εκθέσεις* ***δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα****, όπως ήταν στο μνημονιακό καθεστώς. Η Πορτογαλία, για παράδειγμα, επέλεξε να κάνει τις αυξήσεις των μισθών, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη».*

Ας δούμε τι γράφει γι' αυτό το θέμα η απόφαση του Eurogroup (που την έχει υπογράψει και η Ελλάδα, διά χειρός Τσακαλώτου): *«Το Eurogroup χαιρετίζει την πρόθεση της Κομισιόν να ενεργοποιήσει τη διαδικασία ενισχυμένης εποπτείας στις επόμενες εβδομάδες και επίσης την στήριξη των ελληνικών αρχών γι' αυτή την προσέγγιση. Οι τριμηνιαίες εκθέσεις για την ενισχυμένη εποπτεία θα επιτρέψουν* ***στενότερη παρακολούθηση*** *της οικονομικής, δημοσιονομικής και χρηματοπιστωτικής κατάστασης και των* ***μετά το πρόγραμμα δεσμεύσεων πολιτικής*** *και θα λειτουργήσουν ως η* ***βάση για να συμφωνήσει το Eurogroup*** *στην επιστροφή των ποσών των SMP-ANFA και την ακύρωση του περιθωρίου του step-up επιτοκίου του EFSF».*

Τα πράγματα είναι καθαρά. Δεν πρόκειται για τυπικές, μη δεσμευτικές εκθέσεις, αλλά για εκθέσεις που θα διαπιστώνουν αν πληρούνται οι **όροι** για να καταργηθεί το κυμαινόμενο επιτόκιο στο δάνειο επαναγοράς χρέους του δεύτερου Μνημόνιου και να συνεχίσουν να επιστρέφονται τα κέρδη της ΕΚΤ και των Κεντρικών Τραπεζών (σε εξαμηνιαίες δόσεις από το 2018 μέχρι το 2022). Η επιτήρηση, λοιπόν, έχει **αυστηρούς όρους** και επομένως είναι **δεσμευτική**. Το αναφέρει ρητά η απόφαση του Eurogroup: *«Τα δύο μέτρα που αναφέρθηκαν παραπάνω* ***υπόκεινται στην τήρηση των πολιτικών δεσμεύσεων και της παρακολούθησης****, όπως περιγράφεται παρακάτω».*

Οι όροι δεν αφορούν μόνο την περίοδο μέχρι και το 2022, που υπάρχει Μνημόνιο με την τυπική έννοια του όρου, αλλά και τη μετέπειτα περίοδο. Για παράδειγμα, το 2032, που θα χρειαστεί να γίνει νέα αναδιάρθρωση του χρέους, αυτή θα εξεταστεί ***«με την προϋπόθεση ότι τηρείται το δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ και λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα,*** *εάν χρειάζονται».*

Καμενιές

Στο τσακίρ κέφι ο Καμμένος στο Ζάππειο, έδιωξε και το ΔΝΤ, μιλώντας στη... δική του γλώσσα: *«Εξι χρόνια πριν, ένα κίνημα πολιτών ενώθηκε κάτω από έναν και μόνο σκοπό: Να επανακτήσει η πατρίδα μας την εθνική της κυριαρχία και αξιοπρέπεια, απελευθερώνοντας την χώρα από τα δεσμά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. (...) Σήμερα είναι μια ιστορική ημέρα για όλο το έθνος των Ελλήνων, γιατί η πατρίδα μας έσπασε αυτά τα δεσμά. Και τα έσπασε χωρίς να χυθεί αίμα μεταξύ του λαού της, όπως έγινε στις περισσότερες περιπτώσεις που το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ανέλαβε τη διοίκηση μιας χώρας».*

Τι αναφέρει η απόφαση του Eurogroup, για την οποία γιόρταζαν στο Ζάππειο; «***Συμμετοχή του ΔΝΤ****: Η διοίκηση του ΔΝΤ χαιρέτισε την επιτυχημένη εφαρμογή του προγράμματος του ESM και την περαιτέρω συγκεκριμενοποίηση των μέτρων για το χρέος που δόθηκε σήμερα από τα κράτη-μέλη. Αν και δεν μπορεί πλέον να ενεργοποιηθεί η Stand-By Arrangement (SBA) του Ταμείου, το ΔΝΤ* ***επιβεβαίωσε τη συνεχιζόμενη εμπλοκή του στην Ελλάδα στο πλαίσιο της μετά το πρόγραμμα παρακολούθησης*** *μαζί με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς».*

Ψιλά γράμματα για έναν Καμμένο. Ισως γι' αυτό ο Τσακαλώτος δεν πήρε μέρος στη φιέστα και ο Τσίπρας τον δικαιολόγησε λέγοντας ότι ήταν κουρασμένος και ζήτησε άδεια. Πού να φτουρήσει, με τα ανεκδιήγητα ελληνικά του, μπροστά σ' έναν τυφώνα της πολιτικής και της ευγλωττίας όπως ο Καμμένος;

Τα καλά παιδιά

«Εχουν ακουστεί κάποιες ανησυχίες από πλευράς των αγορών, από πλευράς ορισμένων Κοινοβουλίων χωρών της Ευρώπης αναφορικά με πισωγυρίσματα στις μεταρρυθμίσεις μετά το τέλος του προγράμματος,

His master's voice

Ο Στουρνάρας σιωπά και οι συριζαίοι του τη λένε: «Τι έχεις να μας πεις για την προληπτική γραμμή πίστωσης;». Παππάς και Πολάκης στα φόρτε τους. Βέβαια, επί της ουσίας, «προληπτική γραμμή» και «μαξιλάρι ρευστότητας» δε διαφέρουν σε τίποτα. Αυτά όμως είναι πραγματικά «ψιλά γράμματα» για τον πολύ τον κόσμο και η συριζαίικη προπαγάνδα εκμεταλλεύεται την άγνοια περί τα οικονομικά με γκεμπελίστικο τρόπο: «Παρά τις προσπάθειες του Στουρνάρα, οι εταίροι δεν ζήτησαν προληπτική γραμμή πίστωσης και μας έδωσαν καθαρή έξοδο από τα Μνημόνια»!

Οσο για τον Στουρνάρα, προς το παρόν σιωπά, αν και έχουμε την υποψία ότι κάποια στιγμή θα μιλήσει κι αυτά που θα πει δε θ' αρέσουν στους συριζαίους. Αυτός έκανε με συνέπεια τη δουλειά του σαν καλός υπάλληλος του Ντράγκι. Με την πίεση που ασκούσε για την «προληπτική γραμμή πίστωσης» βοήθησε να φτάσουν τα πράγματα εκεί που ήθελαν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Βοήθησε στο να φτάσουν οι Τσιπροτσακαλώτοι εντελώς αφοπλισμένοι στην «τελική διαπραγμάτευση». Τώρα, δε θέλει να χαλάσει την προπαγάνδα του «success story», γιατί αυτή δεν είναι μόνο προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών (για τους δικούς τους λόγους).

ωστόσο μετά από την επίσκεψή μου στην Αθήνα αυτές τις μέρες, ***είδα και διαπίστωσα για άλλη μια φορά τη δέσμευση της κυβέρνησης*** *στη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων. Είναι* ***σαφής η θέση της κυβέρνησης ότι δε θα κάνει πίσω*** *και δεν έχω κάποια ένδειξη για το αντίθετο. Νιώθω ότι* ***έχω διαβεβαίωση*** *γι' αυτό το πράγμα. Γνωρίζω όμως από τις αγορές ότι επίσης μας παρακολουθούν, άρα τώρα νιώθω καθησυχασμένος».*

Λίγες μέρες πριν από τη συνεδρίαση του Eurogroup στις 21 Ιούνη, ο Κλάους Ρέγκλινγκ επισκέφτηκε την Αθήνα με αποστολή να κάνει «ρεκλάμα» στους συριζαίους. Μπροστά στον Τσίπρα μίλησε για «success story» και μπροστά στον Τσακαλώτο είπε -μεταξύ άλλων- αυτά που παραθέτουμε παραπάνω. Τρεις φορές επανέλαβε, με διαφορετικά κάθε φορά λόγια, ότι είναι πεπεισμένος για την προσήλωση και τη δέσμευση της κυβέρνησης Τσίπρα στις μνημονιακές και μετα-μνημονιακές δεσμεύσεις. Ο Τσίπρας, ο Τσακαλώτος, ο Χουλιαράκης και οι άλλοι ευρωπαίοι είναι πια τα «καλά παιδιά» του ιμπεριαλιστικού ευρωσυστήματος.

Η επισήμανση

Στην ετήσια έκθεση του ESM, που δημοσιεύτηκε δυο μέρες πριν από τη συνεδρίαση του Eurogroup, ο Ρέγκλινγκ δεν παραλείπει να κάνει την εξής επισήμανση: *«Τέσσερις, από τις πέντε, χώρες που συμμετείχαν στα προγράμματα βοήθειας του EFSF ή του ESM είναι ξεκάθαρα success stories. Η Ελλάδα μπορεί να μπει σε αυτή την ομάδα, εάν συνεχίσει* ***να εφαρμόζει μεταρρυθμίσεις και μετά το τέλος του προγράμματος*** *τον Αύγουστο».* Ας συνδυαστεί αυτό με τη βεβαιότητα για τη δέσμευση και τις προθέσεις της κυβέρνησης Τσίπρα, που εξέφρασε κατά την κοινή συνέντευξη Τύπου με τον Τσακαλώτο.

Με τον παρά του...

Η «Ενωση Νέων Αυτοδιοικητικών Ελλάδος» (;) τίμησε τον Βαγγέλη Μαρινάκη «για τη συμβολή του στην τοπική αυτοδιοίκηση και στον δήμο Πειραιά», στο πλαίσιο ημερίδας με θέμα «Η συνεισφορά της ελληνικής ναυτιλίας στις τοπικές κοινωνίας», που έγινε στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Κανονικό «πακέτο», δηλαδή: Μαρινάκης, εφοπλισμός, τοπική διοίκηση. Ο τιμώμενος ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι είναι «χρέος όλων η προσφορά στην κοινωνία και τους συνανθρώπους μας» (τι πρωτότυπο!), ο «δήμαρχος» Πειραιά Μώραλης αναφέρθηκε στη «σημαντική και ορατή (σ.σ. προπαντός αυτό!) συνεισφορά» του Μαρινάκη, η δήμαρχος Μάνδρας είπε πως ο Μαρινάκης επισκέφτηκε την πόλη της από την πρώτη στιγμή μετά τη θεομηνία και πως «ακόμη και τώρα, επτά μήνες μετά, είναι δίπλα μας», ενώ από το βήμα των «αινούντων αυτόν εν χορδαίς και οργάνοις» πέρασαν ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Πειραιά, ο πρόεδρος της ΕΣΕΕ Κορκίδης και η Ειρήνη Νταϊφά, υπό διπλή ιδιότητα: δημοτική σύμβουλος Πολιτισμού δήμου Πειραιά και πρόεδρος της Ναυτιλιακής Λέσχης Πειραιά.

Παπάρες

Οταν πλέον δεν εκπροσωπείς τίποτα, πρέπει να δίνεις «κάτι» στα κανάλια για να σε «παίζουν». Αυτό το έχει εμπεδώσει ο Δ. Καμμένος, που μέχρι πρότινος εκπροσωπούσε το «διαφορετικό» στους ΑΝΕΛ, αλλά πλέον είναι μόνο ένας ανεξάρτητος βουλευτής που ζει με την αγωνία πότε θα τον φωνάξει ο Κούλης στη ΝΔ. Ετσι, εξασφάλισε μια ακόμα τηλεοπτική παρουσία στον ΣΚΑΙ για να πετάξει τη «βόμβα»: «Η κυβέρνηση έχει συνεννοηθεί να πέσει και να μην κυρώσει τη συμφωνία με τα Σκόπια». Και γιατί ο Τσίπρας να μην κυρώσει τη συμφωνία; Για να βρεθεί έκθετος έναντι όλων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που τον επαινούν για το «ρεαλισμό» και την «υπευθυνότητά» του; Για να κάνει αβάντα στον Πάνο Καμμένο, μπας και καταφέρει να σώσει την παρτίδα, ενώ αυτός (ο Τσίπρας) θα εισπράξει το πολιτικό κόστος; Τόσος χαμός έχει γίνει με τη δυνατότητα του ΣΥΡΙΖΑ να κυρώσει τη συμφωνία χωρίς τους ΑΝΕΛ αλλά με ψήφους από άλλα κόμματα ή μεμονωμένους βουλευτές και ξαφνικά ο Τσίπρας θα δώσει μια και θα αδειάσει την καρδάρα με το γάλα που μάζεψε; Είπαμε, παπάρες για να εξασφαλίζεται εισιτήριο παρουσίας στα τηλεοπτικά πάνελ.

ΥΓ. Την αντιπροεδρία της Βουλής πήγε να την κάνει «αβαβά», αλλά... είχαν γνώση οι φύλακες. Οι ΑΝΕΛ, συνεπικουρούμενοι από τον Βούτση, του υπενθύμισαν ότι πρέπει να φύγει για να μην... τον φύγουν.

Ο παπάρας

«Αυτή η κυβέρνηση που έχει περάσει από 40 κύματα κατάφερε να επιβιώσει από πολύ δυσκολότερες στιγμές... Και μιας και βρίσκομαι στη Βρετανία, να πω ότι μια εξαιρετική ταινία ήταν το "Too hard to die"... είμαστε πολύ σκληροί για να πεθάνουμε». Η ταινία (με κάμποσα σίκουελ) είχε τίτλο «Die hard» (και όχι «Too hard to die»). Ηταν αμερικανική (καμιά σχέση με τη Βρετανία). Και βέβαια, δεν ήταν «μια εξαιρετική ταινία», αλλά μια αμερικανιά του αισχίστου είδους, απ' αυτές που ο πρωταγωνιστής τα βάζει μόνος του με καναδυό στρατούς και στο τέλος τους εξολοθρεύει. Προφανώς, τέτοιες ταινίες αρέσουν στον Τσίπρα.

Μετά την ανεξαρτητοποίηση Λαζαρίδη

Πανικός στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Ξέρεις τι σημαίνει να βρίσκεσαι στο Λονδίνο, στον αριθμό 10 της Ντάουνινγκ Στριτ και να φωτογραφίζεσαι δίπλα στις κατακόκκινες γόβες της Τερίζα Μέι, αφού προηγουμένως μίλησες σε δύο συσκέψεις «επενδυτών» (για μεγαλολαμόγια πρόκειται) του περιβόητου Σίτι, και να σου προκύπτει κάποιος Λαζαρίδης, γνωστός μόνο για την αγάπη του προς τον ΠΑΟΚ, και να σου χαλάει το σκηνικό του success story, κλέβοντας την παράσταση; Και συ να πρέπει να παραστήσεις τον... Μπρους Γουίλις της πολιτικής, χωρίς να θυμάσαι ούτε πώς ακριβώς ονομαζόταν η γαμοταινία ούτε αν ήταν αμερικάνικη ή βρετανική; Τα παίρνεις ή δεν τα παίρνεις στο κρανίο; Τα παίρνεις. Και δίνεις τηλεφωνικά εντολή στον Τζανακόπουλο να μοιράσει ένα non paper για να καταγγείλει «συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα στον Πειραιά και στη Θεσσαλονίκη, [που] λειτουργώντας για λογαριασμό Μητσοτάκη απεργάζονται εδώ και καιρό σχέδιο νέας αποστασίας».

«Αν υποψιαστώ ότι πίσω από τον Λαζαρίδη βρίσκεται ο Ιβάν Σαββίδης, θα πεθάαανω», θα έλεγε ο... απογοητευμένος συριζαίος Λάκης Λαζόπουλος. Εμείς τώρα τι να πούμε; Το μέγαρο Μαξίμου δεν μίλησε με ονόματα, αλλά χρησιμοποίησε τη μέθοδο «τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια;». Η αναφορά στον Πειραιά αφορά τον Μαρινάκη. Και η αναφορά στη Θεσσαλονίκη δεν μπορούσε να αφορά οποιονδήποτε άλλο εκτός από τον Σαββίδη.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι ο –τέως πλέον- ανελίτης Λαζαρίδης είναι απ' αυτούς που σήκωσαν τη σημαία του ΠΑΟΚ ακόμα και μέσα στη Βουλή, καταγγέλλοντας το κλεμμένο πρωτάθλημα, το ΠΟΚ, τον Μελισσανίδη κτλ. (μαζί με τον Φωκά του κόμματος Λεβέντη). Είχε υπερασπιστεί με πάθος και τον Ιβάν Σαββίδη, λέγοντας ότι μπήκε με μπουφάν και χωρίς όπλο στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας. Συνέδεσε το –κατ' αυτόν- κλέψιμο του πρωταθλήματος από τον ΠΑΟΚ με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του Σαββίδη και «τα έχωσε» άγρια στον υφυπουργό Αθλητισμού Βασιλειάδη, ο οποίος αναγκάστηκε να χαρακτηρίσει τις απόψεις Λαζαρίδη «εμετικές». Με τέτοιο... βιογραφικό, πώς να μην πάει το μυαλό στο ότι ο Σαββίδης είναι τα «επιχειρηματικά συμφέροντα στη Θεσσαλονίκη», που καταγγέλλει το Μαξίμου;

Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε τον έρωτα που συνέδεε τις δυο πλευρές πριν από λίγο καιρό; Τις νυχτερινές (ν) τροπολογίες για το σβήσιμο προστίμων της ΣΕΚΑΠ; Την προσπάθεια του Σαββίδη να στήσει εκδοτική αυτοκρατορία υπό τις ευλογίες των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Την οργίλη συνέντευξη του Σαββίδη που «τα έχωνε» στον Μητσοτάκη και αποθέωνε τον Τσίπρα, τον οποίο παρομοίαζε με τον Πούτιν; Το «χάρισμα» του ΟΛΘ σε σχήμα που συμμετείχε και ο Σαββίδης;

Τι μπορεί να έχει συμβεί και οι ερωτευμένοι χωρίζουν με τόσο εχθρικό τρόπο; Το πρωτάθλημα που δεν πήρε ο Σαββίδης, αλλά ο Μελισσανίδης, πρέπει να είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Αλλα επιχειρηματικά σχέδια του Σαββίδη, που να τα χάλασε η κυβέρνηση Τσίπρα δε φαίνονται. Ολα «δεξιά» του πάνε. Εδώ στο Παλιούρι της Χαλκιδικής κάνουν σημεία και τέρατα για ν' αποχαρακτηρίσουν ένα πευκοδάσος όπως απαιτεί εταιρία συμφερόντων Σαββίδη. Μπορούμε, όμως, να σκεφτούμε γαιοστρατηγικούς λόγους.

Η Ρωσία υπήρξε από την αρχή σφόδρα αντίθετη στη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ, προσπαθώντας να εμποδίσει την ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Το ίδιο και ο Σαββίδης (άλλοτε βουλευτής του κόμματος Πούτιν), που χρηματοδότησε τα εθνικιστικά συλλαλητήρια. Η προσπάθειά του να γίνει «μακεδονάρχης» είναι ολοφάνερη. Εδώ το ΑΠΘ έκανε τη μια φιέστα πάνω στην άλλη, για να τιμήσει τον Σαββίδη που χρηματοδοτεί μια έδρα... ποντιακών σπουδών.

Οι φήμες ότι ο Σαββίδης θέλει να στήσει μια «Λέγκα του Βορρά» δίνουν και παίρνουν εδώ και καιρό. Πότε θα μπορούσε να βρει καλύτερη ευκαιρία από τώρα; Από την άλλη, τι έχει να του προσφέρει πλέον ο Καμμένος; Από το τίποτα δεν μπορείς να κερδίσεις τίποτα. Κι ο Τσίπρας; Αν ο Σαββίδης θέλει να στήσει πολιτικό «μαγαζί» στη Βόρεια Ελλάδα, τώρα είναι η ευκαιρία. Αύριο θα είναι αργά. Το αν θα τα καταφέρει ή όχι είναι άλλης τάξης ζήτημα. Αλλο η βούληση, άλλο η επιτυχία. Οι επόμενοι μήνες θα δείξουν. Πάντως, όλη η ακροδεξιά, όλο το φασισταριό στη Βόρεια Ελλάδα γυρίζει τους τελευταίους μήνες. Εδώ ο απόστρατος που έγινε ευρωβουλευτής της Χρυσής Αυγής και πρόσφατα «την έκανε», οργάνωσε συγκέντρωση στην Πέλλα στην οποία μαζεύτηκαν καμιά τρακοσαριά νοματαίοι. Τυχαίο; Δε νομίζουμε.

Είναι γεγονός ότι η ανεξαρτητοποίηση Λαζαρίδη, που αποδείχτηκε «βουβό ποταμάκι», αιφνιδίασε και τον Καμμένο και τον Τσίπρα. Κάτι υποψιαζόταν η αρχηγάρα των ΑΝΕΛ, φαίνεται όμως πως τον καθησύχασε ο ίδιος ο Λαζαρίδης, που όχι μόνο ψήφισε κατά της πρότασης δυσπιστίας της ΝΔ, αλλά πήρε μέρος και στη φιέστα του Ζαππείου, όπου –παρουσία της Κουντουρά και της Κόλλια-Τσαρουχά, όπως αποκάλυψε ο αντιπρόεδρος των ΑΝΕΛ Σγουρίδης- έδωσε «όρκους πίστης στον Πάνο Καμμένο και τον πρωθυπουργό». Δυο μέρες μετά, την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια και στους κόλπους των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ άρχισαν ν' αναρωτιούνται αν έκλεισε και την πόρτα πίσω του ή αν θ' ακολουθήσουν κι άλλοι. Γι' αυτό ο Τζανακόπουλος έσπευσε να συναντηθεί με τον Καμμένο σε ψαροταβέρνα του Ψυχικού, όπου χλαπακιάζοντας εκλεκτούς μεζέδες συζήτησαν την κατάσταση και τις προοπτικές της (είναι προφανές ότι το Μαξίμου δεν εμπιστεύεται τις διαβεβαιώσεις του Καμμένου, γι' αυτό και απεστάλη ο Τζανακόπουλος επιφορτισμένος με αρμοδιότητες... ανακριτικού υπαλλήλου, καθώς ο Τσίπρας απουσίαζε στο Λονδίνο).

Οι «εν θερμώ» αντιδράσεις, μετά από αιφνιδιασμό, δεν είναι συνήθως οι καλύτερες. Εκθέτουν. Και το Μαξίμου εκτέθηκε ανεπανόρθωτα με την πρώτη του αντίδραση. Οχι μόνο με την αναφορά σε επιχειρηματικά συμφέροντα που οργανώνουν αποστασία, τα οποία δεν κατονομάζει, αλλά και με την κατακλείδα του non paper: «Ο κ. Λαζαρίδης καλείται να αποδείξει, με την απόφασή του να παραδώσει την έδρα του, αν αποτελεί ή όχι μέρος του παραπάνω σχεδιασμού»! Οταν ο Λεβέντης καλούσε τη Μεγαλοοικονόμου να παραδώσει την έδρα της, οι συριζαίοι τον χλεύαζαν. Και ενέτασσαν την... πληθωρική Θοδώρα στην κοινοβουλευτική τους ομάδα. Με τι μούτρα ζητούν από τον βουλευτή ενός άλλου κόμματος να παραδώσει την έδρα του;

Από πλευράς ΝΔ η αντίδραση ήταν η αναμενόμενη: «Οι ένοικοι του Μαξίμου βρίσκονται πλέον σε πανικό γιατί συνειδητοποιούν ότι καταρρέουν. Και όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις... το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη». Αν ο Σαββίδης σκέφτεται να στήσει «μαγαζί» στο Βορρά, τότε η ΝΔ θα βρεθεί σε κόντρα μαζί του, γιατί ενδέχεται αυτή να υποστεί μεγαλύτερο πλήγμα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν υπάρχει συμμαχία με στόχο μόνο «να ρίξουμε τον Τσίπρα», στην οποία συμμετέχουν Μαρινάκης και Σαββίδης, τότε πρόκειται για επιχειρηματικό πόλεμο με στόχο Τσίπρα και Μελισσανίδη. Στον κόσμο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και της αστικής πολιτικής όλα αλλάζουν γρήγορα, συμμαχίες χτίζονται και διαλύονται, νέες συμμαχίες έρχονται να τις αντικαταστήσουν. Κάποιοι κερδίζουν και κάποιοι χάνουν, αλλά η «ζωή» συνεχίζεται. Ο λαός εξακολουθεί να στενάζει κάτω από την καπιταλιστική μπότα και κάποιοι αφελείς τρέχουν να στρατευθούν στους «ιδιωτικούς στρατούς» των καπιταλιστών, στο όνομα της ομάδας που μετατρέπεται σε «ιδέα».

Ο Καμμένος βάλθηκε να επιβεβαιώσει «το γαρ πολύ της θλίψεως», που επιστράτευσε ειρωνικά στο σχόλιό της η ΝΔ. Θαυμάστε το tweet της προεδράρας: «Την ώρα που ο βουλευτής Κώστας Κατσίκης ήταν στον ΑΝΤ1, κουκουλοφόροι προσπάθησαν να εισβάλουν στο γραφείο του. Τι άλλο περιμένει ο εισαγγελέας για την τεκμηρίωση του αδικήματος των προκαταρκτικών πράξεων για ανατροπή του πολιτεύματος. Ολα έχουν ένα όριο»! Δηλαδή, κάθε φορά που έχουμε μια ενέργεια σε γραφείο βουλευτή (έχουν γίνει εκατοντάδες την τελευταία τριακονταετία), έχουμε «προκαταρκτικές πράξεις για ανατροπή του πολιτεύματος», το οποίο ταυτίζεται με τον Κατσίκη; Η πλάκα είναι ότι υπήρξε ανάληψη ευθύνης, που δεν έχει καμιά σχέση με το «Μακεδονικό» και την αποψίλωση των

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Ολόκληρη η απόφαση του Eurogroup

Ολοκλήρωση της τέταρτης και τελευταίας αξιολόγησης και αναπτυξιακή στρατηγική

Το Eurogroup συγχαίρει τις ελληνικές αρχές για την ολοκλήρωση όλων των συμφωνηθέντων προαπαιτούμενων για την τελευταία αξιολόγηση του προγράμματος του ESM. Το Eurogroup αναγνωρίζει τις σημαντικές προσπάθειες των ελλήνων πολιτών τα τελευταία χρόνια. Η Ελλάδα βγαίνει από το πρόγραμμα οικονομικής βοήθειας με ισχυρότερη οικονομία βασισμένη στις δημοσιονομικές και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που εφαρμόστηκαν. **Είναι σημαντικό να συνεχιστούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις**, που παρέχουν τη βάση για μια βιώσιμη αναπτυξιακή πορεία με υψηλότερη απασχόληση και δημιουργία θέσεων εργασίας, η οποία με τη σειρά της είναι η καλύτερη εγγύηση της Ελλάδας για ένα μέλλον με ευημερία.

Το Eurogroup χαιρετίζει τη δέσμευση των ελληνικών αρχών να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν όλες τις βασικές μεταρρυθμίσεις που υιοθετήθηκαν με βάση το πρόγραμμα του ESM και να διασφαλίσουν ότι οι στόχοι των σημαντικών μεταρρυθμίσεων που υιοθετήθηκαν είναι ασφαλείς. Επίσης χαιρετίζει την ολοκλήρωση μιας ολοκληρωμένης αναπτυξιακής στρατηγικής από τις ελληνικές αρχές. Αυτή η στρατηγική, η οποία στόχο έχει να ενισχύσει τη μακροπρόθεσμη αναπτυξιακή δυναμική της Ελλάδας και να βελτιώσει το επενδυτικό κλίμα, **υπογραμμίζει την κυριότητα της Ελλάδας στη μεταρρυθμιστική διαδικασία μετά το πρόγραμμα του ESM**. Το Eurogroup εκφράζει επίσης την ικανοποίησή του για την υπογραφή ενός “σχεδίου συνεργασίας και στήριξης” μεταξύ των ελληνικών αρχών και των Υπηρεσιών Στήριξης των Διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της Κομισιόν, που προβλέπει τη συνεχή παροχή τεχνικής βοήθειας για την υποστήριξη της εφαρμογής των μεταρρυθμίσεων στα επόμενα χρόνια.

Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους και πρωτογενές πλεόνασμα

Το Eurogroup επανήλθε στη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους στη βάση μιας επικαιροποιημένης ανάλυσης βιωσιμότητας του χρέους από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Η εφαρμογή μιας φιλόδοξης αναπτυξιακής στρατηγικής και **συνετών δημοσιονομικών πολιτικών** θα είναι βασικά συστατικά για τη βιωσιμότητα του χρέους. Σε αυτό το πλαίσιο το Eurogroup **χαιρετίζει τη δέσμευση της Ελλάδας να διατηρήσει πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2022**, και στη συνέχεια να συνεχίσει να διασφαλίζει ότι οι δημοσιονομικές της δεσμεύσεις ευθυγραμμίζονται με το δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ. Η ανάλυση της Κομισιόν υποδηλώνει ότι αυτό συνεπάγεται ένα **πρωτογενές πλεόνασμα 2,2% του ΑΕΠ κατά μέσο όρο, στην περίοδο 2023-2060**.

Το Eurogroup υπενθύμισε την αξιολόγηση της βιωσιμότητας του χρέους σε σχέση με τα συμφωνηθέντα σημεία αναφοράς για τις μεικτές χρηματοδοτικές ανάγκες (GFN): το GFN θα πρέπει να παραμένει κάτω του 15% του ΑΕΠ μεσοπρόθεσμα και κάτω του 20% του ΑΕΠ στη συνέχεια, εξασφαλίζοντας παράλληλα ότι το χρέος παραμένει σε βιώσιμη πτωτική πορεία.

Το Eurogroup υποστηρίζει τη σημασία τού να βασίζεται η αξιολόγηση σε ρεαλιστικές και προσεκτικές εκτιμήσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη συμμόρφωση με το δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ και την επίδραση των μεταρρυθμίσεων για την ενίσχυση της ανάπτυξης και των επενδυτικών πρωτοβουλιών.

Το Eurogroup συμφώνησε να εφαρμόσει, σε συνδυασμό με τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος που είναι ήδη σε εφαρμογή, τα ακόλουθα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέσα για το χρέος, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι συμφωνηθέντες στόχοι GFN τηρούνται επίσης με βάση προσεκτικές εκτιμήσεις.

Για τη μεσοπρόθεσμη περίοδο, αυτό περιλαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα:

◆ Την κατάργηση του περιθωρίου του step-up (σ.σ. κυμαινόμενο, ανάλογα με το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ) επιτοκίου που σχετίζεται με τη δόση επαναγοράς του χρέους του β΄ ελληνικού προγράμματος, από το 2018,

◆ Τη χρήση των κερδών του SMP το 2014 από τον ειδικό λογαριασμό του ESM και την επαναφορά της μεταβίβασης των ποσών από τα ANFA και SMP στην Ελλάδα (από το οικονομικό έτος 2017). Τα διαθέσιμα ισοδύναμα εισοδήματα θα μεταφερθούν στην Ελλάδα σε ίσα ποσά σε εξαμηνιαία βάση το Δεκέμβριο και τον Ιούνιο, αρχίζοντας από το 2018 μέχρι τον Ιούνιο του 2022, μέσω του ειδικού λογαριασμού του ESM, και θα χρησιμοποιηθούν για να μειώσουν τις μεικτές χρηματοδοτικές ανάγκες ή για να χρηματοδοτήσουν άλλες συμφωνηθείσες επενδύσεις.

Τα δύο μέτρα που αναφέρθηκαν παραπάνω υπόκεινται στην τήρηση των πολιτικών δεσμεύσεων και της παρακολούθησης, όπως περιγράφεται παρακάτω.

◆ Μια περαιτέρω αναβολή των τόκων για τα δάνεια του EFSF κατά 10 χρόνια και μια παράταση του μέγιστου μέσου όρου ωρίμανσης κατά 10 χρόνια, σύμφωνα με το επιτρεπόμενο ποσό του προγράμματος.

Συμφωνήσαμε ότι, στη βάση μιας ανάλυσης βιωσιμότητας του χρέους από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, το Eurogroup θα επανεξετάσει στο τέλος της περιόδου χάριτος για τα δάνεια του EFSF το 2032, εάν απαιτούνται επιπλέον μέτρα για το χρέος, ώστε να διασφαλιστούν οι συμφωνηθέντες στόχοι GFN, **με την προϋπόθεση ότι τηρείται το δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ και λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα, εάν χρειαστεί. Το Eurogroup θα λάβει υπόψη μια θετική αξιολόγηση στην μετά το πρόγραμμα εποπτεία, ιδιαίτερα στον δημοσιονομικό τομέα και στις πολιτικές οικονομικής μεταρρύθμισης**.

Σε αυτό το πλαίσιο, για την μακροπρόθεσμη περίοδο, το Eurogroup επίσης υπενθύμισε τη συμφωνία του Μαΐου 2016 σχετικά με ένα μηχανισμό έκτακτης ανάγκης για το χρέος, ο οποίος θα μπορούσε να ενεργοποιηθεί σε περίπτωση ενός απροσδόκητα πιο δυσμενούς σεναρίου. Εάν ενεργοποιηθεί από το Eurogroup, θα μπορούσε να περιλαμβάνει μέτρα όπως το περαιτέρω re-profiling και η αναβολή πληρωμής τόκων στον EFSF, στο βαθμό που χρειάζεται για να επιτευχθούν οι στόχοι του GFN που περιγράφονται πιο πάνω.

Πλαίσιο εποπτείας μετά το πρόγραμμα

Το Eurogroup υποστήριξε ότι **τα μέτρα ελάφρυνσης χρέους πρέπει να περιλαμβάνουν κίνητρα για την εξασφάλιση της ισχυρής και συνεχούς εφαρμογής από την Ελλάδα, των μεταρρυθμιστικών μέτρων που συμφωνήθηκαν με βάση το πρόγραμμα**. Για να διασφαλιστεί η αξιοπιστία της αγοράς στο πακέτο των μέτρων για το χρέος, συμφωνήσαμε ότι **οι δεσμεύσεις πολιτικής σε σχέση με το πρόγραμμα, θα συνδέονται με την επιστροφή των ποσών από τα SMP-ANFA καθώς και με την κατάργηση του περιθωρίου του step-up επιτοκίου μέχρι το 2022**. Σε αυτό το πλαίσιο, **οι ελληνικές αρχές έχουν αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, όπως ορίζονται χαρακτηριστικά, για την ολοκλήρωση βασικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων** που ξεκίνησαν με βάση το πρόγραμμα του ESM (συμπεριλαμβανομένων δεσμεύσεων για την ολοκλήρωση των δράσεων των οποίων η εφαρμογή δεν είναι πλήρως στα χέρια της κυβέρνησης) έναντι συμφωνηθέντων χρονοδιαγραμμάτων και **έχουν δώσει μια γενική δέσμευση για τη συνέχιση της εφαρμογής όλων των βασικών μεταρρυθμίσεων που υιοθετήθηκαν με βάση το πρόγραμμα του ESM**.

Το Eurogroup χαιρετίζει την πρόθεση της Κομισιόν να ενεργοποιήσει τη διαδικασία ενισχυμένης εποπτείας στις επόμενες εβδομάδες και επίσης τη στήριξη των ελληνικών αρχών γι' αυτή την προσέγγιση. **Οι τριμηνιαίες εκθέσεις για την ενισχυμένη εποπτεία θα επιτρέψουν στενότερη παρακολούθηση της οικονομικής, δημοσιονομικής και χρηματοπιστωτικής κατάστασης και των μετά το πρόγραμμα δεσμεύσεων πολιτικής και θα λειτουργήσουν ως η βάση για να συμφωνήσει το Eurogroup στην επιστροφή των ποσών των SMP-ANFA και την ακύρωση του περιθωρίου του step-up επιτοκίου του EFSF.**

ΕΛΣΤΑΤ/ΤΑΙΠΕΔ

Υπενθυμίσαμε ότι η συνεχιζόμενη δικαστική διαδικασία εναντίον μελών της επιτροπής ειδικών του ΤΑΙΠΕΔ (COEX) είναι ένα ζήτημα πολύ μεγάλης ανησυχίας και επαναβεβαιώνουμε την πλήρη εμπιστοσύνη μας στο έργο των ειδικών, το οποίο επίσης επιβεβαιώθηκε από το Ελληνικό Ελεγκτικό Συνέδριο. Οι ανησυχίες αφορούν επίσης τις διαδικασίες εναντίον του πρώην προέδρου και υψηλόβαθμου στελέχους της ΕΛΣΤΑΤ, κυρίως σε ό,τι αφορά την υποτιθέμενη πλαστογράφηση των δημοσιονομικών στοιχείων. Το Eurogroup συνεχίζει να έχει πλήρη εμπιστοσύνη ότι τα στοιχεία που επικυρώθηκαν από τη Eurostat και δόθηκαν από την ΕΛΣΤΑΤ από το 2010, συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος του ισοζυγίου της γενικής κυβέρνησης το 2009, είναι σε συμμόρφωση με τους κανόνες που ισχύουν και τηρούνται από όλα τα κράτη-μέλη. Το Eurogroup αναθέτει στα θεσμικά όργανα να συνεχίσουν να παρακολουθούν τις εξελίξεις σε αυτές τις υποθέσεις και τις υποστηρικτικές δράσεις των ελληνικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετικών δράσεων εάν χρειαστεί, για παράδειγμα ενισχύοντας την ανεξαρτησία της ΕΛΣΤΑΤ, με πλήρη σεβασμό της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας, και να υποβάλλουν αναφορά στο Eurogroup, στο πλαίσιο της μετά το πρόγραμμα εποπτείας.

Εκταμίευση και “μαξιλάρι”

Υπό την προϋπόθεση της ολοκλήρωσης των εθνικών διαδικασιών, τα διοικητικά όργανα του ESM αναμένεται να εγκρίνουν την εκταμίευση της πέμπτης και τελευταίας δόσης του προγράμματος του ESM που ανέρχεται σε 15 δισ. ευρώ. Από αυτό το ποσό, τα 5,5 δισ. ευρώ θα διατεθούν στον ειδικό λογαριασμό, για να χρησιμοποιηθούν στην εξυπηρέτηση του χρέους και τα 9,5 δισ. ευρώ θα διανεμηθούν σε έναν λογαριασμό που δημιουργήθηκε για την ενίσχυση του κεφαλαιακού “μαξιλαριού”, που θα χρησιμοποιηθεί για την εξυπηρέτηση του χρέους σε περίπτωση ανάγκης. **Αυτός ο λογαριασμός θα υπόκειται στις κατάλληλες διασφαλίσεις και ενδεχόμενη μελλοντική χρήση των κεφαλαίων για μια αποτελεσματική διαχείριση του χρέους, θα συμφωνείται από τις ελληνικές αρχές με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς/ESM**. Συνολικά, η Ελλάδα θα βγει από το πρόγραμμα με ένα σημαντικό κεφαλαιακό “μαξιλάρι” 24,1 δισ. ευρώ, που καλύπτει τις χρηματοδοτικές ανάγκες για περίπου 22 μήνες μετά από το τέλος του προγράμματος τον Αύγουστο του 2018, γεγονός που αποτελεί σημαντική στήριξη έναντι οποιωνδήποτε ρίσκων.

Συμμετοχή του ΔΝΤ

Η διοίκηση του ΔΝΤ χαιρέτισε την επιτυχημένη εφαρμογή του προγράμματος του ESM και την περαιτέρω συγκεκριμενοποίηση των μέτρων για το χρέος που δόθηκε σήμερα από τα κράτη-μέλη. Αν και δεν μπορεί πλέον να ενεργοποιηθεί η Stand-By Arrangement (SBA) του Ταμείου, **το ΔΝΤ επιβεβαίωσε τη συνεχιζόμενη εμπλοκή του στην Ελλάδα στο πλαίσιο της μετά το πρόγραμμα παρακολούθησης μαζί με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς**.

Τέλος, επιβεβαιώνουμε τη δέσμευσή μας να συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε την Ελλάδα στις μεταρρυθμιστικές της προσπάθειες για την επιστροφή στη βιώσιμη ανάπτυξη.

Αλυσόδεσαν τον ελληνικό λαό στην κινεζοποίηση μέχρι το 2060

Στις διπλανές στήλες δημοσιεύουμε ολόκληρη την απόφαση του Eurogroup στις 22 Ιούνη, ώστε να μπορεί ο καθένας να τη μελετήσει και να βγάλει τα συμπεράσματά του. Οι εμφάσεις είναι όλες δικές μας, για να υπομνηματίσουν τα πιο σημαντικά στοιχεία αυτής της απόφασης, με την οποία αλυσοδένουν τον ελληνικό λαό στο ζυγό της κινεζοποίησης μέχρι το 2060 και παραδίδουν όλο τον κρατικό πλούτο βορά στις ορέξεις του διεθνούς μονοπωλιακού κεφαλαίου.

Εκείνο που έχει περάσει εντελώς ασχολίαστο είναι το Παράρτημα (Annex), που συνοδεύει την απόφαση και έχει τίτλο «Specific commitments to ensure the continuity and completion of reforms adopted under the ESM programme» (**«Ειδικές δεσμεύσεις για τη διασφάλιση της συνέχειας και της ολοκλήρωσης των μεταρρυθμίσεων που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος ΕΜΣ»**).

Κανονικό Μνημόνιο μέχρι και το 2022

Το δισέλιδο αυτό έγγραφο έχει τη **μορφή Μνημονίου** και απαριθμεί τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν **μέχρι και το 2022**. Σε συνδυασμό με την επιτήρηση από την τρόικα (με συμμετοχή και του ΔΝΤ) σε τριμηνιαία βάση, δεν μένει καμιά αμφιβολία ότι μέχρι το 2022 το καθεστώς της μνημονιακής επιτήρησης και υπαγόρευσης θα λειτουργεί κανονικότατα, όπως και μέχρι τώρα.

Οι συριζαίοι ψεύτες (με πρώτον και καλύτερο τον Τσίπρα) ισχυρίζονται ότι πρόκειται για τη συνήθη παρακολούθηση, η οποία απλώς γίνεται πιο πυκνή. «Είναι δική μας υπόθεση με ποια μέσα θα φτάσουμε στους στόχους», είπε ο Τσίπρας στο Bllomberg. Τι αναφέρει, όμως, η απόφαση του Eurogroup; Οτι τα άμεσα μέτρα για το χρέος, η κατάργηση του step-up επιτοκίου και η επιστροφή των κερδών των κεντρικών τραπεζών και της ΕΚΤ από ελληνικά ομόλογα, θα δίνονται σε εξαμηνιαίες δόσεις **«υπόκεινται στην τήρηση των πολιτικών δεσμεύσεων και της παρακολούθησης»**. Δηλαδή, έτσι και δεν κάνει θετική «έκθεση συμμόρφωσης» η τρόικα, τα δύο αυτά μέτρα θα αναστέλλονται. Μόνο από την επιστροφή των κερδών μιλάμε για περίπου 1,2 δισ. ευρώ το χρόνο, ποσό κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητο για τον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό. Τι θα πει, δηλαδή, ο Τσίπρας, «εμείς θα κάνουμε ό,τι γουστάρουμε κι ας μη μας δώσουν τα λεφτά»; Αστεία πράγματα.

Το έγγραφο των «ειδικών δεσμεύσεων» αναφέρεται σε μια σειρά ζητήματα, μεταξύ των οποίων κυρίαρχη θέση κατέχουν οι προγραμματισμένες ιδιωτικοποιήσεις. Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων «θα εφαρμοστεί σε συνεχή βάση» αναφέρει. ΔΕΣΦΑ, ΕΛΠΕ, ΔΕΠΑ, Εγνατία, Μαρίνα Αλίμου, μερίδιο στο Διεθνές Αεροδρόμιο Ελληνικού, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, λιμάνια Καβάλας και Αλεξανδρούπολης, λιμάνια Ηγουμενίτσας και Κέρκυρας, άλλα περιφερειακά λιμάνια αναφέρονται ρητά στις προς ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεις, ενώ προβλέπεται ακόμα η μεταφορά του ΟΑΚΑ στο Υπερταμείο Ιδιωτικοποιήσεων μέχρι το τέλος του 2018.

Θα σταθούμε σε μια ακόμα δέσμευση αυτού του εγγράφου που -όπως είπαμε- αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της απόφασης του Eurogroup. Στο σημείο 4, υπό τον τίτλο «Αγορές εργασίας και προϊόντων» (η εργατική δύναμη, ο ζωντανός άνθρωπος, στην ίδια κατηγορία με τα προϊόντα!) αναφέρεται: ***«Η Ελλάδα θα διασφαλίσει την ανταγωνιστικότητα μέσω μιας ετήσιας επικαιροποίησης του κατώτατου μισθού σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Νόμο 4172/2012»***. Η περιβόητη αύξηση του κατώτατου μισθού (ο υποκατώτατος για τους κάτω των 25 ετών εργάτες παραμένει, φυσικά) δε συνδέεται με τις εργατικές ανάγκες, αλλά με τη διασφάλιση της «ανταγωνιστικότητας», δηλαδή της μέγιστης κερδοφορίας του κεφαλαίου. Γι' αυτό και γίνεται ρητή αναφορά στο Ν. 4172/2012 των Σαμαροβενιζέλων, με τον οποίο ο καθορισμός του κατώτατου μισθού έφυγε από το πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων και μετατράπηκε σε αποκλειστικό προνόμιο της κυβέρνησης, η οποία προηγουμένως θα «διαβουλεύεται» με τους «κοινωνικούς εταίρους». Μ' άλλα λόγια, τα συνδικάτα των καπιταλιστών θα έχουν τον αποφασιστικό λόγο και ένα οιονεί δικαίωμα βέτο.

Αλλο «μαξιλάρι», άλλο παραμύθι

Σε σχέση με την τυπική επέκταση του Μνημόνιου μέχρι το 2022, πρέπει να σημειώσουμε και κάτι ακόμα. Το περιβόητο «μαξιλάρι ρευστότητας» των 24,1 δισ. ευρώ αποτελείται σε συντριπτικό ποσοστό από κεφάλαια του ESM (δανεικά δηλαδή). Γι' αυτό και υπάρχει η πρόβλεψη ότι η Ελλάδα δε θα μπορεί να κάνει χρήση παρά μόνο μετά από συμφωνία με τον ESM. Επειδή οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δε δανείζουν λεφτά «για την ψυχή της μάνας τους», ούτε επειδή αισθάνονται κάποια «κοινοτική αλληλεγγύη», αλλά για να μπορούν να ελέγχουν απόλυτα μια εξαρτημένη χώρα, γι' αυτό και μέχρι το 2022 συμφωνήθηκε ένα τυπικό μνημονιακό καθεστώς: «παίρνετε λεφτά, δε θα κάνετε τίποτα χωρίς τη δική μας έγκριση».

Επί της ουσίας, η απόφαση του Eurogroup δε διαφέρει από την περιβόητη «προληπτική γραμμή πίστωσης». Σ' έναν ειδικό λογαριασμό τοποθετείται ένα απόθεμα ασφαλείας (δανεικό και στη μια και στην άλλη περίπτωση), ώστε οι «αγορές», από τις οποίες θέλουν να δανείζεται από τώρα και μετά το ελληνικό κράτος (για να πληρώνει τα προηγούμενα δάνεια), να ξέρουν ότι τα επιτόκιά τους πρέπει να κινούνται μέσα σε «λογικά πλαίσια». Αν κινούνται σε... διαστημικά επίπεδα, τότε οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θα επιτρέπουν στο ελληνικό κράτος να τραβάει λεφτά από το «μαξιλάρι» για να πληρώσει τις τοκοχρεολυτικές του υποχρεώσεις. Το ίδιο που θα έκανε και με την «προληπτική γραμμή πίστωσης».

Ποια είναι η διαφορά; Αν επέλεγαν την «προληπτική γραμμή πίστωσης» θα έπρεπε να υπογράψουν και ένα καινούργιο Μνημόνιο, γιατί αυτό προβλέπει το Καταστατικό του ESM. Αυτό δεν το ήθελαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όμως δεν το ήθελαν και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, γιατί μια τέτοια συμφωνία θα έπρεπε να την περάσουν από κοινοβούλια ή υπουργικά συμβούλια και ειδικά οι Γερμανοί δεν ήθελαν να πυροδοτήσουν μια συζήτηση στο εσωτερικό της Γερμανίας, στην οποία θα δέχονταν πυρά από τους ακροδεξιούς του AfD (ενδεχομένως και από τους φιλελέδες του FDP), ότι δεν έλυσαν τίποτα σε σχέση με το «ελληνικό πρόβλημα» και δίνουν πάλι λεφτά στους «τεμπέληδες Ελληνες». Ετσι, κατέληξαν σ' αυτή την υβριδική λύση: μια καλή κεφαλαιακή καβάτζα, απόλυτα ελεγχόμενη από τον ESM (δε θα μπορεί ούτε σεντ να χρησιμοποιήσει η ελληνική κυβέρνηση για άλλους σκοπούς), η οποία συνοδεύεται από σκληρούς μνημονιακούς όρους, που δεν γράφονται σε κάποιο Μνημόνιο, αλλά σε μια απόφαση του Eurogroup για την «ενισχυμένη επιτήρηση» και σ' ένα κείμενο «συγκεκριμένων δεσμεύσεων» που αποδέχεται η ελληνική κυβέρνηση. Ετσι, όλοι είναι ευχαριστημένοι και κυρίως οι Τσιπραίοι, που μπορούν να κάνουν ακόμα και... «κωλοδάχτυλα» στον Στουρνάρα.

Ρήτρα μη επιστροφής

Από την αρχή ακόμα η απόφαση του Eurogroup θέτει την περιβόητη ρήτρα μη επιστροφής. Δηλαδή, ρήτρα διατήρησης αλώβητου του μνημονιακού καθεστώτος και τα επόμενα χρόνια: *«Το Eurogroup χαιρετίζει τη* ***δέσμευση των ελληνικών αρχών να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν όλες τις βασικές μεταρρυθμίσεις*** *που υιοθετήθηκαν με βάση το πρόγραμμα του ESM και* ***να διασφαλίσουν ότι οι στόχοι των σημαντικών μεταρρυθμίσεων που υιοθετήθηκαν είναι ασφαλείς»***. Πόσο πιο καθαρά να το γράψουν;

Ο Τσίπρας, βέβαια, λέει τα δικά του: «εμείς θα καθορίζουμε τα μέτρα με τα οποία θα πιάνουμε τους στόχους». Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές του επιτρέπουν αυτή τη δημαγωγία για εσωτερική κατανάλωση. Είναι πλέον το «χαϊδεμένο παιδί» τους, καθώς τους έχει δώσει εγγυήσεις ότι ικανοποιεί όλες τις απαιτήσεις τις δικές τους και της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας. Οσο για τη διάδοχη λύση, δεν ανησυχούν ότι ο Κούλης μπορεί να εφαρμόσει... φιλολαϊκή πολιτική.

Από την άλλη, ξέρουν πολύ καλά πως όσα λέει ο Τσίπρας είναι σκέτη δημαγωγία. Ακόμα και να ήθελε να χαλαρώσει τουλάχιστον τη δημοσιονομική πολιτική, δεν μπορεί να το κάνει, όταν έχει δεσμευτεί ότι μέχρι και το 2022 πρέπει να υπάρχουν «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ κάθε χρόνο. Πώς αλλιώς μπορούν να πιαστούν αυτοί οι στόχοι, εκτός από την εξακολούθηση της σημερινής εφιαλτικής δημοσιονομικής πολιτικής; Ακόμα και αν υπάρξει μια σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη (έχει ξεκινήσει από το 2017), αυτή δεν είναι ικανή να εξασφαλίσει αυτά τα «πρωτογενή πλεονάσματα» για πέντε συνεχή χρόνια. Κάποτε το έλεγε και το ΔΝΤ, αλλά τώρα το έχει κάνει «γαργάρα», καθώς η Λαγκάρντ συμφώνησε σε όλα με τη Μέρκελ. Οσο για τη σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη, είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να διατηρηθεί στα ίδια επίπεδα επί πέντε συνεχή χρόνια. Για την Ελλάδα μιλάμε, όχι για την Κίνα. Το πιθανότερο είναι να χρειαστεί να παρθούν πρόσθετα δημοσιονομικά μέτρα μέχρι το 2022 (πέρα από το πετσόκομμα των συντάξεων και το πετσόκομμα του αφορολόγητου, που έχουν ήδη νομοθετηθεί).

Επομένως, η δημαγωγία του Τσίπρα είναι κουτόχορτο για αφελείς ιθαγενείς, που οι ιμπεριαλιστές δεν έχουν κανένα λόγο να μην του επιτρέψουν να το μοιράσει.

Πρέπει, επιπλέον, να σημειώσουμε ότι καθορίστηκαν από τώρα «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 2,2% κατά μέσο όρο κάθε χρόνο για την περίοδο από το 2023 μέχρι και το 2060! Από οικονομική άποψη, βέβαια, αυτό είναι ανέκδοτο. Σιγά μην μπορούν να προβλέψουν τους ρυθμούς ανάπτυξης (2% με 2,5% λένε) για 37 χρόνια και να είναι σίγουροι ότι μπορούν να επιτευχθούν τέτοια «πρωτογενή πλεονάσματα». Ξέρουν καλά ότι πολλές φορές μέσα σ' αυτά τα 37 χρόνια θα χρειαστεί να αναθεωρήσουν τους στόχους. Ομως, πρώτο δείχνουν μια κατεύθυνση, την κατεύθυνση της διατήρησης της σκληρής λιτότητας, και δεύτερο κρατούν το δικαίωμα απόφασης στα δικά τους χέρια. Κάθε μελλοντική απόφαση για αναθεώρηση των όρων, δε θα μπορεί να παρθεί μονομερώς από την όποια ελληνική κυβέρνηση, αλλά θα είναι πρωτίστως απόφαση των ιμπεριαλιστών. Αυτοί κρατούν και το πεπόνι και το μαχαίρι.

Χρέος-θηλιά

Για το χρέος τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Το περιβόητο «γαλλικό κλειδί», που θα ρύθμιζε αυτόματα και «στο διηνεκές» των ύψος των ετήσιων τοκοχρεολυτικών δόσεων, πετάχτηκε στα σκουπίδια. Είχε πλάκα ο Τσακαλώτος με το «ρετάρισμά» του στο Λουξεμβούργο, όταν του τέθηκε σχετική ερώτηση: *«Είναι αλήθεια ότι ο [γαλλικός] μηχανισμός δεν έχει πρωταρχικό ρόλο και νομίζω ότι αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα χρόνια επέκτασης ήταν περισσότερα από όσα πρόβλεπαν οι περισσότεροι δημοσιογράφοι. Ετσι, υπήρχαν πολλοί τρόποι, εννοώ ότι υπάρχουν πολλά στοιχεία σε αυτό το πακέτο και υπήρχαν πολλοί τρόποι με τους οποίους θα μπορούσαν να συνδυαστούν για να καταστήσουν το ελληνικό χρέος βιώσιμο. Ετσι, έχετε δίκιο, ο τρόπος που επελέγη επαφίεται λιγότερο ή σχεδόν καθόλου στον μηχανισμό»*. Στα αγγλικά ήταν η απάντηση, οπότε -όπως αντιλαμβάνεστε- το «ρετάρισμα» δεν οφείλεται στα κακά ελληνικά του.

Η επιμήκυνση για μερικά χρόνια των λήξεων ορισμένων ομολόγων και η ισόχρονη περίοδος χάριτος ήταν αναμενόμενη. Οι Γερμανοί ήθελαν οχτώ, τελικά «έκλεισαν» στα δέκα. Ανευ σημασίας διαφορά. Σημασία έχει ότι το χρέος παραμένει **-και θα εξακολουθήσει να παραμένει-** στα ίδια δυσθεώρητα επίπεδα. Οι δε ιμπεριαλιστές θα κάνουν περιοδικές αναδιαρθρώσεις, μέσω των οποίων θα διατηρούν την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού και θα διατηρούν τον αποικιοκρατικό έλεγχο στη χώρα.

Ομόφωνα αθώοι Ηριάννα-Περικλής

Με ομόφωνη απόφασή του, το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων πέταξε στα σκουπίδια την πρόταση της εισαγγελέα της έδρας Αναστασίας Μασούρα και έκρινε αθώους την Ηριάννα και τον Περικλή, βάζοντας τέλος στη φυλάκιση και την εν γένει δικαστική τους περιπέτεια.

Παραθέτουμε ολόκληρο το περιληπτικό σκεπτικό που εκφώνησε ο πρόεδρος του δικαστηρίου Βασίλειος Κωστόπουλος (τα κενά αφορούν σημεία που δεν γράφηκαν καλά στο κασετόφωνο):

«Πρώτον. Η κατάθεση του Παπαλάμπρου ελέγχεται σοβαρά για την αξιοπιστία της.

Δεύτερον. Η άρση του τηλεφωνικού απορρήτου, οι κατ΄ οίκον έρευνες, η έρευνα αυτοκινήτου, η άρση τηλεφωνικού απορρήτου, δεν έδειξαν καμία εμπλοκή των κατηγορουμένων με την οργάνωση. Ειδικότερα, όσον αφορά την άρση τηλεφωνικών απορρήτων, δεν χρησιμοποίησαν στις τηλεφωνικές τους επικοινωνίες κωδικοποιημένη φρασεολογία, χρησιμοποιώντας είτε προκαθορισμένο κώδικα επικοινωνίας είτε συνθηματικές εκφράσεις, υπονοούμενα και ανεπαρκείς συντομογραφίες για την κατανοητή λειτουργία των συνδιαλεγόμενων.

Τρίτον. Δεν αποδείχθηκε ότι η μίσθωση της κατοικίας η οποία ήταν (...) λειτούργησε ως προκάλυμμα παράνομων δραστηριοτήτων.

Τέταρτον. Οι κοινωνικές συναναστροφές και η ιδεολογία δεν ποινικοποιούνται, είναι γνωστό. Το αποτύπωμα όσον αφορά (...) ήταν σε κινητό αντικείμενο (...). Οσον αφορά το DNA τώρα. Το DNA, είναι γνωστό, είναι ένα πληροφοριακό εργαλείο για να το αξιοποιήσουμε για τις ανακριτικές έρευνες. Και πρόκειται για ένα εντόνως αμφισβητούμενο και επισφαλές δείγμα DNA, το οποίο το ένα είναι μεικτό και το άλλο μερικό. Πρόκειται για (...) ποσότητας και ποιότητας, το οποίο εξαντλήθηκε και δεν έχουμε τη δυνατότητα (...). Αλλά, ακόμα και αν θεωρηθεί ότι το γενετικό υλικό από την ανάλυση του DNA ήταν επαρκές, απλώς δείχνει την επαφή των κατηγορουμένων με το αντικείμενο του εγκλήματος. Η παρουσία αυτή όμως, δεν συνεπάγεται κατά πραγματολογική αναγκαιότητα ότι οι κατηγορούμενοι διέπραξαν τα εγκλήματα που τους αποδίδονται. Η όποια ευθύνη σύνδεσης των κατηγορουμένων με τις αξιόποινες πράξεις αποτελούν ένα μόνο ειδικό ενδεχόμενο. Επομένως, το βιολογικό υλικό είναι (...) και να ενδυναμώνεται από ειδικές (...)».

Η απόφαση αυτή αποτελεί κόλαφο για την Αντιτρομοκρατική, που έστησε αυτή τη σκευωρία, αλλά και για το «βιολογικό εργαστήριο» της Ασφάλειας που βγάζει κατά παραγγελίαν πραγματογνωμοσύνες για ευρήματα DNA. Ο Παπαλάμπρου είναι ο τύπος που υποτίθεται ότι βρήκε το κουτί με τα όπλα και τη σακούλα με τις σφαίρες σε χώρο της Πανεπιστημιούπολης. Αυτόν τον βασικό μάρτυρα δεν τον εμφάνισαν ποτέ. Ούτε στον πρώτο ούτε στον δεύτερο βαθμό! Κρίνοντας αναξιόπιστη την κατάθεσή του, το δικαστήριο «αδειάζει» την Αντιτρομοκρατική (αλλά και το δικαστήριο του πρώτου βαθμού).

Η απόφαση για το DNA στο πρώτο σκέλος της αποτελεί κόλαφο για το άντρο κατασκευής ενόχων με τον μανδύα της «επιστημονικής πραγματογνωμοσύνης». Κάνει σκόνη τους ισχυρισμούς της προϊσταμένης του ασφαλίτικου εργαστηρίου Αριστέας Μεθενίτη, που «κατέληξε» σε «ταύτιση του DNA» της Ηριάννας και του Περικλή. Το δικαστήριο χαρακτηρίζει τα δείγματα, που υποτίθεται ότι ανέλυσε η Μεθενίτη και κατέληξε σε ασφαλή συμπεράσματα, «εντόνως αμφισβητούμενα και επισφαλή».

Στο δεύτερο σκέλος, η απόφαση για το DNA επαναλαμβάνει έναν νομικό κανόνα στον οποίο έχουν καταλήξει και άλλα δικαστήρια στο παρελθόν: ότι μόνο του το DNA δεν αρκεί ως απόδειξη ενοχής. Θα πρέπει να συνδυάζεται και με άλλα αποδεικτικά μέσα. Μολονότι μια ακόμα απόφαση έρχεται να προστεθεί στην αρκετά πλούσια νομολογία, είμαστε σίγουροι ότι η κακόφημη Αντιτρομοκρατική θα συνεχίσει να στήνει τις ίδιες σκευωρίες, με βοηθό το “εργαστήριο” της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών.

Η απόφαση υπήρξε κόλαφος και για την εισαγγελέα της έδρας, η οποία προηγουμένως, με μια προκλητική αγόρευση, στη διάρκεια της οποίας αναπαρήγαγε το παντελώς αστήρικτο κατηγορητήριο, χωρίς να κρατήσει την παραμικρή επιφύλαξη, είχε προτείνει την ενοχή της Ηριάννας και του Περικλή! Εκλεισε τα μάτια στα στοιχεία που προέκυψαν κατά την ακροαματική διαδικασία, υποστήριξε πλήρως τη «βιολόγο» της Ασφάλειας Μεθενίτη και απέρριψε τις καταθέσεις τόσων έγκριτων επιστημόνων για το τερατούργημα του DNA, ενώ είχε δικαιολογία ακόμα και για τα θρησκευτικά σύμβολα που βρέθηκαν μαζί με τα όπλα που εκ των υστέρων αποδόθηκαν στη ΣΠΦ και κατόπιν στους δυο νέους. Οπως είπε, οι «τρομοκράτες» αγοράζουν όπλα από ποινικούς και γι' αυτό ξέμειναν τα θρησκευτικά σύμβολα στο πακέτο!

Η σκευωρία της Αντιτρομοκρατικής, σε συνεργασία με δικαστικούς κύκλους, κατέρρευσε. Αποδείχτηκε περίτρανα ότι πήραν μια «ορφανή» υπόθεση (αν δεν την κατασκεύασαν εξ υπαρχής) και τη φόρτωσαν σε δυο νέους ανθρώπους, που είχαν κοινωνικούς δεσμούς με έναν τρίτο, τον οποίο η Αντιτρομοκρατική είχε επίσης συλλάβει και παραπέμψει σε δίκη ως «μέλος της ΣΠΦ», αλλά αθωώθηκε πανηγυρικά από το τρομοδικείο. Εύλογα, όμως, εγείρεται το ερώτημα: δε θα πληρώσει κανένας για τον καφκικό εφιάλτη που βίωσαν επί τόσο καιρό δυο νέοι άνθρωποι; Οι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής δε θα ελεγχθούν από τον πολιτικό τους προϊστάμενο για το στήσιμο αυτής της σκευωρίας; Οι δικαστές που έστειλαν την Ηριάννα και τον Περικλή στη φυλακή, με 13 χρόνια κάθειρξης στον καθένα και χωρίς η έφεσή τους να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, οι πλειοψηφίες των Πενταμελών Εφετείων Αναστολών, που δυο φορές απέρριψαν το αίτημα προσωρινής αποφυλάκισης που υπέβαλαν οι δυο κατηγορούμενοι, αισθάνονται άραγε κάποιες τύψεις; Ρητορικά είναι, φυσικά τα ερωτήματα. Ο αστυνομικοδικαστικός μηχανισμός είναι επιφορτισμένος με την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου και αυτό το καθήκον περιλαμβάνει και το στήσιμο σκευωριών και την εξόντωση ανθρώπων.

ΥΓ1. Η εισαγγελέας Μασούρα αναφέρθηκε και σε δημοσιεύματα που αφορούσαν την ίδια, λέγοντας ότι ήταν ανώνυμα. Στην εφημερίδα μας δημοσιεύτηκε αυτό στο οποίο αναφερόταν (είχε αντιγράψει αστό δημοσιογράφο στην αγόρευσή της στη δίκη για το «Σχέδιο Φοίνικας» και φυσικά της «τα χώσαμε»). Ηξερε πολύ καλά πού γράφηκαν αυτά και βέβαια η εφημερίδα μας και η ιστοσελίδα μας δεν είναι ανώνυμα Μέσα.

ΥΓ2. Ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσης έσπευσε να κάνει την εξής δήλωση, σπεκουλάροντας ξεδιάντροπα προς όφελος του ΣΥΡΙΖΑ: «Πρόκειται για μια απόφαση λογικής, ανθρωπιάς και στοιχειώδους ανταπόκρισης στο κοινό περί δικαίου αίσθημα». Λίγο ακόμα και θα έλεγε ότι το δικαστήριο έκανε χάρη στους δυο νέους. Το σκεπτικό της δικαστικής απόφασης αποτελεί κόλαφο για τον συριζαίο παράγοντα. Τα δικαστήρια (πρέπει να) κρίνουν με βάση το αποδεικτικό υλικό και όχι συναισθηματικά. Η ανθρωπιά (πρέπει να) έχει θέση στην επιμέτρηση της ποινής, στα ελαφρυντικά, στη χορήγηση αναστολής. Εδώ όμως είχαμε μια σκευωρία που κατέρρευσε. Και το δικαστήριο αθώωσε όχι λόγω ανθρωπιάς, αλλά επειδή **«δεν αποδείχθη»**. Αυτό δεν το είπε ο κουτοπόνηρος Βούτσης. Γιατί αν το έλεγε, θα έπρεπε να καλέσει τον σύντροφό του Τόσκα να «ελέγξει» τους ασφαλίτες που έστησαν αυτή τη σκευωρία. Η δήλωση του Βούτση είναι του τύπου «τέλος καλό, όλα καλά». Θα έπρεπε να ντρέπεται, αλλά ποιος έχασε τη ντροπή για να τη βρει ένας ξεδιάντροπος συριζαίος;

Η εμπορευματοποίηση της δημόσιας Παιδείας

Η απαξίωση του δημόσιου σχολείου, η σταθερή υποχρηματοδότησή του, τα νομοθετικά μέτρα (διαχρονικά και με ένταση από την εποχή Διαμαντοπούλου) που ευνοούν την εμπορευματοποίησή του, την ιδιωτικοποίηση πλευρών της λειτουργίας του, εξασφαλίζοντας παράλληλα στο αστικό κράτος την απαλλαγή από τις υποχρεώσεις του, της γενναίας χρηματοδότησης και ενίσχυσης της δημόσιας Παιδείας, αποτελούν το ευνοϊκό έδαφος για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις να εισβάλλουν στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα με προφανείς σκοπούς, κάθε άλλο παρά αγαθούς.

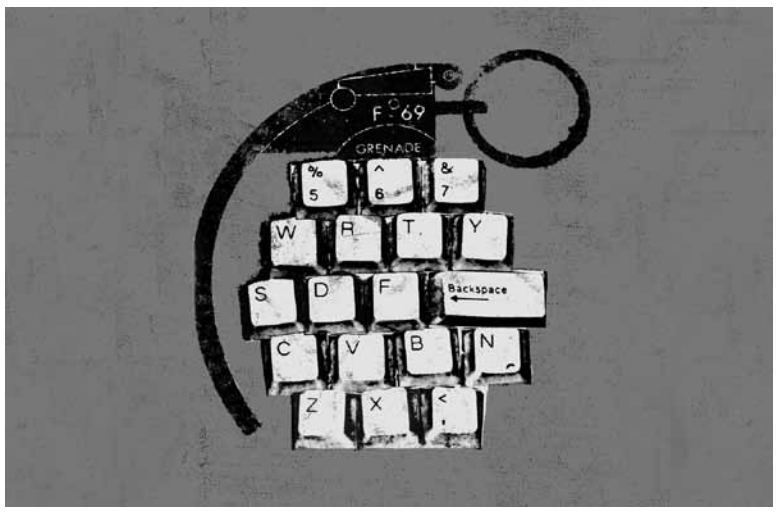

Η ανάπτυξη των λεγόμενων «καινοτόμων προγραμμάτων» σε συνεργασία και με χρηματοδότηση των επιχειρήσεων και ιδιωτών κάθε είδους, είναι ο δούρειος ίππος γι' αυτήν την πραγματικότητα. Σ' αυτήν την παγίδα, δυστυχώς, στις συνθήκες υποχώρησης της ταξικής συνείδησης και ανυπαρξίας μαζικού ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, πέφτουν δημόσια σχολεία και εκπαιδευτικοί.

Το γεγονός αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο προώθησης της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας, της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και σε επόμενη φάση των εκπαιδευτικών.

Το υπουργείο Παιδείας όχι μόνο δεν καταπολεμά τη διείσδυση των επιχειρηματικών συμφερόντων στο δημόσιο σχολείο, αλλά την ευλογεί και την ευνοεί. Το περιβάλλον αυτό εκμεταλλεύονται καιροσκόποι του είδους, καπιταλιστές, Δήμοι και τα ρέστα, που στήνουν και τα αντίστοιχα «μαγαζιά».

Ιδού ανάλογη περίπτωση:

«Το QualityNet Foundation είναι ένας Οργανισμός Κοινωνικής Δικτύωσης και Ανάπτυξης Διαλόγου για τα θέματα της Βιώσιμης Ανάπτυξης, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που προωθεί την Κοινωνική Υπευθυνότητα προς τις επιχειρήσεις, τους θεσμικούς φορείς και το ευρύ κοινό, με στόχο την επίτευξη της Βιώσιμης Ανάπτυξης και της Κοινωνικής Συνοχής. Λειτουργεί από το 1997 και απαριθμεί ένα μεγάλο αριθμό συμμετόχων με τους οποίους επικοινωνεί και διαβουλεύεται όπως 2.850 μέλη επιχειρήσεις, 150 Θεσμικούς Φορείς, 340 Οργανισμούς Κοινωνίας Πολιτών, 21.000 ενεργούς πολίτες και καλύπτει με την εκπαιδευτική του δραστηριότητα τις ανάγκες 35.000 μαθητών της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης κάθε χρόνο» (απόσπασμα από την επίσημη ιστοσελίδα του Οργανισμού).

Το QualityNet Foundation «στο πλαίσιο επίτευξης των στόχων του, για την προώθηση της Βιώσιμης Ανάπτυξης, της Υπεύθυνης Επιχειρηματικότητας και της Κοινωνικής Υπευθυνότητας αναπτύσσει δραστηριότητα» και στον τομέα της εκπαίδευσης, μέσω του «Βιωματικού Σχολείου». Τα προγράμματα του «Βιωματικού Σχολείου», τα οποία οργανώνουν καπιταλιστικές επιχειρήσεις, όπως οι Coca-Cola Foundation, My Market, Philips, ΦΑΓΕ, BP Hellas, ΕΛΒΑΛ Α.Ε., Κέντρο Ανακύκλωσης Κουτιών Αλουμινίου, έχουν την έγκριση του υπουργείου Παιδείας (αρ. πρωτ. Φ.14/1476/115373/Δ1).

Με αφορμή τα «χορηγικά προγράμματα» στις σχολικές μονάδες επανειλημμένα έχουμε καταγγελίες από Συλλόγους εκπαιδευτικών, αλλά το υπουργείο Παιδείας περί άλλα τυρβάζει.

Σχετικά, παραθέτουμε ανακοίνωση της ΟΛΜΕ (22/06/2018):

«Για μία ακόμη χρονιά γνωστή πολυεθνική εταιρεία στα πλαίσια της διαφημιστικής της καμπάνιας προωθεί χορηγικά προγράμματα στις σχολικές μονάδες με αποκλειστικό σκοπό την αύξηση της κατανάλωσης των προϊόντων της.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ είναι αντίθετο με την οποιαδήποτε προσπάθεια εμπορευματοποίησης της παιδείας. Απορρίπτει τη λογική των χορηγιών που υποκαθιστά την ευθύνη και την υποχρέωση του Κράτους για τη συντήρηση και τη λειτουργία των δημόσιων σχολείων.

Καλούμε τους Δήμους και τα Δημοτικά Συμβούλια να ακυρώσουν οποιαδήποτε συμφωνία έχουν κάνει με την Coca Cola ή άλλες εταιρείες και να διεκδικήσουν επαρκή κρατική χρηματοδότηση για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών των σχολείων.

Καλούμε τους Διευθυντές των σχολείων και τους συναδέλφους να μη διευκολύνουν τέτοιου είδους διαφημιστικές καμπάνιες.

Καλούμε το Υπουργείο Παιδείας να παρέμβει άμεσα προκειμένου να μην επιτρέπει στις εταιρείες να εισέρχονται στους χώρους των σχολείων με το πρόσχημα χορηγικών προγραμμάτων».

«Μορφές και προεκτάσεις» της διάταξης για το άσυλο

Δημοσιογράφος**: Βασικό θέμα στην αντιπολιτευτική ατζέντα της Ν.Δ. είναι η «βία και ανομία» στα ΑΕΙ της χώρας. Θέμα στο οποίο συνηγορούν και τα άλλα αντιπολιτευτικά κόμματα. Πρόσφατα ένας καθηγητής μού είπε αφοπλιστικά: «Αυτό που χρειάζονται τα Πανεπιστήμια είναι.... περίφραξη και το κλειδί στην πόρτα. Ούτε συζητήσεις επί συζητήσεων, ούτε ειδικές επιτροπές». **Δηλαδή, βασικά πρακτικά θέματα που έχουν λυθεί εδώ και χρόνια στα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Βέβαια, άλλο είναι η περίφραξη, άλλο η ελεγχόμενη είσοδος. Κάποτε η ιδέα και μόνο της κάρτας εισόδου είχε προκαλέσει μεγάλες αντιδράσεις. Τα φαντάζεστε τα ελληνικά πανεπιστήμια έτσι;

***Κ. Γαβρόγλου**: **Εμείς πρώτοι το αναγνωρίσαμε αυτό** και φτιάξαμε την ομάδα εργασίας υπό τον κ. Παρασκευόπουλο **για να επεξεργαστεί τις πλευρές αυτού του ζητήματος**. Όμως, η δική μας λογική δεν είναι η αστυνομοκρατία των πανεπιστημίων. Να σας θυμίσω ότι κάποτε ο υπουργός Παιδείας της Ν.Δ., ο κ. Αρβανιτόπουλος, είχε προτείνει πρόσληψη μεταπτυχιακών φοιτητών σε ρόλο φύλακα των πανεπιστημίων. Και για μπάρες εισόδου έχουμε ακούσει...*

Εγώ δεν φαντάζομαι τα πανεπιστήμια με κάγκελα και λουκέτα, ούτε τους φοιτητές φρουρούς στην πόρτα επί πληρωμή. Το πρόβλημα της βίας -συνολικά στην κοινωνία αλλά και στα πανεπιστήμια ως ενός μέρους της κοινωνίας- δεν απλοποιείται έτσι.

*Η επιτροπή Παρασκευόπουλου **μελετά τις μορφές και τις προεκτάσεις**, ενώ παράλληλα ο νόμος που ψηφίστηκε είναι σαφής ως προς τις περιπτώσεις που τελούνται αξιόποινες πράξεις **και πρέπει να εφαρμόζεται. Όμως οι πρυτανικές αρχές, και γενικότερα η ακαδημαϊκή κοινότητα, εκ του νόμου δεν είναι σε θέση παρατηρητή. Έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες που πρέπει κάποτε να τις ασκήσει**.*

(Συνέντευξη του υπουργού Παιδείας στην Εφημερίδα των Συντακτών 25/6/2018).

Αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει ζήτημα «βίας και ανομίας» στα πανεπιστήμια, όχι, όμως, στο βαθμό και την έκταση που του αποδίδει η ΝΔ. Αναγνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να υφίσταται πανεπιστημιακό άσυλο, όπως αυτό νοηματοδοτήθηκε ειδικά μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου και ίσχυσε την περίοδο της μεταπολίτευσης. Επειδή, όμως, εμείς έχουμε και την ταμπέλα του αριστερού και προοδευτικού δεν επιθυμούμε κάγκελα και λουκέτα, ούτε φοιτητές-φρουρούς των εισόδων. Λογική μού ακούγεται η πρόταση για κάρτα εισόδου στα πανεπιστήμια (ελεγχόμενη είσοδος), ή ό,τι άλλο επιλέξει η Επιτροπή Παρασκευόπουλου που ορίσθηκε για να μελετήσει «μορφές και προεκτάσεις» της σχετικής διάταξης για το πανεπιστημιακό άσυλο. Οι δε πρυτανικές αρχές, η ακαδημαϊκή κοινότητα γενικότερα, επιτέλους να πάψει να είναι απλός παρατηρητής, φοβούμενη τις αντιδράσεις εκ μέρους του φοιτητικού κινήματος και να ασκήσει τις αρμοδιότητες που της αποδίδει ο νόμος. Ο οποίος νόμος είναι έντεχνα διαμορφωμένος και δίδει την εντύπωση ότι η προάσπιση του ασύλου είναι αποκλειστικά θέμα της ακαδημαϊκής κοινότητας, είναι εσωτερικό θέμα, ενώ παρατηρητές είναι το κράτος, η κυβέρνηση, που είναι αθώοι του αίματος.

Ο νόμος λέει τα εξής: Το άσυλο ορίζεται **μόνον ως «ακαδημαϊκό»** και αναγνωρίζεται «για την κατοχύρωση... των ακαδημαϊκών ελευθεριών **στην έρευνα και τη διδασκαλία... την προστασία του δικαιώματος στη γνώση και τη μάθηση, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει**.

Ο «οποιοσδήποτε» «επιχειρεί να το καταλύσει» μπορεί να είναι κάθε διαμαρτυρία και μαχητική εκδήλωση των φοιτητών, κάθε απεργία των εργαζόμενων του πανεπιστήμιου, εφόσον με αυτές τις πράξεις παρεμποδίζονται η διεξαγωγή της έρευνας και της διδασκαλίας.

Επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των Α.Ε.Ι. επιτρέπεται αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις κακουργημάτων και εγκλημάτων κατά της ζωής και **ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση**»

Δηλαδή, όχι μόνον τα κακουργήματα και τα εγκλήματα κατά της ζωής μπορούν να αποτελέσουν αιτία για την αυτεπάγγελτη επέμβαση των δυνάμεων καταστολής. Πόσο πιο καλυμμένα να το διατυπώσει κανείς με τη φράση «και ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου **σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση**»! Ολες οι πράξεις διαμαρτυρίας και αντίστασης λοιπόν, μπορούν να θεωρηθούν «έκνομες», να θεωρηθούν πλημμελήματα και να επιβάλλουν τη σύγκληση του Πρυτανικού Συμβουλίου, που θα αποφασίσει να δώσει το πράσινο φως για την εισβολή των δυνάμεων καταστολής.

Και πάρτε υπόψη σας ότι η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου (αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών και τον εκπρόσωπο των διοικητικών υπαλλήλων) δεν απαιτεί ομοφωνία, αλλά λαμβάνεται **κατά πλειοψηφία**. Επιπλέον φροντίσαμε το Πρυτανικό Συμβούλιο να μπορεί να συγκροτείται και να λειτουργεί νόμιμα, έστω και αν δεν έχει υποδειχθεί ο εκπρόσωπος των φοιτητών, ενώ **«σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης»**. Δηλαδή, ο Πρύτανης στην ουσία είναι αυτός που αποφασίζει να επιτρέψει την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής στο πανεπιστήμιο και άσυλο ουσιαστικά δεν υφίσταται.

Αυτή είναι σε ελεύθερη απόδοση η απάντηση Γαβρόγλου στην ερώτηση της δημοσιογράφου, καθώς και όσα αυτός υπονοεί και δεν τα διατυπώνει εδώ. Το δικαίωμα να τα υποθέσουμε μας το δίνει η ίδια η σχετική διάταξη του νόμου, η «αναγκαιότητα» συγκρότησης της Επιτροπής Παρασκευόπουλου, «η οποία σε συνεργασία με τις διοικήσεις των Πανεπιστημίων **θα εξετάσει και θα προτείνει συγκεκριμένες λύσεις** σε ζητήματα που αφορούν στην ακαδημαϊκή ελευθερία, στην ειρήνη και στην παραβατικότητα στους χώρους των ΑΕΙ», καθώς και το απολογητικό ύφος του υπουργού Παιδείας κάθε φορά που η ΝΔ επανέρχεται στο θέμα.

Αλλωστε, η σταθερή προσήλωση και της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στη διαμόρφωση ενός πανεπιστήμιου που αναζητά πόρους από «τρίτους» για να επιβιώσει, που νομιμοποιεί τα δίδακτρα (για την ώρα στα μεταπτυχιακά), που έχει δεσμούς με επιχειρηματικά συμφέροντα, που συμπορεύεται και συναρτάται με τις στρατηγικές που υιοθετούνται για τις καπιταλιστικές οικονομίες από τα αστικά κράτη, που παρέχει πτυχία πολλών ταχυτήτων για κάθε «τσέπη», που συμβάλλει στην απάτη της «διά βίου μάθησης», μας οδηγεί με ασφάλεια να συμπεράνουμε τα παραπάνω. Η «τάξη και ασφάλεια» πάει πακέτο με το προφίλ ενός τέτοιου πανεπιστήμιου.

ΥΓ. Ολες οι εμφάσεις δικές μας.

Γιούλα Γκεσούλη

Ξαναπιάνουν το Σύνταγμα

Στη φυλλάδα του Κουρή, που έγραφε στο πρωτοσέλιδό της την περασμένη Τετάρτη ότι «Επιταχύνεται η διεύρυνση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας», εξηγώντας ότι «8 βουλευτές από τους ανεξάρτητους και τα κόμματα της Κεντροαριστεράς [είναι] έτοιμοι να προσχωρήσουν στον ΣΥΡΙΖΑ», μπορείς να μη δώσεις σημασία. Ειδικεύεται στην προβοκάτσια και τον κιτρινισμό εδώ και πολλά χρόνια. Στον Δανέλλη, όμως, που δήλωσε ότι το Ποτάμι μπορεί να βάλει πλάτη για να επιβιώσει η κυβέρνηση Τσίπρα χωρίς τους ΑΝΕΛ δεν μπορεί να μη δώσεις σημασία, ειδικά μετά την πλήρη κάλυψη που του πρόσφερε ο Θεοδωράκης.

Οπως δεν μπορείς να μη δώσεις σημασία στη νέα φημολογία, ότι ο Τσίπρας ετοιμάζεται να κάνει δημοψήφισμα για το Σύνταγμα, με ζήτημα αιχμής το «διαχωρισμό κράτους - Εκκλησίας». Φημολογία που δεν τη γέννησε η αντιπολίτευση, αλλά ξεκίνησε από το Μαξίμου. Είναι γνωστό πως η συνταγματική αναθεώρηση είναι αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής. Κανένας, όμως, δεν μπορεί να εμποδίσει τον Τσίπρα να κάνει δημοψήφισμα «συμβουλευτικού» χαρακτήρα, το οποίο φυσικά θα είναι εξίσου κάλπικο με εκείνο του Ιούλη του 2015. Με το «διαχωρισμό κράτους-Εκκλησίας» θέλει να πετύχει «συμμαχία των προοδευτικών δυνάμεων», δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ-Ποταμιού. Φυσικά, θα πρόκειται για ψεύτικο διαχωρισμό, που θα αφορά μόνο κάποια γραφειοκρατικά ζητήματα και όχι την ουσία. Οι παπάδες και οι δεσποτάδες θα εξακολουθούν να πληρώνονται από το κράτος.

Δεν είμαστε σε θέση να προβλέψουμε αν ο Τσίπρας θα κάνει ένα τέτοιο «δημοψήφισμα», όμως δεν μπορούμε να το αποκλείσουμε. Ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός είναι εγγενές στοιχείο αυτής της εξουσιαστικής κλίκας, που θα μηχανευτεί τα πάντα για να παραμείνει με αξιώσεις στο παιχνίδι, διεκδικώντας ακόμα και τη νίκη στις επόμενες εκλογές. Τώρα που οι ΑΝΕΛ τελειώνουν, ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να βρει νέους συμμάχους.

Αλλοι καιροί, άλλα ήθη

Ο Κούλης διέγραψε τον Μίχαλο από τη ΝΔ, κατηγορώντας τον ως «Δούρειο ίππο» (των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προφανώς). Για να το κάνει κάτι θα ξέρει κι εμάς λόγος δεν μας πέφτει. Ισως περίμενε (ή είχε πληροφορηθεί για) συμμετοχή του Μίχαλου στους πανηγυρισμούς του success story και έσπευσε να τον αφοπλίσει πολιτικά, υποδεικνύοντάς τον ως άνθρωπο της κυβέρνησης.

Χωριό που φαίνεται κολαούζο δε θέλει. Ο Μίχαλος εδώ και καιρό μιλούσε σαν κυβερνητική «ντουντούκα». Αυτά τα πράγματα δε γίνονται, φυσικά, «αζημίως». Προηγείται παρασκήνιο, παζάρι, συμφωνία (οι όροι της οποίας δεν ανακοινώνονται, φυσικά). Ο σκληρός δεξιός Μίχαλος (ο πατέρας του υπήρξε υπουργός της χούντας) δεν είναι πολιτικό πρόσωπο. Ηταν και είναι ένας καπιταλιστής που ασκεί και πολιτική ενταγμένος στη Δεξιά, όπως η πλειοψηφία των παραδοσιακών ελλήνων καπιταλιστών. Τον θυμόμαστε επί χρόνια να είναι «πρώτη μούρη» στα τηλεπαράθυρα, μ' έναν σκληρό νεοφιλελεύθερο λόγο, να ζητά όλο και πιο σκληρά αντεργατικά μέτρα. Είχε γίνει σύμβολο ταξικής σκληρότητας, καπιταλιστικού κυνισμού, πολιτικής επιθετικότητας. Πώς βρέθηκε αυτός ο σκληρός δεξιός στον «περίγυρο» του ΣΥΡΙΖΑ; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Πάει πολύς καιρός από τότε που οι έννοιες «δεξιά», «κέντρο», «αριστερά» σήμαιναν κάποιους διαχωρισμούς στην αστική πολιτική. Πλέον αποτελούν απλώς διαφορετικά κοστούμια. Γι' αυτό και οι μεταπηδήσεις στελεχών από το ένα στρατόπεδο στο άλλο, οι «κουμπαριές» και οι «σεμπριές» έχουν γίνει πιο εύκολες. Αυτό δεν είναι ειδικά ελληνικό φαινόμενο, αλλά παρατηρείται σε όλη την Ευρώπη.

Γιατί, λοιπόν, να μη βρεθεί και ο Μίχαλος στη «γειτονιά» του ΣΥΡΙΖΑ, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί με συνέπεια και φανατισμό τη μνημονιακή πολιτική, ένθερμος θιασώτης της οποίας υπήρξε εξαρχής ο Μίχαλος; Επαναλαμβάνουμε ότι τέτοιες μετακινήσεις δε γίνονται μόνο για ιδεολογικούς λόγους, αλλά συνοδεύονται και με αφανή ανταλλάγματα. Ετσι οικοδομείται αυτό που έχουν ονομάσει «διαπλοκή».

Ο Μίχαλος, όπως αναμενόταν, σήκωσε το γάντι που του πέταξε ο Μητσοτάκης. Αφού δήλωσε οπαδός του... «κοινωνικού φιλελευθερισμού» (για να παραπέμπει στον καραμανλισμό της μεταπολίτευσης), σημείωσε ότι διαγράφοντάς τον ο Μητσοτάκης «οδηγεί τη ΝΔ σε μια βαθειά εσωστρέφεια και δεν ανέχεται τις διαφορετικές απόψεις». Στη συνέχεια, απαρίθμησε τα «ατοπήματά» του, όπως του εξηγήθηκαν τηλεφωνικά: Εκρινε με δηλώσεις του «θετικά την ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης και την έξοδο από τα μνημόνια», δήλωσε σε συνεντεύξεις του ότι «πάγια θέση του επιχειρηματικού κόσμου είναι η πολιτική σταθερότητα και ως εκ τούτου η αποφυγή μακροχρόνιων προεκλογικών περιόδων και πρόωρων εκλογών», τάχθηκε «υπέρ μιας λύσης στο ονοματολογικό της πΓΔΜ, όπως άλλωστε ήταν και η αρχική θέση της ΝΔ, πριν ο κ. Μητσοτάκης αλλάξει απόψεις», συμμετέχει στην επιτροπή για την αναθεώρηση του Συντάγματος «και ακόμη και αυτό θεωρείται μείζον ατόπημα από τον κ. Μητσοτάκη» και κατηγορείται ότι έχει «επαφές με υπουργούς της σημερινής κυβέρνησης, οι οποίες άλλωστε και είναι άκρως επιβεβλημένες, καθώς τα Επιμελητήρια είναι οι θεσμοθετημένοι σύμβουλοι της εκάστοτε κυβέρνησης για οικονομικά θέματα και όχι κομματικά όργανα κανενός».

Λογικό είναι να τον διαγράψει για όλα τα παραπάνω ο Μητσοτάκης. Απαριθμώντας τα, ο Μίχαλος απευθύνεται σ' ένα κομμάτι μεγαλοαστών, μεσοαστών και μικροαστών και εμφανίζεται ως η «κεντροδεξιά»... συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ, καλυμμένος πίσω από τον μανδύα του «θεσμικού» ρόλου του. Είναι σαν να λέει ότι ως πρόεδρος του ΕΒΕΑ είναι υποχρεωμένος να πει την αλήθεια (υπονοώντας ότι η ΝΔ λέει ψέματα, για αντιπολιτευτικούς λόγους).

Λαζαρίδη εσείς; Μίχαλο εμείς! Κι όποιος αντέξει. Ο νεοφιλελεύθερος συντάσσεται με την «Αριστερά», η οποία τον αποδέχεται πλήρως.. Οι διαγραφές και μεταγραφές θυμίζουν περίοδο ανασχηματισμού του ρόστερ ποδοσφαιρικών ομάδων.

Οικονομική μπουρδολογία

Ο Αντώνης Σαμαράς στο «Πρώτο Θέμα»: «*Στα τέλη του 2014 το ελληνικό χρέος ήταν πλέον βιώσιμο κατά τους δανειστές και επρόκειτο να πέσει στο 110% του ΑΕΠ ώς το 2022! Μετά από τρία χρόνια Τσίπρα, το ελληνικό χρέος δεν είναι πλέον βιώσιμο μακροχρόνια παρά τα μέτρα τα οποία περιλαμβάνουν επιστροφή υπερκερδών από τις ευρωπαϊκές τράπεζες. Που τα είχαν δώσει στην κυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου, τα πήραν πίσω από την κυβέρνηση Τσίπρα και τώρα του ξαναδίνουν... μόνο ένα μέρος!*». Μισές αλήθειες, ολόκληρα ψέματα και μπουρδολογία για κατανάλωση από αφελείς άσχετους.

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έβγαζαν «βιώσιμο» το ελληνικό χρέος και το 2011 (μετά το πρώτο Μνημόνιο) και το 2012 (λίγο πριν από το δεύτερο Μνημόνιο) και το 2014 και το 2015 (μετά το τρίτο Μνημόνιο). Εκαναν διάφορα μπαλαμούτια (με τους ρυθμούς ανάπτυξης και τα «πρωτογενή πλεονάσματα») και «ικανοποιούσαν» το ΔΝΤ που ήθελε το χρέος «βιώσιμο» για να παραμείνει στο «πρόγραμμα». Ας αφήσει, λοιπόν, τις μισές αλήθειες ο Σαμαράς. Και κυρίως, ας μας πει πώς θα έπεφτε το χρέος στο 110% του ΑΕΠ μέχρι το 2022; Τέτοια μείωση ισοδυναμεί με περίπου 130 δισ. ευρώ. Πώς θα προέκυπτε τέτοιο πλεόνασμα μέσα σε εφτάοχτώ χρόνια, ώστε να διοχετευθεί ολόκληρο για τη μείωση του χρέους; Εχει και η μπουρδολογία τα όριά της.

Στο μόνο που λέει αλήθεια ο Σαμαράς είναι πως τα κέρδη των κεντρικών τραπεζών και της ΕΚΤ, τα περιβόητα SMP και ANFA επιστρέφονταν με το δεύτερο Μνημόνιο, πάρθηκαν πίσω με το τρίτο και επανέρχονται τώρα, υπό όρους και με δόσεις. Κι αυτή η αλήθεια, όμως, είναι μισή. Γιατί αυτές οι επιστροφές δεν χρησιμοποιούνταν για να κάνει κοινωνική ή αναπτυξιακή πολιτική το ελληνικό κράτος. Χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά για την πληρωμή τοκοχρεολυσίων. Για τους δανειστές είναι καθαρά θέμα τεχνικής διαχείρισης. Οι επιστροφές από τα κέρδη των κεντρικών τραπεζών και της ΕΚΤ χρησιμοποιούνται όλα αυτά τα χρόνια στα πλαίσια των συνολικών πακέτων τεχνικής διαχείρισης του χρέους, που επιλέγονται κάθε φορά. Δεν έχει, λοιπόν, νόημα πότε δίνονται και πότε όχι, γιατί το συνολικό πακέτο είναι τέτοιο ώστε να εξασφαλίζεται, πρώτο, η αποπληρωμή των προκαθορισμένων ετήσιων τοκοχρεολυσίων και, δεύτερο, η συνέχιση της εφιαλτικής δημοσιονομικής λιτότητας, όπως καθορίζεται στα Μνημόνια.

Αδιάφορη για καναλάρχες και κυβέρνηση η απόφαση του ΣτΕ

Σύμφωνα με πληροφορίες, το ΣτΕ απέρριψε την προσφυγή των καναλαρχών κατά του υπουργού Παππά και της απόφασης του ΕΣΡ για τη δημοπράτηση των τηλεοπτικών αδειών. Πρόκειται για μια απόφαση παντελώς αδιάφορη. Αδιάφορη ακόμα και για εκείνους που προσέφυγαν στο ΣτΕ με αίτηση ακύρωσης. Γιατί στο μεταξύ τα πράγματα έχουν πάρει το δρόμο τους.

Οι καναλάρχες έσπευσαν να πάρουν τις άδειες, χωρίς να περιμένουν την απόφαση του ΣτΕ στο οποίο είχαν προσφύγει. Οι διαδικασίες δεν καθυστέρησαν ούτε μια μέρα. «Κλειδί» σε όλο αυτό το αλισβερίσι ήταν η τροπολογία Παππά, με την οποία η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ –ο φανατικός πολέμιος της διαπλοκής!- μείωσε το φόρο τηλεοπτικών διαφημίσεων από 20% σε 5%. Ετσι, οι καναλάρχες θα πάρουν τις άδειες τζάμπα και θα κερδίσουν ένα μπόνους με το οποίο θα «τρέχουν» τα «μαγαζιά» τους. Τα έχουμε γράψει αναλυτικά πολλές φορές και τα υπενθυμίσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ».

Οπως αποφάσισε το ΕΣΡ, δίνονται έξι τηλεοπτικές άδειες, με 35 εκατ. ευρώ η καθεμιά, που θα πληρωθούν σε 10 δόσεις. Δηλαδή, οι καναλάρχες θα πληρώνουν για τις άδειες 21 εκατ. ευρώ το χρόνο. Την ίδια στιγμή, με τη μείωση του φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων από 20% σε 5%, γλιτώνουν τουλάχιστον 32,5 εκατ. ευρώ το χρόνο (αν ανοίξει η διαφημιστική αγορά, όπως αναμένεται, το όφελός τους θα είναι ακόμα μεγαλύτερο)! Μ' άλλα λόγια, οι καναλάρχες όχι μόνο παίρνουν τζάμπα τις άδειες, αλλά κερδίζουν κι από πάνω ένα ποσό γύρω στα 11,5 εκατ. ευρώ το χρόνο!

Πανικός στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ΑΝΕΛ! Στο μεταξύ, εκτός από τον Καμμένο που ως... βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή, πρόλαβε να γίνει σούργελο και ο «σοβαρός» Νίκος Βούτσης, που φώναξε τους δημοσιογράφους για να καταγγείλει «ακροδεξιές και φιλοφασιστικές ομάδες» που «διαμορφώνουν μια συνείδηση φόβου» και να ζητήσει να δημιουργηθεί ένας «κύκλος ασφάλειας» γύρω από τους πολιτικούς! Εκείνος που το τερμάτισε ήταν ο ίδιος ο Κατσίκης, που ανέβηκε στο βήμα της Βουλής για να... αμφισβητήσει την ανάληψη ευθύνης από τον «Ρουβίκωνα»!

Μετά απ' αυτά τα τραγελαφικά, όλοι άρχισαν να παίζουν την κολοκυθιά με τους... επόμενους. Θα είναι ο Κατσίκης. Εγώ δεν είμαι πολιτικός αποστάτης, απάντησε ο Κατσίκης. Τότε θα είναι ο Ζουράρις, που έχει τις γνωστές... γαστρεντερικές διαταραχές από τότε που άκουσε από πρωθυπουργικών χειλέων το όνομα «Βόρεια Μακεδονία». Γιατί να είναι ο Ζουράρις και να μην είναι η υφυπουργός ΜακΘρακ Κόλλια-Τσαρουχά, σπλάχνο από τα σπλάχνα της ΝΔ, εκλεγόμενη στις Σέρρες, την κοιτίδα του καραμανλισμού;

Ο άλλος Καμμένος, ο διαγραφείς, που αισθάνθηκε τον κίνδυνο της λήθης των καναλιών, έσπευσε να απαντήσει τελικά με ένα μεγαλοπρεπές «πριτς» στους τέως ομογάλακτούς του, που του ζήτησαν να παραιτηθεί από αντιπρόεδρος της Βουλής (πώς και πώς περιμένει να τον διαδεχτεί ο «ποιος στραβός δε θέλει το φως του;» Παπαχριστόπουλος). Στην αρχή είπε πως θα το κάνει, όμως μετά «μουλάρωσε» και είπε «άμα θέλετε, να μου κάνετε πρόταση μομφής». Μάταια προσπάθησε να τον μεταπείσει ο Βούτσης, με το επιχείρημα ότι μια πρόταση μομφής «εκ των πραγμάτων θα οδηγούσε σε σφοδρή πολιτική αντιπαράθεση». Μα αυτό ακριβώς συνέστησαν στον Δ. Καμμένο οι νέοι φίλοι του. Να μην παραιτηθεί, να του κάνουν οι ΑΝΕΛ πρόταση μομφής και η σχετική διαδικασία να μετατραπεί σε μια ακόμα συζήτηση για το «Μακεδονικό». Το γεγονός ότι δεν το σκέφτηκε εξαρχής ο ίδιος, αλλά δήλωνε έτοιμος να παραιτηθεί και ζητούσε «πέντε μέρες για να μαζέψει τα πράγματά του» δείχνει πόσο «λίγος» είναι για αστός πολιτικός.

Δανελλιάδα

Εκτός όμως από την Ανελιάδα, μας προέκυψε και νέα ραψωδία της Δανελλιάδας. Ο βουλευτής των ΑΝΕΛ, που όλοι τον θεωρούν σαν «ρεπατζή» των ψεκασμένων, όταν ρωτήθηκε σχετικά από την «προθυμότατη» ΕΡΤ, απάντησε ότι για τους μήνες που απομένουν μέχρι τις εκλογές Το Ποτάμι μπορεί «να βάλει πλάτη, αλλά χωρίς τους ΑΝΕΛ. Και νομίζω θα έπρεπε να έχει την ίδια στάση και το Κίνημα Αλλαγής. Είναι μια θαυμάσια ευκαιρία για να προχωρήσουν σε προοδευτική κατεύθυνση μια σειρά από θέματα που δεν μπορούν να προχωρήσουν με μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ».

Ε, δεν ήθελε και πολύ για να μπει «φωτιά στα τόπια». Ο πασόκος Κωνσταντινόπουλος ήταν... ήπιος όταν είπε πως στο Ποτάμι υπάρχουν «άνθρωποι που έχουν περάσει από τέσσερα κόμματα και έχουν ως μόνο στόχο να κρατήσουν την καρέκλα». Στα λεγόμενα social media γράφτηκαν πολύ χειρότερα. Ο Δανέλλης έσπευσε να καταγγείλει «γκεμπελικές μεθόδους ηθικής απαξίωσης» και να δηλώσει ότι «αν άλλαζε κόμμα, θα παρέδιδε την έδρα του». Ο Θεοδωράκης, που βρισκόταν στις Βρυξέλλες, έσπευσε να τον στηρίξει (!) ζητώντας να «σταματήσουν κάποιοι την παραπληροφόρηση». «Οι βουλευτές μας λένε ότι δεν θα στηρίξουν την κυβέρνηση και αυτοί επιμένουν ότι η δεξαμενή των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ φτάνει μέχρι Το Ποτάμι!», τόνισε χαρακτηριστικά.

Το πολιτικό σκηνικό βρίσκεται έτσι κι αλλιώς σε διαδικασία νέας ανασύνθεσης. Μένει να δούμε αν αυτή η διαδικασία θα ολοκληρωθεί πριν ή μετά από τις εκλογές και κυρίως, αν θα επιταχύνει τις εκλογές. Πάντως, το «χτύπημα» Λαζαρίδη και όσα ακολούθησαν κατάφεραν να σβήσουν σε χρόνο ρεκόρ από τον επικοινωνιακό χάρτη όλο το «στήσιμο» του Ζαππείου και να ρίξει στα αζήτητα το ταξίδι του Τσίπρα στο Λονδίνο, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που κατέβαλαν τα παπαγαλάκια της ΕΡΤ.

Ο νόμος της μαφίας

Μεταφέρουμε ολόκληρο το περιεχόμενο της αφίσας που έχει την υπογραφή της ΣΒΕΟΔ, του σωματείου των διανομέων:

«Ποιοι ευθύνονται για τον ξυλοδαρμό του συναδέλφου διανομέα; - Το Σάββατο 16 Ιουνίου ο συνάδελφος διανομέας Κ.Μ., που εργάζεται στο κατάστημα ΗΟΤ ΗΟΤ Ν. Φιλαδέλφειας και είναι μέλος του σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ), κατά τη διάρκεια παράδοσης ψεύτικης-παραπλανητικής παραγγελίας δέχτηκε επίθεση από δύο αγνώστους και ξυλοκοπήθηκε. – Ο συνάδελφος στο πρόσφατο παρελθόν είχε δεχτεί απειλές για τη ζωή του από τον εργοδότη του ΗΟΤ ΗΟΤ λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης. – Στους ηθικούς και φυσικούς αυτουργούς της επίθεσης, στους ρουφιάνους και στους καλοθελητές, στα αφεντικά και στις μαφίες τους απαντάμε: - Η εργατική τάξη θα περάσει από πάνω σας! – Πορεία, Παρασκευή 29 Ιούνη 19:00, Πλ. Πατριάρχου, Νέα Φιλαδέλφεια – ΣΒΕΟΔ».

Η υπόθεση θυμίζει την επίθεση κατά της Κ. Κούνεβα. Οι εργαζόμενοι της περιοχής, που ξέρουν πρόσωπα και πράγματα, μπορούν να διαβάσουν και πίσω από τις γραμμές της καταγγελίας. Και να συνδέσουν το συγκεκριμένο περιστατικό με το γνωστό «ιδιωτικό στρατό» που έχει μετατρέψει εδώ και μερικά χρόνια τη Νέα Φιλαδέλφεια σε Παλέρμο. Μαζί με τα συμφέροντα του μεγάλου καπιταλιστή εξυπηρετούνται και αυτά κάποιων μικρότερων που έχουν τα κατάλληλα «κονέ». Η αναφορά της καταγγελίας της ΣΒΕΟΔ και σε «ρουφιάνους και καλοθελητές», επίσης δείχνει σε συγκεκριμένη κατεύθυνση: σ' αυτούς που κάνουν πλάτες στον «ιδιωτικό στρατό», επειδή –λέει- στις τάξεις του υπάρχουν... αντιφασίστες.

Σαν να μην πέρασε μια μέρα

Δέκα χρόνια μετά τον ηρωικό αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης, προκειμένου να μην μετατραπεί η περιοχή τους σε σκουπιδότοπο της τουριστικής Κέρκυρας, το σκηνικό επαναλαμβάνεται. Η κυβέρνηση είναι το μόνο που άλλαξε («πρώτη φορά Αριστερά» αντί της «επαράτου Δεξιάς»), για να μας θυμίζει πως το αστικό κράτος έχει συνέχεια και η λειτουργία του δεν εξαρτάται από την κυβέρνηση που το διαχειρίζεται. Είναι ένα κράτος με αποστολή να εξασφαλίζει την κυριαρχία της αστικής τάξης. Με συναίνεση κατά προτίμηση, με καταστολή όταν δεν εξασφαλίζεται η συναίνεση. «Οπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος».

Δεκατρείς διμοιρίες των ΜΑΤ μεταφέρθηκαν από την ηπειρωτική Ελλάδα στο «νησί των Φαιάκων», για να ενωθούν με τις ντόπιες αστυνομικές δυνάμεις και να καταστείλουν τις αντιδράσεις των κατοίκων της Λευκίμμης και των γύρω χωριών ενάντια στη λειτουργία του ΧΥΤΑ. Ηδη σημειώθηκαν οι πρώτες συγκρούσεις, τη νύχτα της περασμένης Τρίτης προς Τετάρτη.

Σε μια δήλωση-μνημείο αθλιότητας, ο δήμαρχος της Κέρκυρας ισχυρίστηκε ότι δεν κάλεσε αυτός τα ΜΑΤ, αλλά τα έστειλε η κυβέρνηση, στην οποία –βέβαια- είχε ο ίδιος απευθυνθεί, ζητώντας «εισαγγελική και αστυνομική συνδρομή», «δεδομένου πως είχαν προηγηθεί επεισόδια και εγκληματικές ενέργειες (όπως ο εμπρησμός των εγκαταστάσεων του ΧΥΤΥ από άγνωστους μέχρι στιγμής δράστες) και προκειμένου να εκτελεστούν τα παραπάνω έργα χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η ασφάλεια των συνεργείων». Στην ίδια δήλωση περιέγραψε με κυνισμό την κατάσταση: «Οπως έχουμε, επίσης, επανειλημμένα δηλώσει η λειτουργία των εγκαταστάσεων στη Λευκίμμη απαιτεί κοινωνική συναίνεση και στην κατεύθυνση αυτή έχουμε κάνει μεγάλες προσπάθειες. Η αδιαλλαξία, όμως, ενός μέρους των κατοίκων όπως εκφράζεται από συλλογικότητες της περιοχής έχουν οδηγήσει αυτές τις προσπάθειες σε αδιέξοδο». Οπότε, ο λόγος δόθηκε στα ΜΑΤ...

«Κανείς δεν επιδιώκει οι λύσεις αυτές να δίνονται με την παρουσία αστυνομικών δυνάμεων. Αλλά κανείς δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια σε αυτήν την υγειονομική "βόμβα", σε αυτή την κατάσταση της Κέρκυρας, η οποία κάνει τον γύρο του κόσμου και υπονομεύει όχι μόνο την οικονομία του νησιού, αλλά συνολικά την εικόνα της Ελλάδας. Και σε αυτό μπροστά εμείς δεν μπορούμε να μείνουμε αδιάφοροι. Αρα, λοιπόν, με έναν **αποφασιστικό, ορθό τρόπο** θα βαδίσουμε σε αυτά τα βήματα, που έχουν εγκριθεί ως σχεδιασμός από την τοπική κοινωνία», είπε την επομένη στη Βουλή ο Σκουρλέτης. Για να φρεσκάρουμε τη μνήμη σας, θα θυμίσουμε ότι τέτοιες δηλώσεις έκαναν οι υπουργοί των προηγούμενων κυβερνήσεων ενάντια στο λαό της Κερατέας.

Ξαναπνίγηκε η Μάνδρα!

Εφτάμισι μήνες μετά την καταστροφική πλημμύρα, που στοίχισε τη ζωή σε 24 ανθρώπους και σώριασε τεράστιες καταστροφές, οι κάτοικοι της Μάνδρας βρέθηκαν μπροστά στην ίδια κατάσταση. Αυτή τη φορά δεν υπήρξαν θύματα (οι άνθρωποι είναι υποψιασμένοι πλέον), όμως οι καταστροφές είναι και πάλι τεράστιες. Κάποιοι που είχαν ψιλοεπισκευάσει τα σπίτια τους τα είδαν να βυθίζονται και πάλι στη λάσπη.

Θα περίμενε κανείς, μετά την επανάληψη του ίδιου φαινόμενου, να υπάρξει τουλάχιστον κάποια παραίτηση. Από ντροπή και φιλότιμο, βρε αδερφέ. Πού τέτοια ευαισθησία. Ο γενικός γραμματέας Πολιτικής Προστασίας εξέδωσε ανακοίνωση η οποία γράφει ξεδιάντροπα ότι «είχε ειδοποιήσει εγκαίρως όλους τους εμπλεκόμενους φορείς αναφορικά με το έκτακτο δελτίο επικίνδυνων καιρικών φαινομένων που εξέδωσε τη Δευτέρα 25 Ιουνίου η Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία, προκειμένου να τεθούν σε αυξημένη ετοιμότητα πολιτικής προστασίας». Αρα, αυτός έκανε και με το παραπάνω το καθήκον του! Η δήμαρχος Μάνδρας, άρτι αφιχθείσα από φιέστα βράβευσης του Μαρινάκη, έριξε την ευθύνη στην περιφέρεια. «Κινδυνεύσαν ζωές και καταστράφηκαν περιουσίες, φωνάζουμε 7,5 μήνες ότι πρέπει να επιταχυνθούν τα έργα αλλά δεν έχει γίνει κάτι» κατήγγειλε η μαντάμ Κριεκούκη. Η περιφέρεια της Δούρου... έσπασε όλα τα κοντέρ ξεδοαντροπιάς: «οι υπηρεσίες της Περιφέρειας Αττικής τέθηκαν άμεσα, σε πλήρη ετοιμότητα ενώ, με πρωτοβουλία της Περιφέρειας, υπάρχει άμεση επικοινωνία με τη δήμαρχο Μάνδρας». «Απέστειλε δύο μηχανήματα έργου για υποβοήθηση του έργου των δυνάμεων της Πυροσβεστικής». «Τα έργα προχωράνε με ρυθμούς – ρεκόρ για τα ελληνικά δεδομένα». «Ολα έγιναν με ταχύτατους ρυθμούς, πρωτόγνωρους για τα δεδομένα της χώρας». «Η Περιφέρεια προσέφυγε στο Πρωτοδικείο για τον προσδιορισμό τιμής μονάδας της απαλλοτρίωσης και την άδεια επέμβασης στο χώρο του έργου. Επειδή το δικαστήριο προσδιόρισε τη δικάσιμο για τον Οκτώβρη του 2018, η Περιφέρεια ζήτησε από το Υπουργείο Υποδομών να βγάλει απόφαση επίταξης των εκτάσεων και αναμένει από το υπουργείο την απόφαση αυτή». Αυτά είναι μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τη μακροσκελή ανακοίνωση της περιφέρειας.

Και η κυβέρνηση; Σκουρλέτης και Σπίρτζης συγκάλεσαν διυπουργική σύσκεψη για την Παρασκευή, δυο μέρες μετά την πλημμύρα (!), για να εξετάσουν την «πορεία υλοποίησης του αντιπλημμυρικού σχεδιασμού με επίκεντρο την περιοχή της Μάνδρας, σε συνάρτηση με τις επιπτώσεις των πλημμυρικών φαινομένων των τελευταίων ωρών». Εφτάμισι μήνες και δεν έκαναν τίποτα για κάποια ανάσχεση του νερού στο «φαλακρό» (λόγω πυρκαγιών) βουνό. Εργα προσωρινά, έστω, που θα προστάτευαν κάπως την πόλη και τους ανθρώπους. Επικεντρώθηκαν μόνο στην εθνική οδό, αφήνοντας τη Μάνδρα στο έλεος των χειμάρρων. Κι έκαναν απλά την... προσευχή τους να μη ξανασυμβεί το «κακό». Κι έχουν μούτρα και μιλάνε...

Τυπικότητες ή μυστική διπλωματία;

Από το Μαξίμου πληροφορηθήκαμε ότι ο Τσίπρας τηλεφώνησε στον Ερντογάν και τον συνεχάρη για την επανεκλογή του. Κι ότι του τόνισε την ανάγκη για άμεση απελευθέρωση των δύο στρατιωτικών που κρατούνται στην Τουρκία χωρίς κατηγορητήριο εδώ και 3,5 μήνες, υπογραμμίζοντας τη σημασία που έχει αυτό το ζήτημα για τις σχέσεις των δύο χωρών.

Δεν ήμασταν μπροστά, βέβαια, για να ξέρουμε τι ειπώθηκε, ενώ το Μαξίμου δεν μας ενημέρωσε τι απάντησε ο Ερντογάν στον Τσίπρα. Αν για παράδειγμα του είπε ότι το ζήτημα των δύο ελλήνων στρατιωτικών είναι θέμα της... ανεξάρτητης τουρκικής Δικαιοσύνης, στην οποία αυτός δεν μπορεί να παρέμβει.

Από το Μαξίμου μάθαμε, ακόμα, ότι Τσίπρας και Ερντογάν συζήτησαν ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Πέμπτης, για τη στενή συνεργασία των δύο χωρών στο πλαίσιο της κοινής δήλωσης ΕΕ – Τουρκίας και συμφώνησαν να συναντηθούν στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες.

Λέτε να «ψήνεται» αποφυλάκιση των δύο, με απόφαση της... ανεξάρτητης τουρκικής Δικαιοσύνης; Ο Ερντογάν κέρδισε τις εκλογές, όλα του ήρθαν όπως ήθελε, και όπως λέει ο Κοτζιάς, τώρα δε θα είναι τόσο «νευρικός»! Ομως και πάλι τους δυο στρατιωτικούς δε θα τους κάνει «χάρισμα» στον Τσίπρα. Θα τους «πουλήσει», καταπώς συνηθίζεται στην αστική διπλωματία γενικά και στην τουρκική διπλωματία ειδικότερα. Αν υπάρχει κάποιο παρασκήνιο μυστικής διπλωματίας και δεν πρόκειται απλά για τυπικότητες (ο γείτονας τηλεφωνεί στον γείτονα και τον συγχαίρει για την επανεκλογή του), μένει να μάθουμε το «τίμημα». Το να του παραδώσει ο Τσίπρας τους οχτώ φυγάδες τούρκους στρατιωτικούς το θεωρούμε απίθανο (ακόμα και για την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ), όμως ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία υπάρχουν πολλά ανοιχτά ζητήματα (βάλτε μέσα και το Κυπριακό), οπότε υπάρχει έδαφος για παζάρι.

Περιττεύει να πούμε τι φιέστα πρόκειται να γίνει στον Εβρο άμα αποφυλακιστούν οι δύο στρατιωτικοί και επιστρέψουν στην Ελλάδα. Για κάτι τέτοια «ζουν» Τσίπρας και Καμμένος. Εχουν, άλλωστε και το υπόδειγμα του Τραμπ, όταν υποδέχτηκε κάποιους αμερικανούς πολίτες που απελευθέρωσε ο Κιμ Γιονγκ Ουν.

Ούτε το 40% των δημόσιων υπάλληλων δεν «αυτοαξιολογήθηκε»

Χαστούκι για τη Γεροβασίλη

Τα στοιχεία δεν επιδέχονται αμφισβήτηση καθώς προέρχονται από την «έκθεση συμμόρφωσης» που συνέταξε η τρόικα για την ολοκλήρωση της τέταρτης αξιολόγησης. Εμείς τα πήραμε από ανακοίνωση της παράταξης «Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις στο Δημόσιο», που έψαξε την «έκθεση συμμόρφωσης» και μετέφρασε το σχετικό σημείο από τα αγγλικά. Διαβάζουμε, λοιπόν:

«Μέχρι τα μέσα Ιουνίου, το βήμα της αυτοαξιολόγησης ολοκληρώθηκε για το 56% όλων των υπαλλήλων που έχουν εγγραφεί από τα αντίστοιχα τμήματα ανθρώπινου δυναμικού στη διαδικτυακή βάση δεδομένων (90.808 από 161.252 στο σύνολο). Σύμφωνα με τις αρχές, ο λόγος για τον οποίο μόνο 161.252 υπάλληλοι καταχωρήθηκαν στη βάση δεδομένων από τους αρχικά εκτιμώμενους 230.000 ήταν ο περιορισμένος χρόνος που δόθηκε στις αντίστοιχες υπηρεσίες ανθρώπινου δυναμικού για να ολοκληρώσουν την εγγραφή. Οι αρχές ανέφεραν επίσης ότι ορισμένοι από αυτούς θα προχωρήσουν στην εκτίμηση της απόδοσης εγγράφως, αν και οι αρχές δεν ήταν σε θέση να δώσουν μία εικόνα για το πόσοι θα ακολουθήσουν αυτόν τον τρόπο».

Από τους 230.000 εργαζόμενους, λοιπόν, γράφτηκαν στο σύστημα 161.252 (ποσοστό 70,10%) και απ' αυτούς «αυτοαξιολογήθηκαν» μόνο 90.808, το 56,31% των εγγραφέντων). Ετσι, στο σύνολο των εργαζόμενων στο δημόσιο, «αυτοαξιολογήθηκε» μόνο το 39,48%! Η διαδικασία «αυτοαξιολόγησης» έληγε τυπικά στις 14 Ιούνη και άτυπα στις 18 Ιούνη. Η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων έδωσε και φέτος ένα ηχηρό χαστούκι στη Γεροβασίλη. Δεν «τσίμπησε» ούτε στο κόλπο της ηλεκτρονικής «αυτοαξιολόγησης», που μηχανεύτηκαν οι νοσηροί εγκέφαλοι της Γεροβασίλη και της παρέας της, ποντάροντας στο ότι η ηλεκτρονική συμμετοχή θα βοηθήσει να ξεπεραστούν οι «αναστολές» και το συλλογικό κλίμα αντίστασης που είχε διαμορφωθεί πέρσι. Η συγκεκριμένη εξέλιξη αποκτά μια ξεχωριστή αξία, καθώς δεν πήγε κόντρα μόνο στους εκβιασμούς και τις απειλές της Γεροβασίλη και στη δράση των αδίστακτων μηχανισμών του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και στη στάση της ΑΔΕΔΥ που άφησε τα πράγματα στην τύχη τους, διαδίδοντας τη σκόπιμα ηττοπαθή λογική «ηλεκτρονικά ο κόσμος θα συμμετέχει» (κλασική λογική της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας).

Είναι σαφέστατο πλέον, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στο δημόσιο δεν έχει «φάει» το παραμύθι της «καλής αξιολόγησης» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που γίνεται τάχα για τη βελτίωση της εξυπηρέτησης των πολιτών και τη βελτίωση των ίδιων των δημόσιων υπάλληλων. Αντιλαμβάνονται πως είναι ένας μηχανισμός ελέγχου, πειθάρχησης και υποταγής, αλλά και κατηγοριοποίησης και διάσπασης των εργαζόμενων, που φυσικά θα χρησιμοποιηθεί εναντίον τους, στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον.

Νέα αποκαλυπτικά στοιχεία στη δίκη των νεοναζιστών

Σημαντικά στοιχεία για το ρόλο και τη δράση του Ι. Λαγού, από τα ηγετικά στελέχη των νεοναζιστών της ΧΑ, που εκτελούσαν και εκτελούν πιστά τις εντολές του φίρερ Ν. Μιχαλολιάκου, προκύπτουν από την ανάγνωση των 438 Αναγνωστέων Εγγράφων του κατηγορητηρίου.

Οταν εξετάζονταν οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου για τη δολοφονική επίθεση των χρυσαυγιτών κατά των στελεχών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών αμφισβήτησαν τις καταθέσεις τους και ιδιαίτερα τον ισχυρισμό του στελέχους του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ Σ. Πουλικόγιαννη, που εδραζόταν σε ατράνταχτα στοιχεία, ότι αυτή η επίθεση στο Πέραμα δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός, αλλά είχε σχεδιαστεί από τον Λαγό με εντολή του φίρερ Μιχαλολιάκου.

Με ιδιαίτερη ζέση προσπάθησαν να αμφισβητήσουν τα μηνύματα που αντάλλασσε το βράδυ της 12ης προς την 13η Σεπτέμβρη του 2013 ο Λαγός με τον Σ. Δεβελέκο και τον Γ. Πατέλη. Εκμεταλλεύτηκαν ως προς αυτό την παρεμπίπτουσα απόφαση του δικαστηρίου, που απαγόρευσε -στο στάδιο που εξετάζονταν οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου, θύματα της φασιστικής δράσης του εγκληματικού μορφώματος της ΧΑ- να διαβάζονται αποσπάσματα από τα αναγνωστέα έγγραφα του κατηγορητηρίου. Αυτή η απαγόρευση δυσκόλεψε τους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής, οι οποίοι αναγκάζονταν να ρωτούν τους μάρτυρες περιγράφοντες αυτά που περιλαμβάνονται στα αναγνωστέα έγγραφα (τα τηλεφωνικά μηνύματα εν προκειμένω).

Τώρα, όμως, που η ακροαματική διαδικασία βρίσκεται στο στάδιο της ανάγνωσης των Αναγνωστέων Εγγράφων, σφίγγει ασφυκτικά ο κλοιός γύρω από τον φίρερ και στα στελέχη του νεοναζιστικού μορφώματος. Στα Αναγνωστέα Εγγραφα -εκτός των άλλων- υπάρχει πληθώρα μηνυμάτων που αντάλλαξε ο Λαγός με στελέχη της ΧΑ, πριν από την εκτέλεση εγκληματικών ενεργειών, κατά την διάρκειά τους και μετά τη λήξη τους. Η ανταλλαγή SMS ήταν πάγια διαδικασία στη λειτουργία της νεοναζιστικής συμμορίας.

Ακόμα και για τη διοργάνωση απλών εκδηλώσεών τους αντάλλασσαν μηνύματα, προκειμένου οι πυρηνάρχες να πάρουν το «οκέι» από τους περιφερειάρχες (όπως ο Λαγός). Δηλαδή, ακόμα και για δράσεις που δε θα προκαλούσαν προβλήματα, ούτε θα παρήγαγαν σοβαρές πολιτικές συνέπειες, οι πυρηνάρχες των Τοπικών Οργανώσεων του νεοναζιστικού μορφώματος ήταν υποχρεωμένοι να ακολουθήσουν την αυστηρή πειθαρχία της ΧΑ και την ιεραρχία και να ζητήσουν έγκριση από τον περιφερειάρχη. Στο Αναγνωστέο Εγγραφο 367 (από τη... συλλογή Λαγού) υπάρχει πληθώρα τέτοιων αιτημάτων στα οποία θα αναφερθούμε σε επόμενο άρθρο μας.

Γίνεται αντιληπτό, λοιπόν, ότι για επιθέσεις όπως αυτή στο Πέραμα, απαιτούνταν όχι μόνο η έγκριση και ο σχεδιασμός από τον περιφερειάρχη Λαγό, αλλά και η έγκριση από τον Αρχηγό Ν. Μιχαλολιάκο. Θα αναφερθούμε στη συνέχεια σε μηνύματα που αντάλλαξε ο Λαγός και άλλοι νεοναζιστές αναφορικά με τη δολοφονική ενέδρα που έστησαν σε στελέχη και μελών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ στο Πέραμα, το βράδυ της 12ης προς 13η Σεπτέμβρη του 2013.

Η επίθεση στο Πέραμα

Ο Λαγός αντάλλαξε εκείνο το βράδυ μηνύματα με τον Γ. Πατέλη και τον Σ. Δεβελέκο. Τα μηνύματα αυτά είναι καταγεγραμμένα στα Αναγνωστέα Εγγραφα 350 και 355 (βρέθηκαν στον Πατέλη).

Στις 12/9/2013 και ώρα 11:49:41μμ, ο Λαγός στέλνει μήνυμα, απαντώντας σε μήνυμα του Πατέλη, με το οποίο -προφανώς- αυτός ζητούσε εντολή από τον Λαγό. Απάντησε ο Λαγός (μήνυμα με αριθμό 62 στο SMS-INBOX, Αναγνωστέο Εγγραφο 355 του Γ. Πατέλη, παράρτημα 4.1): *«Και πολύ καλά έκανες, παρεμπιπτόντως. Μάλλον θα φάνε γερό πέσιμο τα κουμμούνια σήμερα στο Πέραμα. Εχουν βγει και βάφουν και μάζεψε ο Τάσος (σ.σ. εννοεί τον Αναστάσιο Πανταζή) καμιά 30άρα και πάνε από εκεί»*.

Απ' αυτό το μήνυμα φαίνεται καθαρά ότι ο Λαγός ενημερώνεται για την παραμικρή λεπτομέρεια και παρακολουθεί τα πάντα και είναι αυτός που δίνει τις εντολές. Γνωρίζει ότι μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ βγήκαν και γράφουν συνθήματα σε τοίχους στην περιοχή της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης του Περάματος και αφού πήρε την έγκριση από τον φίρερ, δίνει εντολή στον Πανταζή να μαζέψει τάγμα εφόδου και να τους επιτεθεί. Δεν μπορεί να εκτιμήσει εκ των προτέρων πώς θα αντιδράσουν τα μέλη του ΠΑΜΕ και αν οι χρυσαυγίτες θα μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα, γι' αυτό κρατά μια μικρή επιφύλαξη: «Μάλλον θα φάνε γερό πέσιμο τα κουμμούνια».

Ο Λαγός, λοιπόν, γνωρίζει και είναι αυτός που σχεδιάζει την επίθεση με το τάγμα εφόδου, του οποίου ηγείται ο Πανταζής. Ο δε στόχος είναι καθαρός: «να φάνε γερό πέσιμο». Μετά από 7 λεπτά και 17 δευτερόλεπτα ο Λαγός στέλνει τρίτο μήνυμα στον Πατέλη και αναφέρει: «Πήραν μια πρώτη απάντηση». Γνωρίζει πώς εξελίχθηκε η δολοφονική ενέδρα και προαναγγέλλει ότι στο Πέραμα θα ακολουθήσουν και άλλες τέτοιες επιθέσεις (η επίθεση χαρακτηρίζεται «πρώτη απάντηση»), προφανώς για να εξοντώσουν τα συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΜΕ που δραστηριοποιούνται στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος και μ' αυτό το φασιστικό τρόπο να κυριαρχήσουν οι ίδιοι στη Ζώνη, σπέρνοντας τον τρόμο στους εργάτες.

Αφού ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της φασιστικής επίθεσης στο Πέραμα, ο Λαγός αρχίζει να επικοινωνεί με μηνύματα με το στέλεχος της ΧΑ Σωτήρη Δεβελέκο, ένα λεπτό αφότου έστειλε το τελεταίο (τρίτο) μήνυμα στον Πατέλη. Τα μηνύματα αυτά υπάρχουν στον πρώτο σκληρό δίσκο που κατασχέθηκε από τον Σ. Δεβελέκο και βρίσκεται στο Αναγνωστέο Εγγραφο 276.

Το πρώτο μήνυμα του Λαγού (αριθμός 8499) στάλθηκε στον Δεβελέκο στις 23:57:54και αναφέρει: *«Φίλε γαμήσαμε τα κομμούνια σήμερα σε Νίκαια και Πέραμα. Βγήκαν για αφισοκολλήσεις και* ***τους μακελέψαμε****»*. Ο Λαγός ομολογεί ανοιχτά ότι το τάγμα εφόδου των χρυσαυγιτών επιτέθηκε απρόκλητα στα μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, τα οποία απλά«βγήκαν για αφισοκολλήσεις». Από το μήνυμα Λαγού διαψεύδονται οι ισχυρισμοί των συνηγόρων υπεράσπισης, ότι δήθεν οι παμίτες είχαν βγει εκείνο το βράδυ και έσβηναν συνθήματα των νεοναζιστών (οι ισχυρισμοί αυτοί που διατυπώθηκαν από τους συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζιστών κατά την εξέταση των θυμάτων-μελών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ).

Οταν κατέθεταν τα θύματα, οι υπερασπιστές των νεοναζιστών ισχυρίστηκαν ακόμα ότι αυτά είχαν τραυματιστεί πολύ ελαφρά και επομένως κακώς τροποποιήθηκε η αρχική κατηγορία και μετατράπηκε σε απόπειρα ανθρωποκτονίας. «Τους μακελέψαμε» έγραψε περιχαρής στους υφισταμένους του ο Λαγός, «αδειάζοντας» και αυτόν τον κάλπικο ισχυρισμό της υπεράσπισης των νεοναζιστών. Και δεν το λέει μόνο μια φορά. Σε άλλο μήνυμά του στον Δεβελέκο (αριθμός 8497), με ώρα αποστολής 00:21:36 έγραφε με την ίδια άγρια χαρά: *«Φίλε* ***πολύ ξύλο. Τους έσπασαν δέκα αμάξια. Τους τσάκισαν****»*.

Αν δεν υπήρχε η απαγόρευση του δικαστηρίου να γίνεται χρήση των αναγνωστέων εγγράφων κατά την εξέταση των μαρτύρων του κατηγορητηρίου, αυτά τα SMS του Λαγού θα είχαν διαβαστεί και οι υπερασπιστές των νεοναζιστών δε θα μπορούσαν να μιλούν για... όλως ελαφρά τραύματα. Εστω και τώρα, όμως, το παζλ συμπληρώνεται και δεν καταλείπεται καμιά αμφιβολία ότι υπήρξε μια σχεδιασμένη δολοφονική επίθεση, με χαρακτηριστικά ενέδρας.

Μιλώντας με νομικούς όρους, για να χαρακτηριστεί μια επίθεση κατά προσώπων ως απόπειρα ανθρωποκτονίας, δεν απαιτείται ούτε προϋποτίθεται να είναι πολύ σοβαρός ο τραυματισμός. Για να χαρακτηριστεί μια επίθεση ως απόπειρα ανθρωποκτονίας, αρκεί να αποδειχτεί ότι υπήρχε ανθρωποκτόνος δόλος. Οι νεοναζιστές διαψεύδονται και από την ίδια την πολιτική τους πρακτική. Μια επίθεση αντιφασιστών κατά του Γερμενή, τον οποίο βρήκαν τυχαία μπροστά τους, από την οποία ο Γερμενής δεν υπέστη τον παραμικρό τραυματισμό, είχαν σπεύσει να τη χαρακτηρίσουν «απόπειρα ανθρωποκτονίας».

Με αφορμή τα μηνύματα του Λαγού για την επίθεση στο Πέραμα, επανερχόμαστε σε ένα ζήτημα που έχουμε εγείρει από την αρχή σχεδόν της δίκης. Τα μηνύματα του Λαγού έρχονται να επιβεβαιώσουν το modus operandi, τον τρόπο λειτουργίας και δράσης των νεοναζιστών. Ο περιφερειάρχης Λαγός οργάνωσε τη ναζιστική δολοφονική επίθεση ενάντια στα μέλη του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ, έχοντας φυσικά πάρει την έγκριση του φίρερ Μιχαλολιάκου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι κατηγορούμενοι φυσικοί αυτουργοί θα πρέπει να καταδικαστούν για **απόπειρα ανθρωποκτονίας** (το ότι δεν υπήρξε νεκρός είναι καθαρά θέμα τύχης). Ομως, παραπέρα, πρέπει η δικογραφία να σταλεί στην Εισαγγελία Εφετών για περαιτέρω δικαστική διερεύνηση για την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας κατά του φίρερ Ν. Μιχαλολιάκου και του περιφερειάρχη Ι. Λαγού. Αυτή η κατηγορία έπρεπε να βαρύνει εξαρχής τον φίρερ, τους βουλευτές και τα ηγετικά στελέχη της νεοναζιστικής συμμορίας, αφού ήταν ξεκάθαρο πως στη ΧΑ ισχύει, πρώτον, η Αρχή του Αρχηγού και, δεύτερον, μια αυστηρή ιεραρχική οργάνωση και λειτουργία, καθαρά στρατοκρατικού χαρακτήρα, ώστε να μη γίνεται τίποτα χωρίς ιεραρχική ενημέρωση μέχρι τον φίρερ και χωρίς αυτός να δώσει την έγκρισή του, η οποία φτάνει με τον αντίστροφο ιεραρχικά τρόπο στα εκτελεστικά όργανα. Πόσω μάλλον όταν πρόκειται για επιχειρήσεις ειδικού πολιτικού βάρους, όπως οι δολοφονικές ενέδρες σαν αυτή εναντίον των μελών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ στο Πέραμα, σαν αυτή εναντίον των αιγύπτιων ψαράδων, σαν τη στοχευμένη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα.

Γεράσιμος Λιόντος

Οι «πατριώτες» υπερασπίζονται τους χιτλερικούς και βρίζουν το λαό της Κρήτης που αντιστάθηκε!

Ενα νέο αποκαλυπτικό ντοκουμέντο έρχεται να προστεθεί στα όσα αποκαλύψαμε σε προηγούμενα φύλλα μας και κάνουν σκόνη τον ισχυρισμό των νεοναζιστών ότι τάχα είναι έλληνες πατριώτες και γι' αυτό, αν ζούσαν το 1941 θα αντιστέκονταν στην εισβολή του ναζιστικού γερμανικού στρατού στην Ελλάδα. Το συγκεκριμένο έγγραφο δημοσίευσε πρώτη η ιστοσελίδα 902.gr. Ψάχνοντας στο τεράστιο αρχείο με τα Αναγνωστέα Εγγραφα, διαπιστώσαμε ότι προέρχεται από το αρχείο της κόρης του φίρερ, Ουρανίας Μιχαλολιάκου (Αναγνωστέο 331). Το αρχείο της... φιρεροπούλας άρχισε να αναγιγνώσκεται από χτες στο δικαστήριο, το οποίο προηγουμένως απέρριψε το αίτημα της υπεράσπισης να μην αναγνωστεί (με το νομικά αστήρικτο επιχείρημα ότι η Μιχαλολιάκου δεν είναι κατηγορούμενη, που εν τέλει κατάφερα να πιστοποιήσει την απόλυτο πανικό που επικρατεί στις γραμμές χρυσαυγιτών και υπερασπιστών).

Το έγγραφο έχει τον τίτλο «Η μάχη της Κρήτης» και αποτελεί έναν ύμνο στους χιτλερικούς υπερασπιστές που κατάφεραν να κατακτήσουν την Κρήτη. Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Είναι εξ ίσου αναμφισβήτητο, το ότι με τα δεδομένα τεχνικής υποστηρίξεως των πρώτων ημερών του πολέμου, η από του αέρος κατάληψις ενός τέτοιου στόχου, άγγιζε τα όρια του εξωπραγματικού. Οι επιτιθέμενοι όμως, τα κατάφεραν. Εις πείσμα των περιστάσεων, των μακρόχρονα στημένων σκηνικών, και των σάπιων συμφερόντων της Βρετανικής τότε υπερδυνάμεως, ***ο αγκυλωτός σταυρός, υψώθηκε εκεί που δεν τον ήθελαν****...»* (στην Κρήτη, δηλαδή).

«Εκεί κοντά στο Μάλεμε, υπάρχει η τελευταία κατοικία, εκείνων που αψήφισαν τις εξωτερικές πραγματικότητες και νίκησαν. Αναγνωρίζοντας την πραγματική εικόνα και σημασία των γεγονότων της εποχής εκείνης, τους απευθύνουμε έναν ακόμη Χαιρετισμό».

Η μάχη της Κρήτης

1987-1941: Σαραντοέξι χρόνια από τις φονικότατες μάχες στο νησί που δίκαια χαρακτηρίστηκε σαν το «κλειστό σταυροδρόμι» της Μεσογείου, τον τόπο δηλαδή, που πολλά «εισέρχονται» και τίποτα δεν «βγαίνει», ή τουλάχιστον «βγαίνει» όταν δεν είναι η ώρα του. Φαίνεται πως ο «μύθος» του Μίνωα και του Μινώταυρου έχει οριοθετήσει την μοίρα του νησιού, τόσο στον τύπο, όσο και στην ουσία, τόσο στο «ένδυμα» όσο και στην «ψυχή» του. Μονάδες του Ελληνικού στρατού, βρέθηκαν στο πλευρό των Αγγλων της ιντέλλιτζενς και του Ουίνστον Τσόρτσιλ. Πολεμούσαν, πιστεύοντας πως κατά βάθος έρχονταν πίσω τους η ατέλειωτη Βρετανική αυτοκρατορία. Πόσο ενάντιοι ήσαν οι Έλληνες τότε στο Γ' Ράιχ;

Αντιπαρερχόμενοι τις πρόσφατες τότε ιστορικές συγκυρίες, παρατηρούμε τα εξής: πρώτον, τον παρελκυσμό τμημάτων των Ελληνικών ενόπλων δυνάμεων από τις Βρετανικές μυστικές υπηρεσίες. Στο σημείο αυτό, πρωτεύοντα ρόλο έπαιξαν οι άνθρωποι του παλατιού, οι οποίοι, χειροπόδαρα δεμένοι στο Βρετανικό άρμα εξετέλεσαν κατά γράμμα τις εντολές των πατρόνων τους. Η άσκοπη θυσία πολλών νεαρών Ελλήνων, που από αφέλεια τους ακολούθησαν, φυσικά δεν τους ενδιέφερε. Εκείνο που προείχε, ήταν να ικανοποιηθούν οι ισχυροί προστάτες, οι οποίοι, κάποτε θα τους αντάμειβαν.

Δεύτερον, την μακρόχρονη και σοφή δράση των πρακτόρων και πρακτορίσκων των δυτικών «συμμάχων» στο «κλειστό αυτό σταυροδρόμι». Εκμεταλλευόμενοι την de facto αγγλόφιλη και συνάμα αντιγερμανική τοποθέτηση και παράδοση του νησιού αυτού -κυρίως λόγω Βενιζέλου- είχαν προετοιμάσει τέλεια το έδαφος για ολόπλευρη και συνεχή αντίδραση κατά των Γερμανών. Οι αφελείς Κρήτες, εύκολα έπεσαν θύματα στον Δούρειο ίππο του αντιγερμανισμού. Ήδη, από τις πρώτες ώρες των επιχειρήσεων, αναφέρονται περιστατικά εκτελέσεως αιχμαλώτων Γερμανών αλεξιπτωτιστών από τους «οπλαρχηγούς», και τους εκ του ασφαλούς πάντοτε, πολέμαρχους μαχαιροβγάλτες.

Πόσο εύκολη επιχείρηση ήταν η κατάληψη της Κρήτης; Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, πως οι αμυνόμενοι, ήσαν πολλαπλάσιοι, πλέον του ότι ευνοούντο από τον περιβάλλοντα χώρο. Είναι εξ' ίσου αναμφισβήτητο, το ότι με τα δεδομένα τεχνικής υποστηρίξεως των πρώτων ημερών του πολέμου, η από του αέρος κατάληψις ενός τέτοιου στόχου, άγγιζε τα όρια του εξωπραγματικού. Οι επιτιθέμενοι όμως, τα κατάφεραν. Εις πείσμα των περιστάσεων, των μακρόχρονα στημένων σκηνικών, και των σάπιων συμφερόντων της Βρετανικής τότε υπερδυνάμεως, ο αγκυλωτός σταυρός, υψώθηκε εκεί που δεν τον ήθελαν... Και ο Βρετανικός στόλος και ο Βρετανικός στρατός, που από τον Αύγουστο του 1940 παραθέριζαν στα Κρητικά παράλια, πήραν το δρόμο του γυρισμού, για πάντα. Τίμημά τους ο αργός θάνατος, ο θάνατος εκείνου που ακολουθεί χωρίς να βλέπει τον «Άγνωστο αφέντη».

Εκεί κοντά στο Μάλεμε, υπάρχει η τελευταία κατοικία, εκείνων που αψήφισαν τις εξωτερικές πραγματικότητες και νίκησαν. Αναγνωρίζοντας την πραγματική εικόνα και σημασία των γεγονότων της εποχής εκείνης, τους απευθύνουμε έναν ακόμη χαιρετισμό.

Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι ο «εξτρεμισμός» της χρυσής τομής

Για τους έλληνες στρατιώτες και τους Κρητικούς που έπεσαν στη μάχη ούτε δάκρυ, ούτε χαιρετισμός. Για να μη μιλήσουμε γι' αυτούς που εκτέλεσαν σε μαζικά αντίποινα οι ναζί κατακτητές. Για τις μαρτυρικές Κάνδανο και Βιάννο, για τ' Ανώγεια που τα έκαψαν δυο φορές κτλ. Η γνώμη που έχουν οι νεοναζιστές για το λαό της Κρήτης, που με ό,τι είχε στη διάθεσή του πολέμησε σαν λιοντάρι ενάντια στις επίλεκτες μονάδες αλεξιπτωτιστών των χιτλερικών, είναι αντάξια του... πατριωτισμού τους:

«Οι αφελείς Κρήτες, εύκολα έπεσαν θύματα στον Δούρειο ίππο του αντιγερμανισμού. Ήδη, από τις πρώτες ώρες των επιχειρήσεων, αναφέρονται περιστατικά εκτελέσεως αιχμαλώτων Γερμανών αλεξιπτωτιστών από τους «οπλαρχηγούς» και τους εκ του ασφαλούς πάντοτε, πολέμαρχους μαχαιροβγάλτες».

«Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι ο «εξτρεμισμός» της Χρυσής τομής»είναι το ρητό-σύνθημα με το οποίο κλείνει το εμετικό πόνημα! Το γεγονός ότι αυτό το... πατριωτικό κείμενο βρέθηκε στην κατοχή της κόρης του φίρερ, που ηλικιακά ανήκει στη νεότερη γενιά της ΧΑ, αποτελεί μια ακόμα απόδειξη του ότι ήταν και παραμένουν ναζιστές, που προσπαθούν να μασκαρευτούν «πατριώτες».

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Σαν σήμερα πριν από 25 χρόνια ο Αντώνης Σαμαράς ίδρυσε την «Πολιτική Ανοιξη» (Αντώνης Σαμαράς). Τι ωραίες, σαλταδόρικες εποχές μας έρχονται στο νου. Πολιτική, πωλητική, άνοιξη και καλοκαίρι, καραβάνια δύσμοιρων και μη Αλβανών κατά μήκος (και πλάτος) της Πίνδου για «να έχουμε να λέμε» μετά, Μακεδονία και μακεδονικό, άσβεστο μίσος και μπινελίκια με Μητσοτάκη, ανατροπές. Τι ζήσαμε, τι ζούμε ρε push tea μου...

Αλέξη πες μου, Αλέξη μου, με τρώει η αγωνία
αλήθεια είναι ότι ζω στη νότια Μακεδονία;
Κι εσύ Πάνο τρισμέγιστε ελέω θεού στρατάρχα
εντέλει εξελίσσεσαι σε ακραιφνή ανάρχα!
Το λέει ο κούκος στα κλαριά κι ο κότσυφας στα κλώνια
που τώρα φτερουγίζουν στη Severna Makedonia:
Ζήτω το ΝΑΤΟ, η ΕΕ κι όλες οι κυβερνήσεις
που συμφωνούν συνοπτικά σε ό,τι τους ζητήσεις.

Δύο παράλληλα συν ένα πάγιο, είναι τα συμπεράσματα (seem περάσματα) που προκύπτουν αβίαστα από την παρακολούθηση των αγώνων του παγκοσμίου κυπέλλου. Το πάγιο είναι η εκνευριστική –σχεδόν εξοργιστική μετά από τόσες επαναλήψεις μέσα στα χρόνια- τύχη της Γερμανίας, που πολύ συχνά της χαμογελάει την τελευταία στιγμή. Οσο για τα άλλα δύο συμπεράσματα, το πρώτο είναι ότι ελάχιστοι ποδοσφαιριστές... δεν φτύνουν μόλις τελειώσει μια φάση και τους δείχνει η κάμερα! Τόσο φτύσιμο ούτε στην Κίνα! Και απορούμε πώς δεν γλιστράνε οι ποδοσφαιριστές στον κάθυγρο, γλοιώδη χλοοτάπητα. Το δε δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι –ομοίως- ελάχιστοι είναι οι ποδοσφαιριστές που πέφτουν κάτω και σηκώνονται γρήγορα, χωρίς «ντάντεμα», ανεξάρτητα αν χτύπησαν ή όχι.

Αντιγράφουμε σημείωση του νευροχειρουργού Παναγιώτη Παπανικολάου: «Πριν από λίγες μέρες (στις 23 Ιουνίου) συμπληρώθηκαν 23 χρόνια από τον θάνατό του. Το 1995 έφυγε από την ζωή ο Jonas Salk, ο γιατρός που απάλλαξε την ανθρωπότητα από τον εφιάλτη της πολιομυελίτιδας. Που όταν ρωτήθηκε σε τηλεοπτική συνέντευξη "ποιος έχει την πατέντα του εμβολίου" είχε απαντήσει "δεν υπάρχει πατέντα. Μπορείς να πατεντάρεις τον ήλιο;" και γι' αυτό τον εκδικήθηκε αδυσώπητα το μεγαλοϊατρικό κατεστημένο της εποχής του. Ούτε βραβείο Nobel ούτε καμιά ιλουστρασιόν τιμητική διάκριση σε αυτόν που έσωσε ζωές και απέτρεψε περισσότερες ανθρώπινες δυστυχίες από όλους τους νομπελίστες της ιατρικής μαζί. Σε αυτόν που θεώρησε ατιμία να επωφεληθεί οικονομικά ο ίδιος ή κάποιοι άλλοι από την ανακάλυψή του. Η ανθρωπότητα χρωστά αιώνια ευγνωμοσύνη στον Jonas Salk και σε άλλους τέτοιους άδολους ήρωες της (πραγματικής) ιατρικής και θα την αποδώσει όταν βγει από την προϊστορία της. Οταν πάψει το κέρδος των λίγων να είναι ο υπέρτατος νόμος».

Τ' αηδόνια της ανατολής και τα πουλιά της δύσης
κλαίγουν αργά, κλαίγουν ταχιά, κλαίγουν το μεσημέρι
για τη Μακεδονία μας κλαίγουν την κουρσεμένη
οπού την εκουρσέψανε στις Πρέσπες με γραβάτες.
Πού ακούστηκε ωρέ παιδιά Severna Makedonia;
Μόν' δυτική, ανατολική και κεντρική στη μέση.
Και να συλλαλητήρια, και δώστου διαδηλώσεις
ενώ πιο κει φυλλορροεί ο κήπος του Καμμένου
θρηνούνε οι συνέλληνες, θρηνούν οι πατριώτες
ταράζονται οι εκκλησιές, δακρύζουν οι εικόνες.

Δεν διασταυρώσαμε αν το είπε ο Παΐσιος ή κάποιος τωρινός μελλοντολόγος από τους δεκάδες που χρησιμοδοτούν καθημερινά στους κόλπους της εκκλησίας ή της ακροδεξιάς του Κυρίου, αλλά το παραθέτουμε: «Θα είστε γεμάτοι από οργή και επανάσταση, θα γράφετε όλη τη μέρα κι όλη τη νύχτα γι' αυτή (στα μέσα κυνωνικής δικτύωσης, πού αλλού;), αλλά επανάσταση δεν θα βλέπετε ούτε με το μακαρόνι για παστίτσιο (ποιος Παστίτσιος ρε;). Μόνο φάπες θα βλέπετε, μόνο κατραπακιές θα τρώτε απανωτά. Κι έτσι θα γίνεστε όλο και πιο φλογεροί επαναστάτες και θα γράφετε όλο και πιο πολύ κι η επανάσταση όλο και θα ξεμακραίνει»...

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ο «δημόσιος υπάλληλος» Μέσι...

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε τονίσει ότι αργά ή γρήγορα, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου θα εκφράσουν και δημόσια τη δυσαρέσκειά τους για την επιτροπεία που τους έχουν επιβάλει ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ. Το προηγούμενο διάστημα, μπροστά στον κίνδυνο του ποδοσφαιρικού Grexit, άπαντες είχαν δεχτεί να πειθαρχήσουν στις «άνωθεν» εντολές, θεωρώντας ότι εφόσον συμμορφωθούν με τις υποδείξεις, οι διεθνείς ομοσπονδίες θα τους δώσουν ξανά τα «κλειδιά» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Η πραγματικότητα διέψευσε τις προσδοκίες τους και πλέον δεν είχαν άλλη επιλογή από το να εκδηλώσουν τη δυσαρέσκειά τους, επιλέγοντας γι' αυτή την κίνησή τους το πρόσφατο ΔΣ της ΕΠΟ.

Στη διάρκεια της συνεδρίασης, ο απερχόμενος πρόεδρος της Λίγκας, Γιώργος Στράτος, επεσήμανε στους εκπρόσωπους των διεθνών ομοσπονδιών ότι ο Πειθαρχικός Κώδικας στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι ο πιο αυστηρός στον κόσμο και ότι θα πρέπει να σταματήσει η πίεση για να γίνει ακόμα πιο αυστηρός. Εκτός από την άμεση διαφωνία της Λίγκας στο θέμα του Πειθαρχικού Κώδικα, υπήρξαν και έμμεσες αναφορές στα θέματα της διαιτησίας και του νέου κανονισμού και για το γεγονός ότι οι επιτετραμμένοι της ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ προσπαθούν συνεχώς να απαξιώσουν τη Λίγκα, να μειώσουν το ρόλο της στα ποδοσφαιρικά δρώμενα και να ελαχιστοποιήσουν τη συμμετοχή της στη λήψη των αποφάσεων που θα καθορίσουν την πορεία του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Από την πλευρά τους οι εκπρόσωποι της ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ, αφού εξέφρασαν την απορία τους για το αίτημα της Λίγκας, τόνισαν ότι δε θα συμφωνήσουν στην πρόταση για τη μείωση των ποινών, αφού κατά την γνώμη τους η αυστηρότητα του Πειθαρχικού Κώδικα τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο είναι το μοναδικό εχέγγυο για την ομαλή διεξαγωγή του πρωταθλήματος. Μάλιστα, πέρασαν και στην «αντεπίθεση», καυτηριάζοντας το γεγονός ότι δεν μπορούν να εκφράσουν άποψη για τις αλλαγές που προτείνουν Λίγκα και ΕΠΟ, αφού δε έχουν λάβει μεταφρασμένους τους Κανονισμούς βάσει των οποίων θα διεξαχθεί το επόμενο πρωτάθλημα, αφήνοντας να πλανάται στην πιάτσα η απειλή ότι αν δεν προχωρήσουν οι «μεταρρυθμίσεις» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, θα ξανανοίξει το ζήτημα του ποδοσφαιρικού Grexit.

Η στάση των εκπρόσωπων της Λίγκας στο ΔΣ της ΕΠΟ από μια σημαντική μερίδα φιλάθλων θεωρείται η απαρχή της διαφοροποίησης από την τακτική της προηγούμενης διοίκησης και συνδέεται με το γεγονός ότι στη Λίγκα έχουμε αλλαγή των δεδομένων. Η νέα ηγεσία της Λίγκας, που προέκυψε από τη συμμαχία Μαρινάκη-Σαββίδη κόντρα στον Μελισσανίδη, φιλοδοξεί να διεξαγάγει το πρωτάθλημα όπως θέλει και όχι να πειθαρχεί στις οδηγίες και τις υποδείξεις των εκπροσώπων της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ. Τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, έχοντας νωπή τη «λαϊκή εντολή», κάνουν το κομμάτι τους και προσπαθούν να παζαρέψουν μεγαλύτερο βαθμό «ελευθερίας» στις κινήσεις τους, όμως πολύ σύντομα θα βαδίσουν στη γραμμή Τσίπρα, θα αναγκαστούν να αφήσουν τις ψευτομαγκιές και να εφαρμόσουν τις υποδείξεις των διεθνών ομοσπονδιών, μπροστά στο ενδεχόμενο τιμωρίας των ελληνικών ομάδων με Grexit.

Σε απλά ελληνικά, η προσπάθεια αντιπαράθεσης της Λίγκας με ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ είναι για «εσωτερική κατανάλωση» και για την κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Βαγγέλης και Ιβάν το προηγούμενο διάστημα κονταροχτυπήθηκαν για τον έλεγχο του ελληνικού ποδοσφαίρου και κερδισμένος βγήκε ο Μελισσανίδης, που εκμεταλλεύτηκε την διαμάχη τους και πήρε το πρωτάθλημα, αξιοποιώντας και τις πολύ καλές σχέσεις που έχει με την κυβέρνηση. Μέχρι να τα «σπάσουν» και να τραβήξει ο καθένας το δρόμο του, ένωσαν τις δυνάμεις τους, κρίνοντας ότι η «συμμαχία» τη δεδομένη χρονική περίοδο ευνοεί τα γενικότερα σχέδιά τους, ποδοσφαιρικά και επιχειρηματικά. Το επόμενο χρονικό διάστημα θα έχει ένα σχετικό ενδιαφέρον, ενόψει της νέας αγωνιστικής χρονιάς, αφού θα πρέπει να δρομολογηθούν μια σειρά αποφάσεις για να πάρει η ελληνική πλευρά το «πράσινο φως» από ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ.

Θα κλείσουμε με ένα σχόλιο για την πολιτική πλευρά της ποδοσφαιρικής συμμαχίας Μαρινάκη-Σαββίδη. Πολλοί πιστεύουν ότι η συμμαχία έχει και πολιτική σκοπιμότητα και σηματοδοτεί την αλλαγή στάσης του Σαββίδη απέναντι στην κυβέρνηση. Συνδέουν τις εξελίξεις στη Λίγκα με τη συμμετοχή των ΠΑΟΚτζήδων στις κινητοποιήσεις ενάντια σε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και στην ανεξαρτητοποίηση του πρώην βουλευτή των ΑΝΕΛ, Γιώργου Λαζαρίδη, ο οποίος φημολογείται ότι έχει πολύ καλές σχέσεις με τον Σαββίδη. Για να ενισχύσουν το επιχείρημά τους, επικαλούνται την ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι «συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα στον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη, λειτουργώντας για λογαριασμό του Μητσοτάκη, απεργάζονται εδώ και καιρό σχέδιο νέας αποστασίας». Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν ο Σαββίδης έχει αποφασίσει να αλλάξει στρατόπεδο, αυτό όμως που μπορούμε να πούμε με σχετική βεβαιότητα είναι ότι βολεύεται με την ιδιότητα του «ριγμένου». Ο Ιβάν καθορίζει τη στάση του ανάλογα με τις επιχειρηματικές του επιδιώξεις και με δεδομένο ότι τη φετινή χρονιά έχασε ο ΠΑΟΚ το πρωτάθλημα εξαιτίας εξωαγωνιστικών παραγόντων, του επιτρέπει να διαφοροποιεί τη θέση του, προβάλλοντας ως άλλοθι το συμφέρον του ΠΑΟΚ. Προσπαθεί να εκμεταλλευτεί επικοινωνιακά το γεγονός ότι μια σημαντική μερίδα των φιλάθλων θεωρεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τον «πούλησε» και έδωσε το πρωτάθλημα στον Μελισσανίδη, για να δικαιολογήσει τις αλλαγές στην τακτική του και στις «συμμαχίες» που κάνει και για να μπορεί να παζαρεύει για το «καλό του ΠΑΟΚ».

Η άποψη της στήλης είναι ότι στην Ελλάδα οι μοναδικοί που δουλεύουν πραγματικά είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι (εκτός από μια μικρή μερίδα που δίνει το δικαίωμα στους κακεντρεχείς να προβοκάρουν συνολικά το δημόσιο τομέα). Σε γενικό επίπεδο συνεπώς δεν μπορεί παρά να διαφωνήσει με το «μήνυμα» που θέλει να περάσει η φωτογραφική σύνθεση. Αλλά και στο μέρος που αφορά τον Μέσι και την εθνική Αργεντινής, ο δημιουργός της φωτογραφικής σύνθεσης διαψεύδεται εκ του αποτελέσματος. Στους δυο πρώτους αγώνες, οι Αργεντίνοι παρουσιάστηκαν πολύ κατώτεροι του αναμενόμενου και βρέθηκαν κατάματα με ένα ταπεινωτικό αποκλεισμό. Στον τρίτο και κρισιμότερο αγώνα του ομίλου, έδειξαν ένα διαφορετικό πρόσωπο και κατάφεραν, έστω και στο παρά πέντε, να «σώσουν την παρτίδα» και να περάσουν στην επόμενη φάση. Η στήλη δεν μπορεί να προβλέψει αν το «μπουλούκι» με τη φανέλα της Αργεντινής θα συνεχίσει την αγωνιστική του ανάκαμψη και δε θα ποντάρει στο ότι θα καταφέρει να ξεπεράσει το εμπόδιο της Γαλλίας, αν και οι πιθανότητες δείχνουν ότι είναι υπέρ του. Ανεξάρτητα από την πορεία της «αλμπισελέστε», αυτό που μπορούμε να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα είναι ότι ο «δημόσιος υπάλληλος» Μέσι απέδειξε στο γήπεδο ότι μπορεί να ανταποκριθεί στο ρόλο του ηγέτη που θα σηκώσει την ομάδα στους ώμους του. Μπροστά στο φάσμα του αποκλεισμού, ο «κοντός» απέδειξε ότι είναι ποδοσφαιρικά μάγκας, αφού χωρίς να κλωτσήσει, να «κλαδέψει», να ρίξει στα μουλωχτά κάποια «ψιλή» στον αντίπαλό του, να εκβιάσει την απόφαση του διαιτητή πέφτοντας στα μαρκαρίσματα των αντιπάλων του, κατάφερε να ξεπεράσει τη μεγάλη συναισθηματική και ψυχολογική πίεση, να πάρει την ομάδα από το χέρι και να την περάσει στην επόμενη φάση. Εκτός όμως από την αγωνιστική του παρουσία, τη «μαγκιά» του την απέδειξε και με ορισμένες «λεπτομέρειες» που κάνουν τη διαφορά. Αμέσως μετά τη λήξη του αγώνα, ζήτησε συγνώμη από το μπακ της Νιγηρίας για το δυναμικό τάκλιν που του έκανε στα τελευταία λεπτά, έδωσε στο διαιτητή εξηγήσεις για τις διαμαρτυρίες του, έδωσε συγχαρητήρια στον αντίπαλο προπονητή και μάζεψε τους συμπαίχτες του για να πανηγυρίσουν όλοι μαζί την πρόκριση.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Dixi et salvavi animam meam

Πλημμύρες στην άγρια δύση (ποιος την ζωή μας, ποιος την τυραννά)

Μνημόνιο, μεταμνημόνιο (π)οίδημα χρόνιο

Κλειστοί δρόμοι λόγω της έλλειψης αντιπλημμυρικών έργων

Πλημμυρίδα αντιλαϊκών μέτρων (κατόπιν μνημονίου)

➤ Οταν λέει ο Φίλης ότι «υπάρχει ισχυρή λαϊκή βούληση που στηρίζει την κυβέρνηση», πού στηρίζεται;

➤ «Αριστερός» λοιπόν και ο Κόρμπιν (βλ. ΑΥΓΗ, «Συνάντηση Τσίπρα-Κόρμπιν, κοινός βηματισμός για αριστερή προοδευτική Ευρώπη», φύλλο 27/6/2018)

➤ Χρυσά Αυγά: Κοτ, κοτ, κοτ!

➤ Η Ξένη έχει όρεξη...

➤ Ανεξαρτητοποιήσεις, διαγραφές, ανακατατάξεις στο αστικό στρατόπεδο. Η πολιτική μία.

➤ Τσίπρας: Ρούφα σανό κι «έρχονται οι θετικές ειδήσεις στην οικονομία».

➤ Δούρειοι Ιπποι και ΝΔ

➤ Στο ΣΥΡΙΖΑ Δούροι Ιπποι (πλημμύρες γαρ).

➤ «Η κακοκαιρία», κατά tovima.gr, «"χτυπά" τη Μάνδρα για δεύτερη μέρα». Μήπως αυτό που τη χτυπά είναι η παντελής έλλειψη αντιπλημμυρικών έργων; Λέμε...

➤ Queen: "You don't fool me". Προς Αλέξη Τσίπρα.

➤ Για να τελειώνει η κακομεταχείριση της αγγλικής γλώσσας: heaven= χεβν , haven= χέιβν. Η δεύτερη λέξη συγγενεύει με την γερμανική Hafen.

➤ Με τα... αγγλικά (όχι μόνο βέβαια...)του Αλέξη ασχολείται και ο «βηματοδότης» του σάιτ tovima.gr/opinions/article/?aid=995802.

➤ Ουδείς ψόγος.

➤ Είναι μία... παρηγοριά (για τα δικά σου αγγλικά) να ακούς τον Αλέξη.

➤ Οχι απλά low (χαμηλά, κάτω) αλλά lower (πιο κάτω). Αχ! Αλέξη πόσο πιο κάτω.

➤ Γιατί το βαρέλι δεν έχει πάτο, ως γνωστόν.

➤ Τα σκουπίδια και η δημόσια υγεία που αποτελούν το επίκεντρο των Μέσων Μαζικής Εξημέρωσης, όταν απεργούν οι εργάτες καθαριότητας, περίπου εξαφανίσθηκαν από έντυπα και ιστοσελίδες...

➤ Τσίπρας: «Η Ελλάδα είναι τώρα έτοιμη να βγει στις αγορές, στις διεθνείς αγορές». Χιουμοράκι. Εμείς πάλι ούτε στη (λαϊκή) αγορά της γειτονιάς δε βγαίνουμε.

➤ Κάποιους (ακόμα) τους πουλάει και τους αγοράζει ο Αλέξης.

➤ Ακόμα!

➤ Συν-αλητήρια

➤ ΑΝΕΛ: Το καράβι του καπετάνιου Πάνου χωρίς πυξίδα(;)

➤ Κοινώς έχουν χάσει την bussola (πυξίδα), κοινώς μπούσουλα.

➤ Βλέπουν μόνο προς μια κατεύθυνση: τον θώκο.

➤ Κι έχουν πάθει κοκομπλόκο.

➤ Λόγια του... πώλου: «Η Ελλάδα μπορεί να γίνει πόλος ανάπτυξης startups». ΣΕΒ speaking.

➤ Οπου έδρα σημαίνει και κώλος...

➤ Πλευρικά διόδια και στο Κιλελέρ. Kill...

➤ Κοσμοσυρροή στο μαυσωλείο του Λένιν στη Μόσχα.

➤ Και εκλογές ξαναβλέπουν στο Μαξίμου.

➤ Καταδίκη της Μιργιάνα Μάρκοβιτς (συζύγου του Σ. Μιλόσεβιτς) για συμμετοχή σε παράνομες δραστηριότητες. Ε, ο... πατριωτισμός έχει κι ένα κόστος (έτσι κι αλλιώς).

➤ Μαγκιά (και) του ΚΕΕΛΠΝΟ για τα σκουπίδια.

➤ Finito και η «έκπτωση συνέπειας» στους λογαριασμούς της ΔΕΗ. Πλήρωνε, σύνηθες υποζύγιο...

➤ Η Le Monde βλέπει την Μέρκελ ως «προπύργιο για να μην κυλήσει η Γερμανία στον εθνικισμό». Σαν να ήταν χθες.

➤ «Πρίγκηπας Ουίλιαμ: Χαρακτήρισε χώρα τα παλαιστινιακά εδάφη. Διπλωματική γκάφα από τον εγγονό της Ελισάβετ». Ε, ρε τι κάνει η σιωνιστική επιτήρηση... Η είδηση: tovima/world/article/?aid=996297.

➤ «Ρεφορμιστικό» χαρακτήρισε το «Γαλλικό ΚΚ» τον Μάη του ΄68, το στέλεχος του Περισσού Μ. Παπαδόπουλος σε ομιλία του. Αυτό, λοιπόν το «ρεφορμιστικό» κόμμα το 1974 το είχε στα ώπα-ώπα ο Περισσός. Βλέπε ΚΟΜΕΠ (Περισσού) τ. 2, Δεκέμβρης 1974, «Απόφαση του 21ου (έκτακτου) Συνεδρίου του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος», σελ. 64, και «Διακήρυξη των ΚΚ των καπιταλιστικών χωρών της Ευρώπης», σελ. 58.

➤ Ο κόφτης των Πανελλαδικών.

➤ Πόσο «προσωπικές» ήταν οι απόψεις του Σπ. Δανέλλη (Ποταμίσιου βουλευτή) θα φανεί οσονούπω...

➤ Τέτοιου είδους αναταραχή (στο αστικό πολιτικό τοπίο) δεν έχει (ποτέ) ως αποτέλεσμα την «υπέροχη κατάσταση».

➤ Για τους ιμπεριαλιστές δεν είναι "Peace On Earth" αλλά "Piss on Earth"...

➤ «Χάνουμε ακόμη και όταν δεν είμαι εγώ στην ηγεσία» δήλωνε ο Ματέο Ρέντσι μετά την ήττα του Δημοκρατικού Κόμματος στον δεύτερο γύρο των μερικών δημοτικών εκλογών στην Ιταλία. Σαρκασμός...

➤ «Δείγμα» Πατούλη (θέλει να είναι υποψήφιος Δήμαρχος Αθήνας): παράνομη χωματερή δήμου Αμαρουσίου (και αυτό παρά τα πρόστιμα που έχουν επιβληθεί στο δήμο και «χάρη» σε πυρκαγιά που ξέσπασε πριν μία εβδομάδα περίπου).

➤ Μας κούλανε ο... Κούλης: δεν θα ψηφίσει τη συμφωνία που θα εφαρμόσει. Και το βλέμμα πάντα το ίδιο.

➤ Του ροφού.

Βασίλης

Γλυπτά, όπως αποζημιώσεις

Ο Τσίπρας, λέει, έθεσε στην Μέι το θέμα της επανένωσης των γλυπτών του Παρθενώνα, επιχειρηματολογώντας ότι «η φυσική τους θέση είναι εκεί που χτίστηκαν, εκεί που οι αρχαίοι Ελληνες έδωσαν μια μεγάλη πνοή στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά. Οταν τον ρώτησαν τι του απάντησε η οικοδέσποινα της Ντάουνινγκ Στριτ 10, άρχισε να τα μασάει: «Η βρετανική θέση επ' αυτού είναι γνωστή, αλλά έχει ιδιαίτερη αξία να συνεχιστεί αυτή η προσπάθεια»! Βρετανικές πηγές εξήγησαν τη «γνωστή» βρετανική θέση, που απέφυγε να περιγράψει ο Τσίπρας. «Τα γλυπτά του Παρθενώνα ανήκουν στην ιδιοκτησία του Βρετανικού Μουσείου, δεν είναι αρμοδιότητας της κυβέρνησης και επομένως ζήτημα επιστροφής τους στην Ελλάδα δε βρίσκεται στο τραπέζι»!

Πρόκειται για ζήτημα ίδιας φύσης με τις γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις. Για τις ελληνικές κυβερνήσεις υπάρχει μόνο ως εργαλείο προπαγάνδας για την καταδημαγώγηση του ελληνικού λαού. Κυβερνήσεις πλήρως υποταγμένες στο ιμπεριαλιστικό σύστημα εξάρτησης, κυβερνήσεις που εκπροσωπούν μια αστική τάξη κομπραδόρικη, ξενόδουλη, παρασιτική, όταν αντιμετωπίζουν στριμώγματα τραβούν από το μανίκι πότε τις γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις και πότε τα γλυπτά του Παρθενώνα που άρπαξε ο Ελγιν την εποχή που η Ελλάδα βρισκόταν υπό οθωμανική κυριαρχία. Στο τραπέζι με τους εκπροσώπους των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων εξηγούν ότι θέτουν το ζήτημα για εσωτερικούς λόγους, εκείνοι κατανοούν την ανάγκη και η συζήτηση παίρνει το χαρακτήρα του γνωστού ανέκδοτου με το λαγό και το λιοντάρι: «λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα».

Επαγγελματίες ψεύτες

Στην αρχή σκεφτήκαμε: «Ποιος το είπε; Ο Κατρούγκαλος; Εντάξει, δεν έχει σημασία». Μετά, το επιβεβαίωσε έμμεσα και ο Τσίπρας, ενώ ήρθαν και κάτι δημοσιεύματα βγαλμένα κατευθείαν από τα υπόγεια του Μαξίμου.

Ο Κατρούγκαλος (στο «Θέμα» 104,6): «Δεν υπάρχει λόγος να περικοπούν οι συντάξεις, ούτε μέσα στη συμφωνία υπάρχει δέσμευση γι' αυτό. Υπάρχει δέσμευση να μην υπαναχωρήσουμε στις θεσμικές μεταρρυθμίσεις».

Ο Τσίπρας (στο Bloomberg): «Είναι δική μας υπόθεση με ποια μέσα θα φτάσουμε στους στόχους». Οταν ρωτήθηκε αν είναι δεσμευμένος στην περικοπή των συντάξεων απάντησε: «Οι δεσμεύσεις μας είναι αυτές που αναφέρονται στην απόφαση του Eurogroup. Σας παραπέμπω σ' αυτές. Μπορείτε να δείτε ποιες είναι και να βγάλετε τα συμπεράσματά σας».

Τα δημοσιεύματα: «Ο Τσίπρας δίνει στη Μέρκελ το προσφυγικό και παίρνει τις συντάξεις».

Συμπέρασμα: Οι συντάξεις θα πετσοκοπούν, αλλά προηγουμένως μπορεί να έχουμε εκλογές με... δημιουργική ασάφεια.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Θέλεις να μείνεις μόνος σ' ένα μικρό νησί μ' αυτούς τους ανθρώπους;». Αυτό γράφει το πλακάτ του λονδρέζου διαδηλωτή με τις φωτογραφίες των Νάιτζελ Φάρατζ, Μπόρις Τζόνσον και δύο ακόμα συντηρητικών πολιτικών (δεν τους γνωρίζουμε, αλλά υποθέτουμε ότι είναι από τους υπουργούς της Μέι, τους φανατικούς οπαδούς ενός «σκληρού» Brexit). Δεν ήταν λίγοι οι 100.000 άνθρωποι που διαδήλωσαν στο Λονδίνο (ογκώδεις διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις), ζητώντας νέο δημοψήφισμα για το Brexit ή έστω για τη συμφωνία αποχώρησης που θα συνάψει η κυβέρνηση Μέι. Δε θα ξεμπλέξει εύκολα μ' αυτή την ιστορία η βρετανική αστική τάξη, καθώς είναι και η ίδια διχασμένη.

Η εποχη

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

epohi.gr

Εβδομαδιαία εφημερίδα της Ανανεωτικής Αριστεράς • Κυριακή 24 Ιουνίου 2018 • Αρ. φ. 1401 • 2 €

Περισσότερες δεσμεύσεις προς τους πολίτες

Λιγότερες στους δανειστές

◆ «Ανανεωτική» κουτοπονηριά. Η συριζαϊκή «Εποχή» διαπιστώνει ότι η ρύθμιση για το χρέος «δεν ήταν σύμφωνη με τις επιθυμίες μας» (sic!). Παρά ταύτα, βρίσκει πως η κυβέρνηση αναλαμβάνει «περισσότερες δεσμεύσεις προς τους πολίτες και λιγότερες στους δανειστές». Οπότε η κυβέρνηση βάζει ένα καινούργιο... «στοίχημα»! Και προφανώς, οι «πολίτες» θα πρέπει από τώρα και μετά να παρακολουθούν με αγωνία το... τζογάρισμα της κυβέρνησης, η οποία έχει τη θέληση να... κερδίσει (προς όφελος των... «πολιτών»). Πολίτες, βέβαια, είναι και οι καπιταλιστές, όχι μόνο οι εργάτες, οι φτωχοί αγρότες, οι εργαζόμενοι μικροαστοί. Κι αυτοί (οι καπιταλιστές) είναι σίγουροι ότι η κυβέρνηση (όπως και οι προηγούμενες, όπως και οι επόμενες αστικές κυβερνήσεις) θα κερδίσει το στοίχημα για λογαριασμό τους. Οι υπόλοιποι θα πρέπει να είναι σίγουροι για το αντίθετο, καθώς η συμφωνία προβλέπει τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής χωρίς χαλαρώσεις. Γι' αυτό και οι κουτοπόνηροι «αριστεροί» συριζαίοι (αυτοί που είναι βουτηγμένοι ως το λαιμό στα σκατά, αλλά δείχνουν με περηφάνεια τα καθαρά νύχια των χεριών τους), προσπαθούν να εγκλωβίσουν αυτόν τον κόσμο στην απάτη του «νέου στοιχήματος».

◆ Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο τύπος είναι καραγκιόζης. Μ' αυτά τα καραγκιοζιλίκια, όμως, έγινε πρόεδρος. Και μ' αυτά θα προσπαθήσει να ξαναγίνει, αν καταφέρει να βγάλει την πρώτη θητεία του και δε φάει κανένα «φύσημα». Τις προάλλες, μετά από κάποια φιέστα, πήγε και αγκάλιασε εκστασιασμένος την αμερικάνικη σημαία, για να τον τραβήξουν οι φωτογράφοι. Ξέρετε πόσοι Αμερικανοί εκστασιάζονται με κάτι τέτοια; Τόσοι όσοι αρκούν για να ξεκινήσει ο Τραμπ με καλή «σερμαγιά».

Πρωτοφανής μεθόδευση για να ξανακόψουν τις άδειες από τον Δημήτρη Κουφοντίνα!

Κλήση να καταθέσουν **κανωμοτί** ενώπιον της εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά Βικτωρίας Μαρσιώνη, η οποία διενεργεί προκαταρκτική εξέταση για υπόθεση που δεν αναφέρεται στην κλήση (αναφέρεται μόνο ένας φάκελος δικογραφίας), έλαβαν την Τρίτη 26 Ιούνη ο Δημήτρης Κουφοντίνας και ο Κώστας Γουρνάς. Οι καταθέσεις θα ληφθούν από την εισαγγελέα, που θα μεταβεί γι' αυτό το λόγο στον Κορυδαλλό, την Πέμπτη 5 Ιούλη.

Το γεγονός ότι οι δύο πολιτικοί κρατούμενοι καλούνται να καταθέσουν χωρίς όρκο, δείχνει ότι αντιμετωπίζονται ως **ύποπτοι**, γεγονός που με τη σειρά του προδικάζει ότι σκοπός είναι να καταστούν **κατηγορούμενοι**.

Πρόκειται για μια **νέα μεθόδευση προκειμένου να αφαιρεθεί το δικαίωμα άδειας στον Δ. Κουφοντίνα** (ενδεχομένως και στον Κ. Γουρνά). Θέλουν να τον καταστήσουν υπόδικο για κακούργημα, ώστε μέχρι να τελεσιδικήσει η υπόθεση να μην έχει το δικαίωμα να πάρει άδεια! Η μεθόδευση φέρει τη **σφραγίδα της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ**, ενώ τη διεκπεραίωση έχει αναλάβει η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου. Η ίδια που έχει αναλάβει, με... εργολαβική συνέπεια την υπόθεση της εξαίρεσης του Δ. Κουφοντίνα από το αναφαίρετο δικαίωμά του σε τακτική άδεια, φτάνοντας μέχρι του σημείου να ασκήσει πειθαρχικές διώξεις κατά των δύο εισαγγελέων που ενέκριναν τη χορήγηση άδειας στον Δ. Κουφοντίνα, του εισαγγελέα Εφετών Πειραιά Δ. Σαββαΐδη και του εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά Α. Σπηλιώτη (αναλυτικά γι' αυτό το πρωτοφανές γεγονός γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο).

Ο Δ. Κουφοντίνας πήρε τελικά και τρίτη άδεια, με τη σύμφωνη γνώμη τρίτου στη σειρά εισαγγελέα, αφού χρειάστηκε να προχωρήσει σε μια επίπονη και εξαιρετικά φθοροποιό για την υγεία του απεργία πείνας δεκαέξι ημερών. Δε γνωρίζουμε αν η Ξ. Δημητρίου άσκησε πειθαρχική δίωξη και κατά του τρίτου εισαγγελέα (εισαγγελέας Πρωτοδικών Πειραιά Ι. Χατζόγλου), ξέρουμε όμως πως έβαλε μπροστά μια ακόμα άτιμη μεθόδευση, που θυμίζει μεθοδεύσεις χούντας.

Παραθέτουμε τα στοιχεία που έχει μέχρι στιγμής αποκαλύψει το ρεπορτάζ.

Αμέσως μόλις ο Δ. Κουφοντίνας υπέβαλε την αίτηση για την Τρίτη άδεια (τον περασμένο Μάρτη), η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζήτησε με έγγραφό της από το Συμβούλιο Φυλακής να ασκήσει πειθαρχική δίωξη σε βάρος του, για οργάνωση εξέγερσης στις φυλακές. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, υπάρχουν περισσότερα από ένα έγγραφα, με τα οποία η Ξ. Δημητρίου ασκεί πίεση στο Συμβούλιο Φυλακής για «πειθαρχικό» σε βάρος του Δ. Κουφοντίνα. Αν καταλογιζόταν πειθαρχικό παράπτωμα, ο Κουφοντίνας θα έχανε το δικαίωμα στην άδεια.

Το υποτιθέμενο πειθαρχικό παράπτωμα αφορούσε την ολιγόωρη εξέγερση που έγινε στον Κορυδαλλό στις 24 Φλεβάρη του 2018, όταν τα ΕΚΑΜ εισέβαλαν χαράματα στο κελί του πολιτικού κρατούμενου Ντίνου Γιαγτζόγλου, που βρισκόταν σε απεργία πείνας, τον ξυλοκόπησαν και τον μετήγαγαν με τη βία στη Λάρισα, χωρίς να του επιτρέψουν ούτε τα πράγματά του να πάρει. Οι κρατούμενοι ξεσηκώθηκαν (αρχικά οι πτέρυγες Α και Δ και στη συνέχεια και οι Β, Γ και Ε), έσπασαν τις πόρτες, πήραν τα κλειδιά και απομάκρυναν τους φύλακες, απαιτώντας να πάει στη φυλακή εκπρόσωπος του υπουργείου Δικαιοσύνης και να ανακληθεί άμεσα η μεταγωγή του Κ. Γιατζόγλου. Μετά από λίγο μετέβη στον Κορυδαλλό ο γενικός διευθυντής Συντονισμού Σωφρονιστικών Καταστημάτων του υπουργείου Δικαιοσύνης Π. Δουλάμης και αφού δέχτηκε τον προκαταρκτικό όρο των κρατούμενων να μην υπάρξουν πειθαρχικά, διαπραγματεύθηκε μαζί τους (πάντα σε επαφή με τους πολιτικούς προϊσταμένους του) και ανέλαβε προφορική δέσμευση για επαναμεταγωγή του απεργού πείνας Γιαγτζόγλου στον Κορυδαλλό. Ετσι, μετά από πέντε ώρες, η κινητοποίηση των κρατούμενων ανεστάλη και η φυλακή γύρισε στην «κανονικότητα».

Οι κρατούμενοι στα υπόγεια της έκτης πτέρυγας του Κορυδαλλού (βρίσκεται κάτω από τις γυναικείες φυλακές) δεν είχαν και δεν μπορούσαν να έχουν συμμετοχή στην κινητοποίηση, γιατί είναι απομονωμένοι από την υπόλοιπη φυλακή. Εξέδωσαν την εξής ανακοίνωση, μετά από την κινητοποίηση των κρατούμενων στο κυρίως κτίριο της φυλακής:

«Ως μια πρώτη αντίδραση στην πρωτοφανή απαγωγή του συγκρατούμενου και απεργού πείνας Ντίνου Γιαγτζόγλου από τα ΕΚΑΜ, σήμερα το πρωί, κρατάμε το προαύλιο ανοιχτό τις μεσημεριανές ώρες. Συμπαραστεκόμαστε στη διαμαρτυρία των κρατουμένων στις ανδρικές φυλακές. Ο αυταρχισμός του υπουργείου Δικαιοσύνης δε θα περάσει!

Κώστας Γουρνάς

Δημήτρης Κουφοντίνας

Γιώργος Πετρακάκος

Γιώργος Πολύδωρος».

Γι' αυτή την ανακοίνωση, η Ξ. Δημητρίου ζήτησε να ασκηθεί πειθαρχική δίωξη κατά του Δ. Κουφοντίνα, ως... υποκινητή και... οργανωτή της κινητοποίησης! Σύμφωνα με πληροφορίες μας, το Συμβούλιο Φυλακής απάντησε –εύλογα- στην εισαγγελέα του Α.Π. ότι δεν υπάρχει πειθαρχικό παράπτωμα στην έκδοση αυτής της ανακοίνωσης. Ο Δ. Κουφοντίνας πήρε την Τρίτη άδεια και η Ξ. Δημητρίου επανέρχεται ξεπερνώντας κάθε όριο. Παρήγγειλε τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης για τη διάπραξη αδικημάτων! Διάπραξη αδικημάτων με μια ανακοίνωση καθαρά πολιτικού χαρακτήρα!

Αυτό ξεπερνά κάθε προηγούμενο. Εγείρει νομικά και πολιτικά ζητήματα.

Ξεκινώντας από τα πολιτικά, θα σημειώσουμε πως για εμάς δεν υπάρχει εισαγγελία του Α.Π., αλλά υπάρχει υπουργείο Δικαιοσύνης και κυβέρνηση. Αυτοί είναι οι ιθύνοντες νόες. Η εισαγγελέας του Α.Π. είναι μόνο ο εκτελεστικός βραχίονας. Ο ΣΥΡΙΖΑ την τοποθέτησε σ' αυτή τη θέση, ενώ είναι γνωστές οι στενές οικογενειακές της σχέσεις με τον Τζανακόπουλο. Πέραν αυτού, υπάρχει πολιτική ηγεσία στο υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία ελέγχει τα πάντα και είναι υπεύθυνη για την τήρηση της νομιμότητας.

Ο νομικός κόσμος θα το «καταπιεί» και αυτό; Θα συνεχίσει να σιωπά μπροστά σε πρωτοφανείς μεθοδεύσεις, που σκοπό έχουν να στερήσουν από έναν (πολιτικό) κρατούμενο την κανονική άδεια που δικαιούται; Τι άλλο θα σκαρφιστούν οι νοσηροί εγκέφαλοι της κρατικής καταστολής; Για οχτώ χρόνια στερούσαν από τον Δ. Κουφοντίνα την άδεια που δικαιούνταν, ζητώντας του να κάνει δήλωση μετάνοιας (πράγμα που δεν προβλέπεται από τον Σωφρονιστικό Κώδικα). Οταν, επιτέλους, πήρε άδεια δυο φορές, ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη κατά εισαγγελέων, για να τους οδηγήσει στην αυτοεξαίρεση και να μην υπάρχει Συμβούλιο Φυλακής να εξετάσει το αίτημα του Κουφοντίνα. Οταν πήρε και την τρίτη άδεια, μεθοδεύεται άσκηση ποινικής δίωξης, για μια υπόθεση που το Συμβούλιο Φυλακής έκρινε ότι δε συνιστά ούτε πειθαρχικό παράπτωμα! **Πού θα πάει αυτή η κατάσταση;**

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Απλώς λακές...

Το παπαγαλάκι της ΕΡΤ κόντευε να λιποθυμήσει από τη συγκίνηση για τον πρωθυπουργό που... γοήτευσε το Σίτι. Και τι δεν έλεγε το στόμα της. Κοντέψαμε να κάνουμε εμετό από αηδία, καθώς θυμηθήκαμε την αλήστου μνήμης ΥΕΝΕΔ (επί χούντας και μετά τη χούντα).

Οι αντιπολιτευόμενες εφημερίδες μετέφεραν άλλη εικόνα. «Απογοητεύτηκαν οι επενδυτές του Σίτι από την επαφή τους με τον Τσίπρα, καθώς ο πρωθυπουργός έμεινε σε γενικότητες περί ανάπτυξης και δεν υπήρξε συγκεκριμένος».

Για μας σημασία έχει αυτό καθαυτό το γεγονός της παρουσίας του Τσίπρα στη σφηκοφωλιά των σπεκουλαδόρων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, όπου είχε δυο κλειστές συσκέψεις, μία με 120 «επενδυτές» και μία πιο στενή, με 20 γκεσέμια του «χώρου» (αλήθεια, η ανταποκρίτρια της ΕΡΤ πώς έμαθε τι διεμείφθη σ' αυτές τις συσκέψεις που ήταν κλειστές στους δημοσιογράφους;).

Από το 2015 που ανέλαβαν τη διακυβέρνηση της αστικής Ελλάδας οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, από τον «πάγκο» των «επενδυτών» του Σίτι έχουν περάσει ο Μπαρουφάκης, ο Τσακαλώτος, ο Σταθάκης, ο Χουλιαράκης. Τι περισσότερο θα προσέφερε ο Τσίπρας; Το κύρος του πρωθυπουργού, υποτίθεται. Αυτοί οι «γύπες», όμως, δε λογαριάζουν τίτλους και ονόματα. Η λογική τους είναι στυγνή και στεγνή: «τι έχεις να μας δώσεις;».

Δεν ξέρουμε αν ο Τσίπρας τους «έδωσε» κάτι συγκεκριμένο. Συνήθως αυτές οι δουλειές δε γίνονται έτσι. Οι πρωθυπουργοί και οι υπουργοί των μπανανιών περνούν από το Σίτι, υποκλίνονται σαν λακέδες μπροστά στους «επενδυτές», περιγράφουν ένα πλαίσιο «ελκυστικό στις επενδύσεις» και μετά αναλαμβάνουν οι μεσάζοντες και οι υπουργοί. Αν μια επιχείρηση ενδιαφέρεται για κάποια καλή «αρπαχτή», οι άνθρωποί της καταφθάνουν στα υπουργεία, υποβάλλουν το σχέδιό τους και θέτουν τους όρους τους. Εκεί «πέφτουν» και οι μίζες, ανάλογα με το αν η «δουλειά» προχωρεί ή όχι.

Ομως, το «προσκύνημα» του Τσίπρα στο Σίτι έχει και μια άλλη διάσταση, την οποία -χωρίς να το καταλαβαίνει- περιέγραψε η εκστασιασμένη παρουσιάστρια της ΕΡΤ. «Αυτοί οι επενδυτές είναι η σωτηρία μας»! Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνει στον ελληνικό λαό ο Τσίπρας. Τσίπρας και «αγορές» αλλάζουν αμοιβαία θέση. Το 2015 ο Τσίπρας ήταν ο ζουρνατζής, στο χαβά του οποίου θα «χόρευαν» οι «αγορές». Τώρα είναι οι «αγορές» που βαράνε το ζουρνά κι ο Τσίπρας «χορεύει» μπροστά τους σαν ξυλοκοπημένη αρκούδα.

Το ιδεολόγημα έχει διατυπωθεί εδώ και καιρό: «το 2015 είχαμε αυταπάτες». Τώρα, λοιπόν, θέλουν να εγκλωβίσουν τον ελληνικό λαό στο «ρεαλισμό» τους. Στο «ρεαλισμό» της υποτέλειας και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, της απομύζησης του ανθρώπινου και φυσικού πλούτου της χώρας μας από τους «γύπες» του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου.

Η TINA (There Is No Alternative, ήτοι: δεν υπάρχει εναλλακτική λύση) είναι η μοντέρνα εκδοχή της θεωρίας της «ψωροκώσταινας». Της φτωχής (πλην τιμίας) Ελλάδας, η οποία δεν μπορεί να αξιοποιήσει τον φυσικό της πλούτο και γι' αυτό πρέπει να «προσκυνήσει» τους κεφαλαιούχους από το εξωτερικό, μπας και δεήσουν να επενδύσουν κεφάλαια στην Ελλάδα. Αυτοί θα βγάλουν τα κέρδη που επιθυμούν και οι Ελληνες «θα βρουν μεροκάματο».

Το μεροκάματο είναι, βέβαια, καθορισμένο. Οι εργασιακές σχέσεις το ίδιο. Οχτώ χρόνια μνημονιακής πολιτικής διαμόρφωσαν ένα εργασιακό και κοινωνικό καθεστώς κινεζοποίησης. Και στο τελευταίο Eurogroup αποφασίστηκε ότι αυτό το καθεστώς θα διατηρηθεί αλώβητο, θα προστατευθεί ως κόρη οφθαλμού.

Ο Τσίπρας, κρατώντας στα χέρια του το μνημονιακό καθεστώς και τη δέσμευσή του να μην το πειράξει, εμφανίστηκε στο Σίτι ως φύλαρχος αποικίας που ζητά να του δώσουν σημασία οι αποικιοκράτες. Αλίμονο στους εργαζόμενους που θα αποδεχτούν αυτή τη λογική. Θα είναι σαν να κάνουν χαρακίρι.

Π.Γ.